

ΤΥΠΙΚΗ ΔΙΑΤΑΞΙΣ

ΤΩΝ ΑΚΟΛΟΥΘΙΩΝ ΤΟΥ ΤΡΙΩΔΙΟΥ

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΤΟΥ ΤΕΛΩΝΟΥ ΚΑΙ ΦΑΡΙΣΑΙΟΥ

Τὴ Σαββάτῳ ἐσπέρας¹, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* Δόξα *Παρτοκράτορ Κύριε*, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοδοκίον τοῦ ἤχου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ ζ' καὶ τοῦ Τριωδίου γ', Δόξα *Παρτοκράτορ Κύριε*, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοδοκίον τοῦ ἤχου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα *Βεβαρημένων τῶν ὀφθαλμῶν μου*, Καὶ νῦν *Ναὸς καὶ πύλη*, Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον, τὸ Θεοδοκίον, καὶ Ἀπόλυσις.

2. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Τριωδικὸν κανόνα, τὰ Ἀξιὸν ἔστιν, τὰ γ' Κατανυκτικὰ τροπάρια *Ἐλέησον ἡμᾶς Κύριε*, ἐλέησον ἡμᾶς κτλ. καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον δις, καὶ τὸ Θεοδοκίον ἅπαξ, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος, τὰ Καθίσματα κατὰ σειράν, τὰ Εὐλογητάρια, ἢ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον.

1. Πρὸς ἀποφυγὴν περιττολογίας ἐν ἐκάστῳ Ἐσπερινῷ Κυριακῆς τοῦ Τριωδίου, καὶ μάλιστα καθ' ὅσον ἐν τῇ Προθεωρίᾳ καὶ ἐν τῇ ἰδιαιτέρᾳ διατάξει τῆς Ἀκολουθίας τῆς Κυριακῆς (ἴδε σελ. 49) ἐσημειώθησαν τὰ δέοντα, ἐθεωρήθη περιττὸν γὰρ γίνεσθαι ἐκάστοτε μνηεῖα περὶ Προοιμιακοῦ, Ψαλτηρίου, Φῶς ἱλαρὸν, Προκείμενον καὶ λοιπῶν.

Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Τριωδίου μετὰ Στίχου Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι ἀπὸ γ' Ὠδῆς, τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου, τὸ Κάθισμα τοῦ Τριωδίου καὶ τὸ Θεοδοκίον ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Τριωδίου, τὸ Μηνολόγιον καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου, αἱ Καταβασίαι Ὡς ἐν Ἡπείρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραὴλ, εἶτα Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν, τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου², τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ, καὶ ψάλλεται ὁ Ν' ψαλμὸς, Δόξα Τῆς μετανοίας ἀνοιξόν μοι, Καὶ νῦν Τῆς σωτηρίας εὐθυνόν μοι, ὁ Στίχος Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς, καὶ τὸ Τροπάριον Τὰ πλήθη τῶν πεπραγμένων μοι δειῶν, εἶτα στιχολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν, Ἐξαποστειλάρια, τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ τοῦ Τριωδίου καὶ τὸ Θεοδοκίον. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα ε' καὶ τοῦ Τριωδίου γ', Δόξα Ταῖς ἐξ ἔργων καυχῆσεσι, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

3. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς ε' Ὠδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Τριωδίου. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον Φαρισαίου φύγωμεν κεκοδοξίαν, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξικρέτως, Ἀξιὸν ἐστιν, Κοινωνικὸν Αἰνεῖτε, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις³.

Τὴν ἐβδομάδα ταύτην γίνεται κατάλυσις εἰς πάντα.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΑΣΩΤΟΥ

4. Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἀναστάσιμα Στιχηρὰ ζ' καὶ τοῦ Τριωδίου γ', Δόξα Ὡ πόσων ἀγαθῶν,

2. Ἐν ταῖς λοιπαῖς Κυριακαῖς τοῦ Τριωδίου παρέρχεται ἐν σιγῇ τὸ Τυπικὸν τὰ περὶ τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Ὁρθρου, καθὼ γινωστὰ, ἐπιδιῶκον τὴν συντομίαν ἐνθα οὐδεμίᾳ ἀμφιβολία ὑπάρχει.

3. Ἐὰν κατ' αὐτὴν τὴν Κυριακὴν ἢ ἐτέραν ἐκ τῶν τριῶν ἀκολουθῶν συμπέσῃ ἢ ἑορτῇ τῆς Ὑπαπαντῆς, ἢ διαρκῶσι τὰ μεθέορτα αὐτῆς, ἴδε τὰ ἀπορούμενα ἐκεῖ.

Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Τῆς πατρικῆς δωρεᾶς, Καὶ νῦν Ὁ ποιητῆς καὶ λυτρωτῆς μου, Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον, τὸ Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

5. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Τριαδικὸν κανόν, τὰ Ἀξιὸν ἔστιν, τὰ γ' Κατανυκτικὰ τροπάρια καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον δις, καὶ τὸ Θεοτοκίον ἅπαξ, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος, τὰ Καθίσματα κατὰ σειρὰν, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Τριωδίου μετὰ Στίχου Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι ἀπὸ γ' Ὁδῆς, τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου καὶ τὸ Κάθισμα τοῦ Τριωδίου μετὰ τοῦ Θεοτοκίου· ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Τριωδίου, τὸ Μηνολόγιον, καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου, κί Καταβασίαι Τῆν Μωσέως ὠδὴν καὶ ἅπαντα ἡ ἐν ταῖς Κυριακαῖς τοῦ Τριωδίου τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἴτε στιχολογοῦμεν Τῆν τιμιωτέραν, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ τοῦ Τριωδίου καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα ε' καὶ τοῦ Τριωδίου γ', Δόξα Πάτερ ἀγαθὲ, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

6. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς ε' Ὁδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Τριωδίου. Μετὰ τὴν Εἵσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον Τῆς πατρῶας δόξης σου, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, Ἀξιὸν ἔστιν, Κοινωνικὸν Αἰνεῖτε, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Σημ. Τὴν Τετάρτην καὶ τὴν Παρασκευὴν κατὰλυσις οὐ γίνεται.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΠΡΟ ΤΗΣ ΑΠΟΚΡΕΩ

Μνήμην ἐπιτελοῦμεν πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος Κεκοιμημένων ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν.

7. Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν Στιχηρὰ Μαρτυρικὰ τοῦ ἤχου γ' καὶ γ'

τῶν Κεκοιμημένων Τῶν ἀπ' αἰῶνος σήμερον νεκρῶν, Δόξα
 Θρηγῶ καὶ ὀδύρομαι, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου, τὸ
 Φῶς ἰλαρὸν, καὶ ψάλλομεν εἰς ἤχον πλ. δ' τὸ Ἀλληλούια τρίς,
 ἐκ τρίτου μετὰ τῶν ἐξῆς διὰ τὰς δύο τελευταίας φορὰς Στίχων Μα-
 κάριοι οὐς ἐξελέξω καὶ προσελάβου Κύριε, καὶ ὁ ἕτερος Καὶ
 τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν· εἶτα τὸ Κατα-
 ξίωσον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ δ' Μαρτυρικὰ τοῦ ἤχου, Δόξα Ἀρ-
 χή μοι καὶ ὑπόστασις, Καὶ νῦν Πρεσβείαις τῆς τεκούσης σε.
 Μετὰ τὸ Νῦν ἀπολύεις, ἀρχόμεθα ψάλλειν τὸν Κανόνα Ἐν οὐ-
 ρανίοις θαλάμοις διηγεκῶς (ὄρα ἐν τῷ Πεντηκостаρίῳ) μετὰ τῶν
 Στίχων Πρεσβείαις τῶν Μαρτύρων σου, Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἀνά-
 πανσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου, καὶ ὁ ἕτερος Αἱ ψυχαὶ
 αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀνλισθήσονται, Δόξα Καὶ νῦν ἐν ἐκάστη Ὁ-
 δῆ· ἀπ' θ' ψάλλεται ὁ Εἰρμὸς Θεὸν ἀνθρώποις, τὸ Τρισάγιον,
 τὸ Ἀπολυτίκιον Ὁ βάθει σοφίας, Δόξα, τὸ τέλος Ἐν σοὶ γὰρ
 τὴν ἐλπίδα ἀνέθεντο, τῷ ποιητῇ καὶ πλάστῃ καὶ Θεῷ ἡμῶν,
 Καὶ νῦν Σὲ καὶ τείχος καὶ λιμένα, εἶτα ψάλλονται τὰ Τροπάρια
 Μετὰ πνευμάτων δικαίων, μνημονεύονται ἐπὶ τῶν κολλύβων τὰ
 ὀνόματα τῶν κεκοιμημένων ὡς ἐξῆς· Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ
 τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον· ἐτι
 δεόμεθα ὑπὲρ μακαρίας μνήμης καὶ αἰωνίου ἀναπαύσεως τῶν
 ψυχῶν τῶν κεκοιμημένων δούλων σου, Βασιλέων, Πατριαρ-
 χῶν (κτλ. κατὰ λέξιν ὡς ἐν § 9 σημειοῦται) . . . εἶτα Ὁ Θεὸς
 τῶν πνευμάτων καὶ πάσης σαρκός . . . αὐτὸς, Κύριε, ἀνά-
 πανσον καὶ τὰς ψυχὰς τῶν κεκοιμημένων δούλων σου Βα-
 σιλέων, Πατριαρχῶν . . . ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις, ἡ ζωὴ καὶ
 ἡ ἀνάπανσις πάντων τῶν κεκοιμημένων εὐσεβῶν καὶ ὀρθο-
 δόξων χριστιανῶν, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ Σοὶ τὴν δόξαν
 ἀναπέμπομεν σὺν . . . κτλ. ὡς ἐν § 9· εἶτα γίνεται ἡ Ἀπόλυσις.

8. Τῷ Σαββάτῳ, μετὰ τὸ Μεσονυκτικόν, τὸ Ἀπολυτίκιον Ὁ
 βάθει σοφίας καὶ ὁ Ἐξψαλμος· τὸ Ἀλληλούια εἰς ἤχον πλ. δ'
 τὰς δύο πρώτας φορὰς ἄνευ Στίχων καὶ τὰς δύο ἄλλας μετὰ τῶν
 Στίχων Μακάριοι . . . Καὶ τὸ μνημόσυνον, εἶτα τὰ Ἀπολυτίκια
 ὡς εἰς τὸν Ἐσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον, καὶ μετὰ τὴν Συναπτὴν τὰ
 τοῦ ἤχου Καθίσματα, τὰ Νεκρώσιμα καὶ τὰ Μαρτυρικὰ, εἶτα ὁ
 Ἄμωμος μέχρι τοῦ Τότε ἂν ἀπωλόμην ἐν τῇ ταπεινώσει μου,

(τῆς β' Στάσεως), τὸ δὲ *Εἰς τὸν αἰῶνα οὐ μὴ ἐπιλάθωμαι τῶν δικαιοματίων σου*, ὅτι ἐν αὐτοῖς ἔζησάς με, ψάλλεται τρίς εἰς ἤχον πλ. α' καὶ μνημονεύονται τὰ ὀνόματα τῶν κεκοιμημένων (ὡς χθὲς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ), εἶτα ἐξακολουθεῖ τὸ *Σὸς εἰμι ἐγὼ σῶσον με μέχρι τοῦ Καὶ τὰ κρίματά σου βοηθήσει μοι*. τὸ δὲ Ἑπληρήθηρ ὡς πρόβατον ἀπολωλὸς ψάλλεται εἰς τὸν πλ. α' ἤχον ἐκ τρίτου, καὶ εὐθὺς τὰ Νεκρώσιμα Εὐλογητάρια, καὶ μετὰ ταῦτα μνημονεύονται πάλιν τὰ ὀνόματα μετὰ τὴν ἐκφώνησιν τὸ Κάθισμα Ἀνάπαυσον Σωτῆρ ἡμῶν καὶ τὸ Θεοτοκίον Ὁ ἐκ Παρθένου ἀνατείλας, εἶτα ὁ Ν' ψαλμὸς, ὁ Κανὼν τοῦ Τριωδίου χύμα ἀπὸ γ' Ὠδῆς, τὰ Καθίσματα τοῦ Τριωδίου, ἀφ' ε' τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος, τὸ Μηνολόγιον καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου. ἀπ' θ' ψάλλεται ὁ Εἰρμὸς τῆς η' Ὠδῆς καὶ στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, τὰ Ἐξαποστειλάρια Ὁ καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων, καὶ τὸ ἕτερον μετὰ τοῦ Θεοτοκίου. Εἰς τοὺς Αἴνους, τὰ Προσόμοια *Δεῦτε πρὸ τέλους πάντες ἀδελφοὶ εἰς δ'*, Δόξα Ὡς ἄνθος μαραίνεται, *Καὶ νῦν Χαῖρε Μαρία Θεοτόκε*, τὸ *Σοὶ δόξα πρέπει*, τὸ Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινήν καὶ τὰ Νεκρώσιμα τοῦ ἤχου Ἀπόστιχα (ὄρα ἐν τῷ τέλει τοῦ Τριωδίου), Δόξα Ἄλγος τῷ Ἀδάμ ἐχρημάτισε, *Καὶ νῦν Σὺ εἰ ὁ Θεὸς ἡμῶν*, Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ὁ βάθει σοφίας, καὶ τὸ *Σὲ καὶ τείχος καὶ λιμένα*.

9. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, πὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ μετὰ τῶν Προπαρίων τῆς γ' καὶ ε' Ὠδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Τριωδίου. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ Ἀπολυτίκιον Ὁ βάθει σοφίας, τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, Κοντάκιον *Μετὰ τῶν Ἁγίων ἀνάπαυσον*, ὁ Ἀπόστολος *Οὐ θέλω ὑμᾶς ἀγροεῖν* καὶ τὸ Εὐαγγέλιον *Βλέπετε μὴ πλανηθῆτε*. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, Ἀξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν *Μακάριοι οὓς ἐξελέξω*, τὸ *Εἶδομεν τὸ φῶς* καὶ μετὰ τὸ *Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου*, ψάλλεται τὸ *Μετὰ πνευμάτων δικαίων* καὶ μνημονεύονται αὖθις τὰ ὀνόματα τῶν κεκοιμημένων, ὡς ἐσημειώθη ἤδη, Πατριαρχῶν, Ἀρχιερέων, Ἱερέων, Ἱερομονάχων, Ἱεροδιακόνων, Μοναχῶν καὶ Μοναζουσῶν, καὶ πάντων τῶν ἀπὸ περάτων ἕως περάτων τῆς οἰκουμένης κεκοιμημένων εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, πατέρων, προπατόρων, πάππων, προπάππων, γονέων, ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν ἡμῶν *Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν*, καὶ *Σοὶ τὴν*

δόξαν ἀναπέμπομεν σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ καὶ τῷ πα-
ραγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ
εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων Ἀμήν, καὶ ἡ Ἀπόλυσις.

Σημ. Ἐὰν συμπέσῃ τῷ Σαββάτῳ τῶν Ψυχῶν ἑορτὴ τοῦ Μη-
νολογίου, ἔρχεται τὴν τηρητέαν τάξιν ἐκεῖ.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΑΠΟΚΡΕΩ

10. Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἀναστά-
σιμα Στιχηρὰ ε' καὶ τοῦ Τριωδίου δ', Δόξα Ὅταν τίθωνται θρό-
νοι, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ
ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Οἶμοι μέλαινα ψυχῇ, Καὶ νῦν Ἀ-
νύμφευτε Παρθένε, Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον μετὰ τοῦ Θεοτο-
κίου καὶ Ἀπόλυσις.

11. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Τριαδικὸν κανό-
να, τὸ Δόξα τῆς Λιτῆς τοῦ Τριωδίου, Καὶ νῦν τὸ Θεοτοκίον καὶ τὰ
Ἄξιόν ἐστιν, εἶτα τὰ γ' Κατανυκτικὰ τροπάρια καὶ ὁ Ἐξάψαλ-
μος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον δις, καὶ τὸ
Θεοτοκίον ἅπαξ, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος, τὰ Καθίσματα κα-
τὰ σειρὰν, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου
καὶ τὸ Πρακείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Τριωδίου
μετὰ Στίχου Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι ἀπὸ γ' Ὁδῆς, τὸ
ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου καὶ τὸ Κάθισμα τοῦ Τριω-
δίου μετὰ τοῦ Θεοτοκίου ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Τριω-
δίου, τὸ Μηνολόγιον, καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου, αἱ Καταβα-
σίαι Βοηθὸς καὶ σκεπαστῆς, καὶ ἅπαντα ἡ ἐν ταῖς Κυριακαῖς τοῦ
Τριωδίου τάξεις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα στιχολογοῦμεν Τὴν
τιμιωτέραν, Ἐξαποστειλάρια, τὸ Ἀναστάσιμον καὶ τὰ τοῦ Τριω-
δίου. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα ε' καὶ τοῦ Τριωδίου γ', Δόξα
Προκαθάρομεν ἑαυτοὺς ἀδελφοὶ, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη,
Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

12. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακάρισμοὶ τοῦ
ἤχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς ε' Ὁδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Τριωδίου. Μετὰ
τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ
καὶ Κοντάκιον Ὅταν ἔλθῃς ὁ Θεὸς ἐπὶ γῆς μετὰ δόξης, Ἀπό-

στολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, "Αξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν *Αἰνεῖτε, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.*

13. Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἐσπέρας, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν ἐκ τῆς Ὀκτωήχου Στιχηρὰ γ' (ἐὰν μὴ ἦ ἐορταζόμενος ὁ Ἅγιος), καὶ γ' τοῦ κατὰ τὴν ἡμέραν Ἀγίου, Δόξα Καὶ νῦν Προσόμοιον Θεοτοκίον, Φῶς ἰλαρὸν καὶ τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὸ Ἰδιόμελον *Λιχνευσάμενοι τὴν πρώτην ὑπέστημεν γύμνωσιν δις, καὶ τὸ Μαρτυρικὸν, Δόξα Καὶ νῦν Τὰ οὐράνια ὑμνεῖ σε, Νῦν ἀπολύεις, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτικίον τοῦ Ἀγίου, τὸ τοῦ ἤχου Θεοτοκίον (ὄρα ἐν τῷ Ὁρολογίῳ) καὶ Ἀπόλυσις.*

Τῇ Δευτέρᾳ τῆς Τυρινῆς πρωτὶ ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τῆς ἡμέρας, ὡς διατάσσεται ἐν τῷ Τριωδίῳ.

Τῇ Τρίτῃ καὶ τῇ Πέμπτῃ ἐσπέρας, μετὰ τὸ Τρισάγιον, ψάλλεται τὸ Θεοτόκε Παρθένε (διότι οὐ γίνεται Λειτουργία τῇ ἐπομένῃ ἡμέρᾳ)· ποιοῦμεν δὲ καὶ μετνοίας, τὸ Κύριε ἐλέησον μ', Δόξα Καὶ νῦν *τὴν τιμιωτέραν καὶ Ἀπόλυσις*⁴.

Σημ. Τὴν Τετάρτην καὶ Παρασκευὴν γίνεται κατάλυσις ὁποῖα καὶ τὰς ἄλλας ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος ταύτης, ἤτοι τυροῦ, ὠῶν καὶ ἰχθύος.

Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας καὶ τῷ Σαββάτῳ πρωτὶ ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τῶν ἐν ἀσκήσει λαμψάντων Θεοφόρων Πατέρων μετὰ τῆς Λειτουργίας τοῦ Χρυσοστόμου, ὡς διατάσσεται ἐν τῷ Τριωδίῳ.

4. Ἰστέον ὅτι οὐ παρελάβομεν παρὰ τῶν Ἀγίων Πατέρων ποιεῖν τῇ Τετάρτῃ καὶ τῇ Παρασκευῇ τῆς Τυρινῆς Λειτουργίαν τελείαν, οὔτε Προηγιασμένην· ἔτι ὅμως τύχῳσι μεθέορτα τῆς Ὑπαπαντῆς, ἢ μνήμη ἐορταζομένου Ἀγίου, παραλείπονται τὰ τοῦ Τριωδίου καὶ τελεῖται ἡ Λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου. Ἀποδοθείσης δὲ τῆς Ὑπαπαντῆς, εἰς τὰς μνήμας τῶν ἐν τῇ ἐβδομάδι ταύτῃ τυχόντων ἐορταζομένων Ἀγίων Καταβασίαι ψάλλονται Ἀνοιξω τὸ στόμα μου καὶ Κορτάκιον Προστασία τῶν χριστιανῶν (ὄρα περὶ τούτου καὶ ἐν τῇ Προθεωρίᾳ § 26).

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΤΥΡΙΝΗΣ

14. Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἀναστάσιμα Στιχηρὰ σ' καὶ τοῦ Τριωδίου δ', Δόξα Ἐκάθισεν Ἀδάμ, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Ἐξεβλήθη Ἀδάμ τοῦ Παραδείσου, Καὶ νῦν Ὁ ποιητῆς καὶ λυτρωτῆς μου, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον μετὰ τοῦ Θεοτοκίου καὶ Ἀπόλυσις.

15. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Τριωδικὸν κανόνα, τὸ Δόξα τῆς Λιτῆς τοῦ Τριωδίου, Καὶ νῦν τὸ Θεοτοκίον καὶ τὰ Ἄξιόν ἐστιν, εἶτα τὰ γ' Κατανυκτικὰ τροπάρια καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον δις καὶ τὸ Θεοτοκίον ἅπαξ, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος, τὰ Καθίσματα κατὰ σειράν, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Τριωδίου μετὰ Στίχου Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι· ἀπὸ γ' Ὠδῆς, τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου, καὶ τὰ Καθίσματα τοῦ Τριωδίου μετὰ τοῦ Θεοτοκίου· ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Τριωδίου, τὸ Μηνολόγιον καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου, αἱ Κηταβασίαι Ὡς ἐν ἠπειρῷ πεζεύσας ὁ Ἰσραὴλ καὶ ἅπαντα ἡ ἐν ταῖς Κυριακαῖς τοῦ Τριωδίου τάξεις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα στιχολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν, Ἐξαποστειλάρια, τὸ Ἀναστάσιμον καὶ τὰ δύο τοῦ Τριωδίου. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα ε' καὶ τοῦ Τριωδίου γ', Δόξα Ἐφθασε καιρὸς, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

16. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαριτικοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς ε' Ὠδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Τριωδίου. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον Τῆς σοφίας ὁδηγῆ, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, Ἄξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν Αἰεῖτε, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

17. Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἑσπέρας, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα Στιχηρὰ Κατανυκτικὰ τοῦ τυχόντος ἤχου δ' (ὄρα ἐν τῷ τέλει τοῦ Τριωδίου τὰ τῶν ὀκτῶ ἤχων Κατανυκτικὰ), εἶτα τῆς σειράς τοῦ

Τριωδίου γ' καὶ τοῦ Μηναιίου γ', Δόξα Καὶ νῦν Θεοτοκίον Προσόμοιον, Εἵτοδος (μετὰ θυμιατοῦ διὰ τὸ Μ. Προκείμενον), Φῶς ἱλαρόν, τὸ Προκείμενον Μὴ ἀποστρέψῃς μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ (δρα ἐν τῇ Προθεωρίᾳ § 9), τὸ Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς μέχρι τοῦ Ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν καὶ εὐθὺς Ὅτι ἐλεήμων . . . Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὸ Ἰδιόμελον Ἐλαμψεν ἡ χάρις σου Κύριε δις, καὶ τὸ Μαρτυρικὸν Ὁ ἐνδοξαζόμενος, Δόξα Καὶ νῦν τῶν Ἀγγέλων αἱ τάξεις σε, Νῦν ἀπολύεις, τὸ Τρισάγιον, καὶ τὸ Θεοτόκε Παρθένε, Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ, Δόξα Ἰκετεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν, Καὶ νῦν Ὑπὸ τὴν σὴν εὐσπλαγχνίαν⁵ τὸ Κύριε ἐλέησον μ', Ὁ ὢν εὐλογητός, τὸ Ἐπουράνιε βασιλεῦ, τὰς τρεῖς μεγάλας μετανοίας, καὶ ἡ Ἀπόλυσις ἄνευ τοῦ Δι' εὐχῶν, μεθ' ἣν ὁ 6' Χορὸς ψάλλει τὸ Πάντων προστατεύεις ἀγαθῆ, τούτου δὲ ψαλλομένου, ὁ κληρὸς καὶ ὁ λαὸς ἀσπάζονται τὴν χεῖρα τοῦ Πατριάρχου (ἢ τοῦ Ἀρχιερέως ἢ Ἱερέως) λαμβάνοντες συγχώρησιν, καὶ εἶτα τὸ Δι' εὐχῶν.

Ὁ τύπος οὗτος ὀφείλει τηρεῖσθαι κατὰ πάντα Κυριακὴν ἐσπέρας μέχρι τῆς Ε' Κυριακῆς τῶν Νηστειῶν.

5. Τὸ Τροπάριον τοῦτο λέγεται ἄνευ μέλους, χύμα καὶ πραεῖα τῇ φωνῇ κατὰ τὰ ἀρχαῖα Τυπικὰ ἐπισυνάπτορτα καὶ τὸν λόγον τούτου Ὅτι εἰς αὐτὸ δὲν γίνεται μετάνοια· τὰ δὲ προηγούμενα τρία ψάλλονται μετὰ μέλους· ἀλλ' ὁ ἀοίδιμος Πατριάρχης Γρηγόριος ὁ ΣΤ' ἤθελεν ἵνα καὶ τοῦτο ψάλληται ὡς καὶ τὰ προηγούμενα· ψάλλονται δὲ καὶ κατὰ πάσας τὰς ἐφεξῆς Κυριακὰς ὡς καὶ τὴν Κυριακὴν τῶν Βαίων ἐσπέρας, ἀλλὰ τὰς λοιπὰς ἡμέρας τῆς Μ. ἐβδομάδος λέγονται χύμα καὶ τὰ τέσσαρα.

ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΗΣ Α' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ

ΔΙΑΤΑΞΙΣ ΤΗΣ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΣ

ΤΟΥ ΟΡΘΡΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ, ΜΕΤΑ ΤΗΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ

ΤΩΝ ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΩΝ

18. Τῇ Δευτέρᾳ τῆς Α' ἐβδομάδος εἰς τὸν Ὁρθρον, ὁ Ἱερεὺς εἰσέρχεται εἰς τὸ Ἅγιον Βῆμα, φορεῖ ἐπιτραχήλιον, καὶ λαβῶν θυμιατὸν, ἵσταται ἐνώπιον τῆς ἁγίας Τραπέζης, θυμιῶν δὲ σταυροειδῶς, λέγει· *Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, Ἀμήν· ὁ Ἀναγνώστης τὸ Τρισάγιον, ὁ Ἱερεὺς Ὅτι σοῦ ἐστίν, ὁ Ἀναγνώστης Κύριε ἐλέησον ἰβ' καὶ εὐθὺς ὁ Ἱερεὺς Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ . . . καὶ ὁ Προεστῶς λέγει τὸν Ἐξάψαλμον (ἐν πάσῃ σιωπῇ καὶ εὐλαβείᾳ τοῦ λαοῦ ἀκρωμένου) καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ὁρθρου, ὡς ὀρίζεται κατωτέρω.*

19. Τῇ Τρίτῃ καὶ ταῖς λοιπαῖς ἡμέραις τῆς Τεσσαρακοστῆς (ἐξαιρουμένου τοῦ Σαββάτου καὶ τῆς Κυριακῆς), ὁ Ὁρθρος ἀρχεται ὡς ἐξῆς· ὁ Ἱερεὺς *Εὐλογητὸς ὁ Θεός . . . Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι . . . τὸ Βασιλεῦ οὐράνιε, τὸ Τρισάγιον Ὅτι σοῦ ἐστίν, Κύριε ἐλέησον ἰβ', Δόξα Καὶ νῦν Δεῦτε προσκυνήσωμεν γ', τὸν Ν' ψαλμὸν, καὶ ἀναγινώσκει τὸ Μεσονυχτικὸν ὡς ἐστὶ διατεταγμένον ἐν τῷ Ὁρολογίῳ· μετὰ τὸ τέλος, εὐθὺς τὰ Κατανυχτικὰ Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς καὶ τὰ λοιπὰ δύο Τροπάρια, εἶτα τὸ Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν . . .*

ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν . . . ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆ-
 ραι . . . ἐπάκουσον ἡμῶν κτλ. Ἐλεήμων γὰρ καὶ φιλόανθρω-
 πος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πα-
 τρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι . . . καὶ ἡ μικρὰ Ἀπό-
 λυτις· τὸ Εὐξώμεθα ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου κτλ. καὶ τὸ Δι-
 εὐχῶν. Εἶτα εἰσέρχεται εἰς τὸ Ἱερὸν καὶ ποιεῖ Εὐλογητὸν, ὁ Ἀνα-
 γνώστης τὸ Τρισάγιον, ὁ Ἱερεὺς Ὅτι σοῦ ἐστίν, ὁ Ἀναγνώστης
 τὰ γ' Τροπάρια Σῶσον Κύριε, Ὁ ὑψωθείς, Προστασία φοβερά,
 ὁ Ἱερεὺς Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου . . .
 ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν . .
 ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν . . . Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόαν-
 θρωπος . . . ὁ Ἀναγνώστης Ἐν ὀνόματι Κυρίου . . . ὁ Ἱερεὺς Δό-
 ξα τῇ ἁγία . . . καὶ ἀναγινώσκειται ὁ Ἐξάψαλμος (τὰ ἐπόμενά εἰ-
 σι κοινὰ καὶ διὰ τὴν Δευτέραν).

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον, ἡ Μ. Συναπτὴ καὶ ψάλλεται τὸ Ἀλ-
 ληλουῖα εἰς τὸν τυχόντα ἤχον τετράκις ἀνά τρεῖς μετὰ τῶν Στίχων
 Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζει τὸ πνεῦμά μου κτλ. καὶ τὰ κατ' ἤχον Τρια-
 δικά Τροπάρια (ὄρα ἐν τῷ τέλει τοῦ Τριωδίου ἢ τοῦ Ὁρολογίου)⁶.
 Εἶτα στιχολογοῦνται τὰ ὠρισμένα Καθίσματα τοῦ Ψαλτηρίου, καὶ
 μετὰ τὴν Αἴτησιν, τὰ κατανουκτικά Καθίσματα τῆς α' Στιχολογίας
 τοῦ ἤχου (ὄρα ἐν τῷ τέλει τοῦ Τριωδίου) καὶ τὰ τῆς ἡμέρας τῆς β'
 καὶ γ' Στιχολογίας, εἶτα ὁ Ν' ψαλμὸς, τὸ Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν
 σου, Κύριε ἐλέησον ἱβ', Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς, καὶ εὐθὺς ἡ Στι-
 χολογία τῶν θ' Ὁδῶν.

Αἱ θ' Ὁδαὶ στιχολογοῦνται ὁλόκληροι μὲν ἐκεῖναι τῶν
 ὁποίων ὑπάρχουσιν ἐν τῷ Τριωδίῳ Τριώδια, ἡ ἀρχὴ δὲ μόνον καὶ οἱ
 τελευταῖοι Στίχοι τῶν λοιπῶν Ὁδῶν· ἀλλ' ἡ η' καὶ ἡ θ' ἢ τοῦ Ζαχα-
 ρίου (διότι ἡ τῆς Θεοτόκου θ' στιχολογεῖται εἰς τὴν τιμιωτέραν
 πάντοτε) στιχολογοῦνται ὁλόκληροι καθ' ἑκάστην· οὕτω λοιπὸν τὴν
 Δευτέραν στιχολογεῖται ὁλόκληρος ἡ α' Ὁδὴ Ἀσωμεν τῷ Κυρίῳ,
 εἶτα ἡ ἀρχὴ καὶ οἱ δύο τελευταῖοι Στίχοι μετὰ τοῦ Δόξα Καὶ νῦν

6. Εἰς τὸ τέλος ἐκάστου πρώτου Τριαδικοῦ γίνεται μνηεὶα τοῦ Ἁγίου
 τῆς ἡμέρας, δευτέρου δὲ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ τρίτου τῆς Θεοτό-
 κου, ὡς σημειοῦται καὶ περαιτέρω εἰς τὸ Φωταγωγικόν (ὄρα ὑποσημ. 10).

τῆς γ', δ', ε', σ' καὶ ζ' Ὁδῆς καὶ ἀκολουθῶς ἡ η' ὀλόκληρος καὶ ἐκ τῆς θ' ἢ τοῦ Ζαχαρίου. Τὴν Τρίτην, ἡ ἀρχὴ καὶ οἱ δύο τελευταῖοι Στίχοι τῆς α' Ὁδῆς μετὰ τοῦ Δόξα Καὶ νῦν, ὀλόκληρος ἡ β' Πρόσεχε οὐρανὸν, ἡ ἀρχὴ καὶ οἱ δύο τελευταῖοι Στίχοι μετὰ τοῦ Δόξα Καὶ νῦν τῆς γ', δ', ε', σ' καὶ ζ' καὶ αἱ Ὁδαὶ η' καὶ θ' ὡς προεσημειώθη. Τὴν Τετάρτην, ἡ ἀρχὴ καὶ οἱ δύο τελευταῖοι Στίχοι μετὰ τοῦ Δόξα Καὶ νῦν τῆς α' Ὁδῆς, ὀλόκληρος ἡ γ' Ἐστερεώθη ἡ καρδία μου, ἡ ἀρχὴ καὶ οἱ δύο τελευταῖοι Στίχοι μετὰ τοῦ Δόξα Καὶ νῦν τῆς δ', ε', σ' καὶ ζ' καὶ ὀλόκληροι αἱ Ὁδαὶ η' καὶ θ'. Τὴν Πέμπτην, ἡ ἀρχὴ καὶ οἱ δύο τελευταῖοι Στίχοι μετὰ τοῦ Δόξα Καὶ νῦν τῆς α' καὶ γ' Ὁδῆς, ὀλόκληρος ἡ δ' Κύριε εἰσακήκοα, ἡ ἀρχὴ καὶ οἱ δύο τελευταῖοι Στίχοι μετὰ τοῦ Δόξα Καὶ νῦν τῆς ε', σ' καὶ ζ' καὶ ὀλόκληροι αἱ Ὁδαὶ η' καὶ θ'. Τὴν Παρασκευὴν, ἡ ἀρχὴ καὶ οἱ δύο τελευταῖοι Στίχοι τῆς α', γ' καὶ δ' Ὁδῆς, ὀλόκληρος ἡ ε' Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζει τὸ πνεῦμά μου, καὶ ὀλόκληροι ὡσαύτως αἱ Ὁδαὶ σ' καὶ ζ' (διὰ τὴν Τυρινὴν Παρασκευὴν μόνον), διὰ δὲ τὰς ἄλλας Παρασκευὰς ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος καὶ τῆς σ' καὶ τῆς ζ' Ὁδῆς· ὀλόκληροι δὲ διὰ πᾶσαν ἀνεξαιρέτως Παρασκευὴν ἡ η' καὶ θ'.

Σημειωτέον ὅτι ἀρχὴν ἐκάστης Ὁδῆς ἐννοοῦμεν τὸν ἐν κεφαλίδι ἐκάστης γεγραμμένον Στίχον, ὡς π. χ. εἰς τὴν α' Ὁδὴν *Τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται· εἰς τὴν γ' Ἅγιος εἰ Κύριε καὶ σὲ ὑμεῖς τὸ πνεῦμά μου· εἰς τὴν δ' Δόξα τῆς δυνάμει σου Κύριε,* καὶ εἰς τὰς ἐπιλοίπους Ὁδὰς ὡσαύτως.

Περὶ τῶν Κανόνων σημειοῦμεν ὅτι τὴν μὲν ἐβδομάδα τῆς Τυρινῆς (ὅτε ἄρχονται τὰ Τριώδια) ἀναγινώσκονται πρὸ τούτων καὶ οἱ τῆς Ὁκτωήχου καὶ οἱ τοῦ Μηναίου Κανόνες. Τὰς δὲ τῆς Μεγάλης Τεσσαρκοστῆς ἐβδομάδας καταλιμπάνονται συνήθως οἱ τῆς Ὁκτωήχου, ἀναγινώσκονται δὲ κατὰ τὴν ἐξῆς τάξιν· Τὴν Δευτέραν μετὰ τὴν α' Ὁδὴν τοῦ Κανόνος τοῦ Μηναίου ἔπονται τὰ Τριώδια τῆς α'

7. Τῆς Ὁκτωήχου λέγονται καὶ οἱ δύο Κανόνες, ἐν αἷς Ὁδαῖς λείπουνσι Τριώδια, ἐν αἷς δὲ Ὁδαῖς εἰσι, καταλιμπάνεται ὁ β'. Ἄλλ' ἐὰν ἡ διείρημον τὸ Τριώδιον, ὡς τὴν Τετάρτην καὶ τὴν Παρασκευὴν, καταλιμπάνονται καὶ αἱ δύο Ὁδαὶ τοῦ Κανόνος τῆς Ὁκτωήχου, ὡς καὶ τοῦ Μηναίου.

ᾠδῆς μετὰ Στίχου Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι⁸, εἶτα ἡ γ' ᾠδὴ τοῦ Μηναίου, ὁ Εἰρμὸς τῆς τοῦ Τριωδίου α' ᾠδῆς, Αἵτησις, καὶ τὸ Καθίσμα τοῦ Μηναίου μετὰ τοῦ Θεοτοκίου, κατόπιν ἡ δ', ε' καὶ σ' ᾠδὴ τοῦ Μηναίου, καὶ μετὰ τὸν Εἰρμὸν ἢ Αἵτησις, τὸ Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου (εἰ ἔχει), εἰ δὲ μὴ, τὸ μετὰ τὰ Καθίσματα Μαρτυρικὸν τοῦ ἡγίου⁹ (ἔρχεται εἰς τὸ τέλος τοῦ Τριωδίου), καὶ τὸ Μηνολόγιον τῆς ἡμέρας, εἶτα ἡ ζ' καὶ η' τοῦ Μηναίου καὶ τὰ Τριώδια τῆς η' ᾠδῆς τοῦ Τριωδίου, ἡ θ' τοῦ Μηναίου καὶ τὰ Τριώδια τῆς αὐτῆς ᾠδῆς, ὁ Εἰρμὸς τῆς η' τοῦ Τριωδίου μετὰ τοῦ Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ στιχολογοῦμεν τὴν τιμιωτέραν. Τὴν Τρίτην ἢ α' ᾠδὴν τοῦ Μηναίου, εἶτα ἡ β' ᾠδὴ τοῦ Τριωδίου, ἡ γ' τοῦ Μηναίου, καὶ ὁ Εἰρμὸς τῆς β' ᾠδῆς, ἢ Αἵτησις, τὰ Καθίσματα τοῦ Μηναίου, ἡ δ', ε' καὶ σ' ᾠδὴ τοῦ Μηναίου, ὁ Εἰρμὸς τοῦ Μηναίου, ἢ Αἵτησις, τὸ Μαρτυρικὸν, τὸ Μηνολόγιον, εἶτα ἡ ζ' ᾠδὴ καὶ ἡ η' τοῦ Μηναίου, καὶ τὰ Τριώδια τῆς η' ᾠδῆς, ἐν τέλει ἡ θ' τοῦ Μηναίου καὶ τὰ Τριώδια. Μετὰ τῆς αὐτῆς ἀναλογίας ἀναγινώσκονται οἱ Κανόνες Μηναίου καὶ Τριωδίου καὶ εἰς τὰς λοιπὰς ἡμέρας τῆς ἑβδομάδος μέχρι τῆς Παρασκευῆς καὶ καθ' ὅλην τὴν Τεσσαρακοστὴν ἐκτὸς τοῦ Σαββάτου καὶ τῆς Κυριακῆς. Σημειοῦμεν ὅμως πρὸς πλείονα ἀκρίθειαν ὅτι τὴν Τετάρτην καὶ τὴν Παρασκευὴν τῆς Τυρινῆς, ἐπειδὴ ἔχει τὸ Τριώδιον εἰς πάσας τὰς ᾠδὰς Κανόνας, τηρεῖται ἡ διάταξις ἢ πρὸ τῶν κανόνων τούτων ἐν τῷ Τριωδίῳ τῆς ἡμέρας σημειουμένη, καὶ ὅτι Εἰρμὸν τῆς σ' ᾠδῆς λέγομεν τὸν τοῦ Τριωδίου καὶ οὐχὶ τὸν τοῦ Μηναίου. Ἀπ' θ' ψάλλομεν τὸ Αἰνοῦμεν,

8. Κυρίως οὐδεὶς Στίχος λεκτέος εἰς τὰ Τριώδια, διότι προηροῦνται αἱ ᾠδαὶ, αἵτινες περιέχουσι τοὺς ἀνήκοιτους Στίχους· μόνον εἰς τὰ Τροπάρια τῆς β' ᾠδῆς, ὡς σημειοῖ καὶ τὸ ᾠρολόγιον πρὸ ταύτης, λέγεται Στίχος τὸ Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν Δόξα σοι, διότι τὸ Πρόσεχε οὐρανὸν δὲν περιλαμβάνει Στίχους· ἀλλ' οἱ Ἱερεῖς συνειθίσαντες ἄνευ ἀποχρῶντος λόγου ἵνα προτάττωσι Στίχους καὶ εἰς τὰ Τριώδια, λέγουσι πάντοτε τὸ Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν Δόξα σοι.

9. Ἐὰν ὁ Ἅγιος τῆς ἡμέρας ἔχη Κοντάκιον λέγεται τοῦτο μετὰ τὴν Αἵτησιν τῆς σ' ᾠδῆς, τὸ δὲ Μαρτυρικὸν συνάπτεται μετὰ τῶν λοιπῶν Καθισμάτων, ὡς σημειοῖ καὶ ἡ ἐν τῷ Τριωδίῳ τυπικὴ διάταξις.

εὐλογοῦμεν, καὶ τὸν Εἰρμόν τοῦ δευτέρου Κανόνος τῆς η' ᾠδῆς τοῦ Τριωδίου, εἶτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, ὁ Εἰρμός τῆς θ' τοῦ δευτέρου Κανόνος τοῦ Τριωδίου, καὶ μετ' αὐτὸν τὸ "Ἀξιόν ἐστὶν ὡς ἀληθῶς, ἡ Αἴτησις καὶ ἡ Ἐκφώνησις "Οτι σὲ αἰνοῦσι, τὸ Φωταγωγικὸν τοῦ ἤχου ἐκ γ'¹⁰ καὶ εὐθὺς τὸ Σοὶ δόξα πρέπει· εἶτα ἡ Ἐκτενής, καὶ μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν Σὸν γάρ ἐστι, ψάλλεται τὸ Ἰδιόμελον τῶν Ἀποστίχων τοῦ Ὁρθρου δις, οὗ ὁ α' Στίχος Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρῶτὸ τὸ ἔλεός σου, Κύριε· καὶ ὁ β' Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὸ Μαρτυρικὸν ἅπαξ, Δόξα Καὶ νῦν Θεοτοκίον (ἢ Σταυροθεοτοκίον τῆ Τετάρτῃ καὶ τῆ Παρασκευῇ), τὸ Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἐν τῷ Ναῷ ἐστῶτες τῆς δόξης σου, τὸ Κύριε ἐλέησον μ', Δόξα Καὶ νῦν *Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ, Ἐν ὀνόματι Κυρίου· ὁ Ἱερεὺς Ὁ ὢν εὐλογητὸς, τὸ Ἐπουράνιε Βασιλεῦ, τὰς γ' μεγάλας μετανοίας, καὶ εὐθὺς τὸ Δεῦτε προσκυνήσωμεν, καὶ ἀναγιγνώσκονται αἱ ᾠραι ὡς εἶπὶ διατεταγμέναι ἐν τῷ Τριωδίῳ* (ὄρα τῆ Δευτέρῃ τῆς Α' ἐβδομάδος, σελ. 338) καὶ τῷ Ὁρολογίῳ. Εἰς τὴν Θ' ᾠραν, μετὰ τὰ Κοντάκια *Βλέπων ὁ Ληστής κτλ. τὸ Κύριε ἐλέησον μ', Δόξα Καὶ νῦν Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ, Ἐν ὀνόματι Κυρίου· ὁ Ἱερεὺς Δι' εὐχῶν καὶ τὰς γ' μεγάλας μετανοίας καὶ εὐθὺς οἱ Μακαρισμοὶ Ἐν τῇ βασιλείᾳ σου μνήσθητι ἡμῶν Κύριε, οἵτινες ψάλλονται ὑπὸ τῶν δύο Χορῶν, τὰ*

10. Ἰστέον ὅτι τὴν συμπλήρωσιν ἐκάστου Φωταγωγικοῦ ποιῶμεν οὕτω· Τῇ Δευτέρῃ εἰς τὸ α' Προσχεΐαις τῶν Ἀσωμάτων καὶ σῶσόν με· εἰς τὸ β' λέγομεν πάντοτε Πρεσβεΐαις τοῦ Ἁγίου (τοῦ Ναοῦ), καὶ εἰς τὸ γ' ἐπίσης καθ' ἐκάστην ἡμέραν Πρεσβεΐαις τῆς Θεοτόκου καὶ σῶσόν με· τῇ Τρίτῃ Πρεσβεΐαις τοῦ Προδρόμου καὶ σῶσόν με· τῇ Τετάρτῃ καὶ τῇ Παρασκευῇ Δυνάμει τοῦ Σταυροῦ σου καὶ σῶσόν με· τῇ Πέμπτῃ Πρεσβεΐαις τῶν Ἀποστόλων καὶ σῶσόν με, τῷ Σαββάτῳ λέγομεν ἀντὶ Φωταγωγικοῦ τὰ Νεκρώσιμα Ἐξαποστειλάρια Ὁ καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων καὶ Ἡμεῖς ἐν σοὶ καυχώμεθα· ἀλλὰ κατὰ τὴν ἀκριβεστέραν τάξιν λέγεται καὶ τὸ Σάββατον τὸ Φωταγωγικὸν τοῦ ἤχου δις, καὶ εἰς μὲν τὸ α' Πρεσβεΐαις τῶν Ἁγίων σου καὶ σῶσόν με· εἰς δὲ τὸ β' Πρεσβεΐαις τῆς Θεοτόκου καὶ σῶσόν με· τελευταῖον δὲ λέγεται τὸ Ὁ καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων.

Τροπάρια Χορὸς ὁ ἐπουράνιος, τὸ Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, τὸ Ἄνεσ ἄφες, τὸ Πάτερ ἡμῶν, καὶ τὰ Κοντάκια Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης καὶ τὸ Κοντάκιον τῆς ἡμέρας¹¹, τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Νικοῦ, τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ ἡγίου (ὄρχ ἐν τῷ τέλει τοῦ Τριωδίου, Μαρτυρικὸν τῆς ζ' Ὠδῆς), Δόξα Μετὰ τῶν Ἁγίων ἀνάπαυσον, Καὶ νῦν Προστασία τῶν χριστιανῶν, τὸ Κύριε ἐλέησον μ', Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ, Κύριε ἐλέησον γ', Δόξα Καὶ νῦν Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ, Ἐν ὀνόματι Κυρίου, Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, τὰς γ' μεγάλας μετανοίας, καὶ ὁ Προεστῶς εὐθὺς τὸν Προοιμιακόν, καὶ ἄρχεται οὕτως

Ὁ Ἑσπερινός.

20. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν τὰ γ' τῆς σειρᾶς τοῦ Τριωδίου Προσόμοια καὶ γ' τοῦ Ἁγίου τῆς ἐπομένης ἡμέρας, Δόξα Καὶ νῦν Προσόμοιον Θεοτοκίον (ἢ Σταυροθεοτοκίον ἐν ἡμέρᾳ Τρίτῃ ἢ Πέμπτῃ), τὸ Φῶς ἱλαρὸν, τὰ Προκείμενα καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ Καταξίωσον Κύριε, τὸ Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν, Εἴη τὸ κράτος, καὶ τὸ Ἰδιόμελον τῶν Ἀποστίχων δις¹² καὶ τὸ Μαρτυρικὸν ἅπαξ, Δόξα Καὶ νῦν Θεοτοκίον (ἢ Σταυροθεοτοκίον), Νῦν ἀπολύεις, τὸ Τριτάγιον, τὸ Θεοτόκε Παρθένε κτλ. μετὰ μέλους, τὸ Ὑπὸ τὴν σὴν εὐσπλαγχνίαν χύμα, τὸ Κύριε ἐλέησον μ', Δόξα Καὶ νῦν Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ, Ἐν ὀνόματι Κυρίου, Ὁ ὢν εὐλογητὸς, τὸ Ἐπουράνιε Βασιλεῦ, τὰς γ' μεγάλας μετανοίας, εἶτα τὸ Τρισάγιον αἴθις, Κύριε ἐλέησον ιβ' καὶ τὴν Εὐχὴν Παραγία Τριάς, Εἴη τὸ ὄνομα ἐκ γ', Δόξα Καὶ νῦν τὸν Ψαλμὸν Εὐλογήσω τὸν Κύριον, καὶ Ἀπόλυσις.

11. Τῇ Δευτέρᾳ Ἀρχιστράτηγοι Θεοῦ, τῇ Τρίτῃ Προφήτα Θεοῦ καὶ Πρόδρομο τῆς Χάριτος, τῇ Τετάρτῃ καὶ τῇ Παρασκευῇ Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ, τῇ Πέμπτῃ τοὺς ἀσφαλεῖς καὶ θεοφθόγγους κήρυκας, καὶ τὸ τοῦ Ἁγίου Νικολάου Ἐν τοῖς Μύροις, Ἄγιε.

12. Στίχος διὰ τὸ Ἰδιόμελον τὴν β' φορὰν Πρὸς σὲ ἦρα τοὺς ὀφθαλμοὺς μου, καὶ διὰ τὸ Μαρτυρικὸν τὸ Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς.

Αὕτη ἡ διάταξις τῆς Ἀκολουθίας τοῦ Ἑσπερινοῦ γίνεται μὴ οὔτης Προηγιασμένης· ὅταν δὲ τελῆται Προηγιασμένη, τότε μετὰ τὴν Εὐχὴν *Παραγία Τριάς*, ὁ Ἱερεὺς ποιεῖ τὴν Ἀπόλυτιν τοῦ Ὁρθρου, καὶ εὐθὺς ἐκφωνεῖ *Εὐλόγημένη ἡ βασιλεία τοῦ Πατρὸς . . .* καὶ ἄρχεται

**Ὁ Ἑσπερινὸς μετὰ τῆς Λειτουργίας
τῶν Προηγιασμένων.**

21. Ὁ Διάκονος (ἐὰν ᾗ) *Εὐλόγησον Δέσποτα, ὁ Ἱερεὺς Εὐλόγημένη ἡ βασιλεία τοῦ Πατρὸς . . .* καὶ ὁ Προεστῶς λέγει τὸν Προεμιμακόν, εἶτα συνάπτονται τὰ *Πρὸς Κύριον*¹³. Εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα*, ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δις, καὶ τὸ Μαρτυρικὸν ἅπαξ, τὰ γ' τῆς σειρᾶς Προσόμοια καὶ δ' ἐκ τοῦ Μηναίου τοῦ Ἀγίου τῆς ἐπομένης ἡμέρας¹⁴, Δόξα Καὶ νῦν Προσόμοιον Θεοτοκίον (ἢ Σταυροθεοτοκίον τῇ Τρίτῃ ἑσπέρας καὶ τῇ Πέμπτῃ), Εἴσοδος, Φῶς Ἰλαρὸν καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας¹⁵.

13. Τὰ *Πρὸς Κύριον* πάσας τὰς ἡμέρας τῆς Τεσσαρακοστῆς ἀπαιτεῖ ἡ τάξις καὶ λέγωνται, ἀλλ' ἐν τοῖς ἐσχάτοις χρόνοις περιώρισεν ἡ συνήθεια εἰς τὰς Προηγιασμένας μόνον· τινὲς ὅμως τῶν Ἱερέων λέγουσι ταῦτα καὶ καθ' ἐκάστην Δευτέραν τῆς Μ. Τεσσαρακοστῆς.

14. Τῇ Παρασκευῇ εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ἰδιόμελον δις, εἶτα τὰ ἐν τῷ τέλει τοῦ Τριωδίου δ' Μαρτυρικὰ τοῦ ἤχου καὶ ἄλλα τόσα τοῦ Ἀγίου, Δόξα τὸ Νεκρώσιμον, Καὶ νῦν τὸ Θεοτοκίον τοῦ ἤχου τῆς ἐβδομάδος.

15. Μετὰ τὸ α' Ἀνάγνωσμα, λέγει ὁ ἀναγνώστης *Κέλευσον*· ὁ δὲ Ἱερεὺς κρατῶν εἰς τὴν δεξιὰν χεῖρα τὸ θυμιατήριον καὶ ἔχων εἰς τὴν ἀριστερὰν λαμπάδα ἀνημμένην ἐπιφωνεῖ *σοφία, ὀρθοί, καὶ στρέφων* ἔπειτα πρὸς τὸν λαόν, *Φῶς Χριστοῦ φαίνει πᾶσι* μετὰ τὸ δεῦτερον ἀνάγνωσμα, ὁ Ἱερεὺς ἐκφωνεῖ τὸ *Εἰρήνη σοι* πρὸς τὸν Ἀναγνώστην, καὶ ὁ Διάκονος ἐπιλέγει *σοφία*· εὐθὺς ὁ Ἱερεὺς κρατῶν τὸ θυμιατὸν καὶ θυμιῶν ἐλαφρῶς ψάλλει πρὸ τῆς ἁγίας Τραπεζῆς τὸ *κατευθυνθήτω ὅπερ ἐπαραλαμβάνεται ἔξωθεν τετράκις ὑπὸ τῶν χορῶν*, καὶ πάλιν τὸ τελευταῖον λέγει ὁ Ἱερεὺς *μέχρι τοῦ ἐνώπιόν σου θυμιῶν τὸν λαόν*, τὸ δὲ λοιπὸν συμπληροῖ ὁ χορός.

εἶτα ψάλλεται τὸ Κατευθυνθήτω, ἢ Μ. Συναπτὴ κτλ. καὶ μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν Κατὰ τὴν δωρεὰν τοῦ Χριστοῦ σου, ψάλλεται ἀντὶ τοῦ Χερουβικοῦ τὸ

Νῦν αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν σὺν ἡμῶν ἀοράτως λατρεύουσιν· ἰδοὺ γὰρ εἰσπορεύεται ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης¹⁶. Ἴδοὺ θυσία μυστικὴ τετελειωμένη δορυφορεῖται· πίστει καὶ πόθῳ προσέλθωμεν, ἕνα μέτοχοι ζωῆς αἰωνίου γενώμεθα. Ἀλληλούϊα.

Εἶτα ἢ Ἐκτενὴς Πληρώσωμεν τὴν ἑσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ, ἢ Ἐκφώνησις Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς Δέσποτα, καὶ τὸ Πάτερ ἡμῶν· ὁ Διάκονος Πρόσχωμεν, ὁ Ἱερεὺς Τὰ Προηγιασμένα Ἁγιατοῖς Ἁγίοις καὶ ψάλλεται τὸ Κοινωνικὸν Γεύσασθε καὶ ἴδετε ὅτι Χριστὸς ὁ Κύριος, Ἀλληλούϊα. Μετὰ φόβου Θεοῦ, καὶ ψάλλεται τὸ Εὐλογῆσω τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ διὰ παντὸς ἢ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν τῷ στόματί μου. Ἄρτον οὐράνιον καὶ ποτῆριον ζωῆς γεύσασθε καὶ ἴδετε ὅτι χρηστὸς ὁ Κύριος, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Εἶτα ἢ ὀπισθάμβωνος Εὐχὴ Δέσποτα Παντοκράτορ, τὸ Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου γ', ὁ Ἱερεὺς Εὐλογία Κυρίου, καὶ ἢ Ἀπόλυσις (ταύτης λεγομένης, ψάλλεται Τὸν Δεσπότην καὶ Ἀρχιερέα, ἐὰν ᾗ), μετὰ δὲ τὴν Ἀπόλυσιν, λέγεται ὁ ψαλμὸς Εὐλογῆσω τὸν Κύριον, καὶ Ὑψώσω σε ὁ Θεός μου, εἰς δὲ τὸ τέλος τὸ Δι' εὐχῶν.

22. Εἰ τύχοι ἐπισήμως ἑορταζόμενος Ἅγιος ἐν ταῖς νηστησίμοις ἡμέραις, εἰ μὲν ἐστὶ Τετάρτη, εἰς τὸν Ἑσπερινὸν ψάλλεται τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δις, τὸ Μαρτυρικὸν ἅπαξ, τὰ γ' τῆς σειρᾶς

16. Ἐνταῦθα ὁ ψάλτης διακόπτων τὸ μέλος κατὰ μικρὸν σιγῇ ἐν εὐλαβείᾳ καὶ ἐξέρχεται ὁ Ἱερεὺς μετὰ τῶν Προηγιασμένων Δώρων φέρων αὐτὰ ἐπὶ κεφαλῆς, ἐλαφρῶς τοῦ Διακόνου θυμῶντος· ὁ δὲ λαὸς προσπεσὼν ἐν εὐλαβείᾳ προσκυνεῖ καὶ μένει κεκυφῶς μέχρις οὗ διέλθῃ ὁ Ἱερεὺς, διότι ἡ θυσία ἐστὶ τετελειωμένη καὶ τὰ φερόμενά εἰσιν αὐτὸ τὸ Σῶμα καὶ Αἷμα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Εἰσελθόντος τοῦ Ἱερέως εἰς τὸ Ἅγιον Βῆμα, ἐξακολουθεῖ ὁ ψάλτης τὸ μέλος ἀπὸ τοῦ Ἰδοὺ θυσία.

τοῦ Τριωδίου Προσόμοια καὶ δ' τὰ τοῦ ἑορταζομένου Ἀγίου (οὐχὶ τοῦ Ἀγίου τῆς ἐπομένης ἡμέρας), Δόξα τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν Θεοτοκίον Προσόμοιον σύμφωνον τῷ ἤχῳ τοῦ Δοξαστικοῦ· μετὰ τὸ Κατευθυνθήτω, ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ ἑορταζομένου Ἀγίου, καὶ τὸ Κοινωνικὸν *Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον*. Εἰ δέ ἐστι Παρασκευή, ψάλλεται τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δις, τὰ δ' Μαρτυρικὰ τοῦ ἤχου, καὶ ὁ τοῦ ἑορταζομένου Ἀγίου, Δόξα τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου τῆς ἐβδομάδος, κτλ. ὡς ἀνωτέρω. Ἐξαίρουσιν α' ἢ Παρασκευὴ τῆς α' ἐβδομάδος τῶν Νηστειῶν, ἐν ἧ μετὰ τὸ Ἰδιόμελον δις, ψάλλονται τὰ τοῦ ἁγίου Θεοδώρου δ' Στιχηρὰ καὶ ὁ τοῦ ἑορταζομένου Ἀγίου· β' ἢ Παρασκευὴ τῆς ε' ἐβδομάδος, ἐν ἧ ψάλλομεν μετὰ τὸ Ἰδιόμελον δις, τὰ δ' τῆς Θεοτόκου Στιχηρὰ *Βουλὴν προαιώνιον* καὶ ὁ τοῦ ἐπιλαχόντος ἑορταζομένου Ἀγίου.

Εἰ δὲ τύχοι ἑορταζόμενος Ἅγιος ἐν ἡμέρᾳ Δευτέρᾳ, Τρίτῃ, ἢ Πέμπτῃ, ψάλλεται τὸ τῶν Ἀποστίχων τῆς ἡμέρας Ἰδιόμελον δις, τὸ Μαρτυρικὸν ἅπαξ, τὰ γ' τῆς σειρᾶς Προσόμοια καὶ ὁ τοῦ ἑορταζομένου Ἀγίου, Δόξα τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν Θεοτοκίον Προσόμοιον, καὶ τὰ λοιπὰ τῆς Προηγιασμένης ὡς ἀνωτέρω.

ΤΟ ΜΕΓΑ ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΝ

22. Τῇ Δευτέρᾳ τῆς α' ἐβδομάδος ἐσπέρας, ὁ Ἱερεὺς *Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, τὸ Βασιλεῦ οὐράνιε, τὸ Τρισάγιον, Ὅτι σοῦ, Κύριε ἐλέησον* ιβ', Δόξα Καὶ νῦν, *Δεῦτε προσκυνήσωμεν γ'*, καὶ ἄρχεται τοῦ Μεγάλου Ἀποδείπνου ὁ ἀναγνώστης. Μετὰ τὸν τελευταῖον ψαλμὸν, Δόξα Πατρὶ, Καὶ νῦν καὶ αἰί, Κύριε ἐλέησον γ', αὐθις Δόξα Καὶ νῦν, καὶ εὐθὺς οἱ Χοροὶ ψάλλουσι τοὺς Στίχους *Μεθ' ἡμῶν ὁ Θεὸς· εἰς τὸ τέλος ὁ α' Χορὸς Μεθ' ἡμῶν ὁ Θεὸς, ἐπαναλαμβάνει ὁλόκληρον τὸν πρῶτον Στίχον ὁ Ἀναγνώστης, τὰ πρὶν Τροπάρια Τὴν ἡμέραν διελθὼν χῦμα, καὶ ἄρχεται ὁ β' Χορὸς Ἡ ἀσώματος φύσις τὰ Χερουβίμ μέχρι τοῦ Τῶν Ἀγγέλων βοήσωμεν τὴν Ὁδὴν, τὸ δὲ Ἅγιε, Ἅγιε, Τρισάγιε, λέγει ὁ Ἀναγνώστης χῦμα, εἶτα τὸ Πιστεύω, καὶ ἄρχεται αὐθις ὁ β' χορὸς Παναγία Δέσποι-*

να Θεοτόκε, ὅπερ ψάλλεται ἐκ τρίτου, οἱ δὲ λοιποὶ στίχοι ἐκ δευτέρου· εἰς τὸ τέλος τὸ Ὁ Θεὸς ἰλάσθητι ἡμῖν τοῖς ἁμαρτωλοῖς ἐκ τρίτου, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς· εἶτα τὸ Τρισάγιον κτλ. Μετὰ τὸ Κύριε Πατοκράτορ ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, τὸ Τρισάγιον, καὶ ψάλλονται πραεῖα τῇ φωνῇ τὰ Κατανυκτικὰ Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς· μετὰ τὸ Δόξα ἐν ὑψίστοις καὶ τὸ Καταξίωσον, ψάλλεται ὁ Κανὼν¹⁷ Βοηθὸς καὶ σκεπαστῆς, οὗ ὁ Στίχος Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς, ἐλέησόν με· ἀφ' ἧ' ψάλλεται μετὰ μέλους τὸ Κοντάκιον Ψυχὴ μου, ψυχὴ μου· ἀπ' ἧ' ὁ Εἰρμὸς Ἀσπύρου συλλήψεως, εἶτα τὸ Τρισάγιον, καὶ ψάλλεται τὸ Τροπάριον Κύριε τῶν δυνάμεων μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ εἰς ἕξ· εἰς τὸ τέλος ὁ α' Χορὸς τὸν Στίχον Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, ὁ β' Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ, καὶ ὁ α' αὖθις τὸ Κύριε τῶν δυνάμεων, ὁ Ἀναγνώστης τὸ Δόξα τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, Κύριε εἰ μὴ τοὺς ἁγίους σου, Καὶ νῦν Πολλὰ τὰ πλήθη, καὶ ψάλλει ὁ α' χορὸς τὸ Παραγία Θεοτόκε, καὶ ὁ β' Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἶτα τὸ Κύριε ἐλέησον μ', Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ, Κύριε ἐλέησον γ', Δόξα Καὶ νῦν Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ, ὁ Ἱερεὺς Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ τὰς γ' μεγάλας μετάνοίας, τὸ Κύριε ἐλέησον ιβ', καὶ οἱ Κανονάρχαι, ὁ μὲν δεξιὸς τὸ Ἀσπιλε ἀμόλυντε, ὁ δὲ ἀριστερὸς τὸ Καὶ δὸς ἡμῖν Δέσποτα, καὶ πάλιν ἀμοιβαδὸν Ὑπερένδοξε ἀειπάρθενε, Ἡ ἐλπίς μου ὁ Πατήρ, Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου καὶ εὐθύς ὁ Ἱερεὺς Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς καὶ ἀναγινώσκει τὸ ὠρισμένον Εὐαγγέλιον μεθ' ὃ ὁ Ἀρχιερεὺς, εἴαν ᾗ, εἰ δὲ μὴ, ὁ Ἱερεὺς τὸ Εἰρήνη πᾶσι, καὶ αὖθις ὁ Ἱερεὺς Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν, καὶ ὁ Ἀρχιερεὺς τὴν εὐχὴν Δέσποτα πολυέλεε, ὁ Ἱερεὺς τὸ Εὐξώμεθα ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου, καὶ λαμβάνουσι πάντες συγχώρησιν παρὰ τοῦ Ἀρχιερέως ἢ τοῦ Προεστῶτος ἀσπαζόμενοι τὴν ὀξίαν

17. Ὁ Μέγας Κανὼν ψάλλεται μέχρι Πέμπτης τῆς ἐβδομάδος ταύτης, ἐν δὲ ταῖς ἡμέραις τῶν ἐπομένων ἐβδομάδων μέχρι τῆς Πέμπτης ἐσπέρας τῆς ε' ἐβδομάδος ψάλλονται Κανόνες ἐκ τοῦ Θεοτοκαρίου.

αὐτοῦ· ἐφ' ὅσον δὲ γίνεται ὁ ἀσπασμὸς, ψάλλεται ὑπὸ τοῦ 6' Χοροῦ τὸ Πάντων προστατεύεις ἀγαθῇ¹⁸, καὶ εἰς τὸ τέλος τὸ Δι' εὐχῶν.

Οὗτος ὁ τύπος καὶ ἡ τάξις τοῦ Μ. Ἀποδείπνου ὀφείλει γίνεσθαι κατὰ πᾶσαν τὴν ἀγίαν Τεσσαρακοστὴν μέχρι τῆς Μ. Τρίτης ἑσπέρας, ἐξαιρουμένων τῶν Εὐαγγελίων, ἅτινα μόνον διὰ τὴν α' ἐβδομάδα εἰσὶν ὠρισμένα, τῇ δὲ Μ. Δευτέρᾳ καὶ τῇ Μ. Τρίτῃ ἑσπέρας, ἀντὶ τοῦ Κανόνοσ τῆς Θεοτόκου, ψάλλοντα τὰ Τριώδια τοῦ Ἀποδείπνου, καὶ εἰς τὸ τέλος τὸ Σφαγὴν σου τὴν ἄδικον Χριστέ.

ΤΕΤΑΡΤΗ ΤΗΣ Α' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

24. Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὰ Πρὸς Κύριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα τὸ Ἰδιόμελον Νηστεύσαντες ἀδελφοὶ δις, καὶ τὸ Μαρτυρικὸν ἅπαξ, τὰ γ' τῆς σειρᾶς Προσόμοια καὶ δ' τοῦ Μηναίου τοῦ Ἁγίου τῆς ἐπομένης ἡμέρας, Δόξα Καὶ νῦν Προσόμοιον Θεοδοκίον ἐκ τοῦ Μηναίου, Εἴσοδος, Φῶς ἰλαρὸν, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ Κατευθυνθήτω, τὸ Νῦν αἰ δυνάμεις, καὶ καθεξῆς, Κοινωνικὸν Γεύσασθε καὶ ἴδετε, τὸ Εὐλογήσω τὸν Κύριον, Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου, ἢ Ἀπόλυσις, ὁ ψαλμὸς Εὐλογήσω τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ καὶ Ὑψώσω σε ὁ Θεὸς μου, εἴτε τὸ Δι' εὐχῶν.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΗΣ Α' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

25. Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τῆς Προηγιασμένης, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὰ Πρὸς Κύριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα τὸ Ἰδιόμελον Δεῦτε πιστοὶ δις, τὰ δ' τοῦ ἤχου Μαρτυρικὰ καὶ δ' τοῦ ἁγίου Θεοδώρου, Δόξα Ὁργάνῳ χρησάμενος, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοδοκίον τοῦ τυχόντος ἤχου, Εἴσοδος, Φῶς ἰλαρὸν, τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ Κατευθυνθήτω, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

18. Τῇ Τρίτῃ ἑσπέρας καὶ τῇ Πέμπτῃ ψάλλεται τὸ Σφαγὴν σου τὴν ἄδικον Χριστέ.

26. Τῇ αὐτῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας, τὸ μικρὸν Ἀπόδειπνον· μετὰ τὸ Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, ψάλλεται ὁ Κανὼν Ἀνοιξῶ τὸ στόμα μου ἀνά 5' Τροπάρια ἐν ἐκάστη Ὠδῇ· μετὰ τὸ τέλος τοῦ Κανόνος, ψάλλεται τὸ Τῇ ὑπερμάχῳ ἀργῶς, καὶ ἀναγινώσκειται ἡ α' Στάσις τῶν Οἰκῶν τῆς Θεοτόκου, εἰς τὸ τέλος τὸ Τῇ ὑπερμάχῳ σύντομον¹⁹, τὸ Τρισάγιον, τὸ Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου Πίστιν Χριστοῦ ὡσεὶ θώρακα²⁰, Κύριε ἐλέησον μ', τὸ Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ καὶ εὐθὺς ἄνευ μετανοιῶν τὸ Ἀσπιλε ἀμόλυντε κτλ. ὁ Ἱερεὺς Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς καὶ ἀναγινώσκει τὸ Εὐαγγέλιον, μετὰ τὸ τέλος εὐθὺς ἡ Ἀπόλυσις Δόξα σοι ὁ Θεὸς, ἡ ἐλπίς ἡμῶν δόξα σοι, καὶ εὐλογεῖ ὁ Πατριάρχης ἢ ὁ Ἀρχιερεὺς, τῶν Χορῶν ψαλλόντων τὸ Τὸν Δεσπότην καὶ Ἀρχιερέα· εἶτα τὸ Εὐξώμεθα, καὶ μετ' αὐτὸ ὁ 6' Χορὸς ψάλλει Τὴν ὠραιότητα, τελευταῖον τὸ Δι' εὐχῶν²¹.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΤΗΣ Α' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

27. Εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸ Μεσονυκτικόν, ὁ Ἐξάψαλμος κτλ. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου δις, καὶ τὸ Θεοτοκίον ἅπαξ, τὸ Ψαλτήριον, καὶ τὰ Μαρτυρικὰ Καθίσματα τοῦ

19. Τοῦτον ψαλλομένου, ὁ Πατριάρχης (ἢ ὁ Ἀρχιερεὺς, ἐὰν ᾗ), ἀσπάζεται τὴν εἰκόνα τῆς Θεοτόκου, εἶτα εὐλογεῖ, τῶν Χορῶν ψαλλόντων τὸ Εἰς πολλὰ ἔτη ἴσταται δὲ οὐχὶ ἐν τῷ θρόνῳ, ἀλλ' ἐν τῷ Παραθροῖῳ ἄνευ μαρδύου κρατῶν Χαζράριον.

20. Ἐν ταῖς λοιπαῖς Παρασκευαῖς (ἐὰν μὴ τύχη ἑορταζόμενος Ἅγιος τῷ Σαββάτῳ), μετὰ τὸ Τρισάγιον, Κοντάκιον λέγεται τὸ Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

21. Ἡ ἀνωτέρω τυπικὴ διάταξις τηρεῖται μέχρι τῆς Παρασκευῆς τῆς Ε' ἐβδομάδος, ἐξαιρουμένου τοῦ Εὐαγγελίου· ὅπου δὲ ἡ Ἀκολουθία τῆς Ἀκαθίστου εἴθισται γὰρ ψάλλεται εἰς τὸν Ὁρθρον, τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας ἀναγινώσκειται τὸ μικρὸν Ἀπόδειπνον μετὰ τοῦ Νεκρωσίμου Καρόνος τοῦ ἤχου, πλὴν τῆς Παρασκευῆς ταύτης, καθ' ἣν ψάλλεται ἀντὶ Νεκρωσίμου ὁ τοῦ ἁγίου Θεοδώρου Καρῶν ὁ ἐν τῷ Τριώδιῳ Θεοῦ σε, Θεόδωρε, ἑραστήν.

τυχόντος ἤχου· εἰς τὴν β' Στιχολογίαν, τὰ τοῦ ἁγίου Θεοδώρου, ὁ Ν' ψαλμὸς χύμα, ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου τῆς ἡμέρας, καὶ οἱ δύο τοῦ ἁγίου Θεοδώρου· ἀπὸ γ' Ὁδῆς, τὰ Καθίσματα τοῦ Ἁγίου, καὶ τὸ Θεοτοκίον· ἀφ' ε' τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος, τὸ Μηνολόγιον τοῦ Ἁγίου τῆς ἡμέρας, καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου, αἱ Καταβασαί· Ἀνοιξω τὸ στόμα μου, καὶ μετὰ τὴν τιμιωτέραν, τὸ Ἐξαποστειλάριον τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Θεοτοκίον, οἱ Αἵνοι, Δόξα Ἀγιωσύνης δωρεὰ, Καὶ νῦν Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος, Δοξολογία Μεγάλη, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία, ἐν ἧ ψάλλομεν τὰ Τυπικὰ καὶ τοὺς Μακαρισμοὺς, Τροπάρια ἐκ τῆς γ' καὶ ε' Ὁδῆς τοῦ α' Κανόνος. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, Κοντάκιον Προστασία τῶν χριστιανῶν, Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου, καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, Ἄξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν Εἰς μνημόσυνον, τὸ Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ τὸ Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον, εἶτα γίνεται ἡ εὐλόγησις τῶν κολλύβων καὶ Ἀπόλυσις.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

27. Τῷ Σαββάτῳ, ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν Ἀναστάσιμα ε' καὶ τοῦ Τριωδίου δ', Δόξα Ἡ χάρις ἐπέλαμψε, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Καὶ νῦν Οἱ ἐξ ἀσεβείας εἰς εὐσέβειαν προβάντες, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου, τὸ Θεοτοκίον Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν καὶ Ἀπόλυσις²².

28. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν, τὸ Δόξα τῆς Λιτῆς τοῦ Τριωδίου, Καὶ νῦν τὸ Θεοτο-

22. Κατὰ τὴν ἑσπέραν ταύτην ἐν τῇ Μ. Ἐκκλησίᾳ προτίθεται κόλλυβα καὶ ψάλλονται διὰ τοῦτο μετὰ τὰ Ἀπολυτίκια τὰ Μετὰ πνευμάτων δικαίων κτ.λ. καὶ μνημονεύει ὁ Πατριάρχης πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος κεκοιμημένων Βασιλέων, Πατριαρχῶν, Ἀρχιερέων κλπ. καὶ πάντων τῶν ἀπὸ περάτων ἕως περάτων τῆς οἰκουμένης προτελευτησάντων εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν.

κίον, τὰ Ἄξιόν ἐστιν, τὸ Τρισάγιον, Τὴν ἄχραντον Εἰκόνα σου καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτικά ὡς εἰς τὸν Ἐσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος, τὰ Καθίσματα τῆς Ὀκτωήχου, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακσὴ, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου, καὶ τὸ Προκείμενον, ὁ ἀναστάσιμος Κανὼν καὶ ὁ τοῦ Τριωδίου μετὰ Στίχου Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι ἀπὸ γ' Ὠδῆς τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου, εἶτα τὸ Κάθισμα τοῦ Τριωδίου καὶ τὸ Θεοτοκίον ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ τοῦ Τριωδίου, τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἁγίων τῆς ἡμέρας, καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς, Καταβασίαι Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος καὶ ἅπαντα ἢ ἐν ταῖς Κυριακαῖς τοῦ Τριωδίου διάταξις τοῦ Ἐωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα μετὰ Τὴν τιμιωτέραν, τὸ ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον, τὸ τοῦ Τριωδίου καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἵνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τοῦ Τριωδίου δ', Δόξα Μωσῆς τῷ καιρῷ τῆς ἐγκρατείας, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

30. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα

Ἀντίφωνον Α'.

Ὁ Κύριος ἐδασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο.

Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν Οἰκουμένην, ἣτις οὐ σαλευθήσεται.

Τίς λαλήσει τὰς δυναστείας τοῦ Κυρίου, ἀκουστὰς ποιήσει πάσας τὰς αἰνέσεις αὐτοῦ;

Εἰπάτωσαν οἱ λελυτρωμένοι ὑπὸ Κυρίου, οὓς ἐλυτρώσατο ἐκ χειρὸς ἐχθροῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Ἀντίφωνον Β'.

Ἐξομολογησάσθωσαν τὰ ἐλέη αὐτοῦ καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων. } Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν.

**Ἐφωσάτωσαν αὐτὸν ἐν Ἐκκλησίᾳ λαοῦ
καὶ ἐν καθέδρᾳ πρεσβυτέρων.**

**Ὁφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ τοὺς ἐλπίζον-
τας ἐπὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ.**

**Τοῦ ἀκοῦσαι τοῦ στεναγμοῦ τῶν πε-
πεδημένων, τοῦ λῦσαι τοὺς υἱοὺς τῶν τε-
θανατωμένων.**

*Σῶσον ἡμᾶς...
ὁ ἀναστάς ἐκ
νεκρῶν.*

Ἀντίφωνον Γ'.

**Αἰνεσάτωσαν αὐτὸν οἱ Οὐρανοὶ καὶ
ἡ γῆ.**

**Αὕτη ἡμέρα Κυρίου, ἀγαλλιασώμεθα
καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.**

**Κύριε ὁ Θεός μου εἰς τὸν αἰῶνα ἐξο-
μολογήσομαί σοι.**

*Τὴν ἄχραν-
τον Εἰκόνα ...*

Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ *Τὴν ἄχραντον Εἰκόνα σου*, τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ καὶ Κοντάκιον *Τῇ ὑπερμάχῳ, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου, Κοινωνικὸν Αἰνεῖτε, Εἶδομεν τὸ φῶς, ἡ ὀπισθάμβωνος εὐχή²³ καὶ ἡ Ἀπόλυσις.* Μετὰ τὴν Ἀπόλυσιν δὲ ὁ Πατριάρχης ἐξελθὼν ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ Βήματος ἀνέρχεται εἰς τὸν θρόνον· ἐπίσης καὶ οἱ ἅγιοι Ἀρχιερεῖς ἐξελθόντες λαμβάνουσι τὰς θέσεις αὐτῶν ὡς καὶ οἱ συλλειτουργήσαντες ἱερεῖς· τότε ὁ Μ. Ἀρχιδιάκονος ἐκφωνεῖ *Εὐλόγησον Δέσποτα καὶ ὁ Πατριάρχης ποιεῖ Εὐλογητὸν, ὁ Ἀρχιδιάκονος τὸ Τρισάγιον, ὁ Πατριάρχης Ὅτι σοῦ καὶ ψάλλει μετὰ τῶν Ἀρχιερέων τὸ Μετὰ πνευμάτων δικαίων* κτλ. εἶτα μνημονεύει πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος τελευτησάντων ὀρθοδόξων χριστιανῶν ὡς καὶ οἱ συλλειτουργ-

23. Κατὰ πάσας τὰς Κυριακὰς τῆς Τεσσαρακοστῆς, τελομένης τῆς Λειτουργίας τοῦ Μ. Βασιλείου, λέγεται ὀπισθάμβωνος ἡ συνήθης τοῦ Χρυσοστόμου, διότι ἐν τοῖς Εὐαγγελίοις οὐχ εὑρεται ἡ λεγομένη τοῦ Μ. Βασιλείου· ἀλλὰ τὴν α' Ἰανουαρίου κατ' ἐξαιρέσειν οὕτως εἰπεῖν λέγεται ἐν Ἀγίῳ ὄρει ἡ φερομένη αὕτη τοῦ οὐρανοφάντορος.

γήσαντες Ἀρχιερεῖς τε καὶ Ἱερεῖς, ὁ Χορὸς Τὸν Δεσπότην καὶ Ἀρχιερέα καὶ Ἀπόλυσις.

31. Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν τὰ δ' Κατανυκτικὰ τοῦ τυχόντος ἤχου, γ' τῆς σειρᾶς τοῦ Τριωδίου Προσόμοια καὶ γ' τοῦ Μηναίου, Δόξα Καὶ νῦν Προσόμοιον ἐκ τοῦ Μηναίου Θεοτοκίον, Εἴσοδος, Φῶς ἱλαρὸν, τὸ Μ. Προκείμενον Ἐδωκας κληρονομίαν μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὸ Ἰδιόμελον Δεῦτε ἐκαθάρωμεν δὶς, καὶ τὸ Μαρτυρικὸν, Δόξα Καὶ νῦν Τὰ οὐράνια ὑμνεῖ σε, τὸ Τρισάγιον μετὰ τὸ Ὅτι σοῦ, γίνεται ἢ ἀπὸ τοῦ Ἀμβωνος διδασκαλία καὶ μετ' αὐτὴν ψάλλεται τὸ Θεοτόκε Παρθένε, κτλ. ὡς ἐν § 17 καὶ ἡ Ἀπόλυσις.

32. Τῇ Τετάρτῃ τῆς 6' ἐβδομάδος, ἐν τῷ Ἐσπερινῷ, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα τὸ Ἰδιόμελον Τὴν πνευματικὴν ἀδελφοὶ δὶς, τὸ Μαρτυρικὸν, τὰ γ' τῆς σειρᾶς Προσόμοια καὶ δ' ἐκ τοῦ Μηναίου, Δόξα Καὶ νῦν τὸ Θεοτοκίον, τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ Κατενυθνήτω καὶ καθεξῆς, ἡ θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

33. Τῇ Παρασκευῇ ἐν τῷ Ἐσπερινῷ, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα τὸ Ἰδιόμελον Νῦν καιρὸς εὐπρόσδεκτος δὶς, τὰ δ' τοῦ ἤχου Μαρτυρικὰ καὶ δ' ἐκ τοῦ Μηναίου, Δόξα τὸ Νεκρώσιμον, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου, τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ Κατενυθνήτω, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

Τὸ ἐσπέρας τὸ μικρὸν Ἀπόδειπνον, καὶ ἀναγινώσκειται ἡ τῶν Οἴκων τῆς Θεοτόκου 6' Στάσις κτλ. ὡς εἴθισται (Ἴδε § 26).

34. Τῷ Σαββάτῳ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸ Μεσονυκτικὸν καὶ τὸν Ἐξάψαλλον, εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια Ἀπόστολοι Μάρτυρες, Δόξα Μνήσθητι Κύριε, Καὶ νῦν Μήτηρ ἁγία, τὸ Ψαλτήριον, τὰ Μαρτυρικὰ Καθίσματα μετὰ τοῦ Νεκρωσίμου καὶ τοῦ Θεοτοκίου τοῦ τῆς ἐβδομάδος ἤχου, ὁ Ἀνωμος εἰς 6' Στάσεις (ὄρα τὴν τάξιν ἐν τῷ Σαββάτῳ τῶν Ψυχῶν § 7), τὰ νεκρώσιμα Εὐλογητάρια καὶ μνημονεύει ὁ Ἱερεὺς τῶν κεκοιμημένων εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, εἶτα τὰ Τροπάρια Ἀνάπαυσον Σωτῆρ ἡμῶν, Καὶ νῦν Ὁ ἐκ Παρθένου ἀνατείλας, ὁ Ν' ψαλμὸς, ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου τῆς ἡμέρας μόνος μέχρι τῆς ε' Ὠδῆς ἀπὸ τῆς ε' Ὠδῆς, ἄρχονται τὰ Τριώδια μέχρι τῆς θ', προταττομένου τοῦ Κανόνος τοῦ Ἁγίου, ὁ Εἰρμὸς τῆς η' Ὠδῆς, Τὸν ἐξ ἀνάρχου τοῦ Πατρὸς, καὶ στιχολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν, ὁ Εἰρμὸς Σὲ τὴν

ἀθάνατον πηγὴν, τὸ νεκρώσιμον Ἐξαποστειλάριον Ὁ καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων, καὶ τὸ Ἡμεῖς ἐν σοὶ κανχώμεθα, Θεοτόκε. Εἰς τοὺς Αἴνους, τὰ Μαρτυρικὰ τοῦ τυχόντος ἤχου τῆς ἐβδομάδος, Δόξα τὸ Νεκρώσιμον, Καὶ νῦν Θεοτοκίον, καὶ τὸ Σοὶ δόξα πρέπει, τὰ Ἀπόστιχα τοῦ ἤχου καὶ τὸ Δόξα Καὶ νῦν (ταῦτα πάντα ἔρχ. ἐν τῷ τέλει τοῦ Τριωδίου), Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἀπόστολοι Μάρτυρες, καὶ ἄρχεται ἡ Λειτουργία, ἐν ἣ ψάλλομεν Ἀντίφωνα τὰ Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ Ἀπόστολοι Μάρτυρες, τὸ τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ καὶ Κοντάκιον Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, Ἄξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν Μακάριοι οὐς ἐξελέξω, Εἶδομεν τὸ φῶς, εἶτα μνημονεύονται αὐθις τὰ ὀνόματα τῶν κεκοιμημένων εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν καὶ Ἀπόλυσις.

Οὗτος ὁ τύπος ὀφείλει γίνεσθαι κατὰ πᾶν Σάββατον μέχρι τοῦ τῆς Δ' ἐβδομάδος.

ΚΥΡΙΑΚΗ Β' ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ

35. Τῷ Σαββάτῳ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν Ἀναστάσιμα ε' καὶ τοῦ ἁγίου Γρηγορίου δ', Δόξα τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν Ἀνύμφευτε Παρθένε, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Ἀγίου, τὸ Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

36. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Ἄξιόν ἐστιν, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον, ὁ ἀναστάσιμος Κανὼν καὶ ὁ τοῦ Ἀγίου ἀπὸ γ' Ὠδῆς, τὸ Κοντάκιον τοῦ Ἀγίου, εἶτα τὸ Κάθισμα αὐτοῦ καὶ τὸ Θεοτοκίον ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα, τὸ Μηνολόγιον καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου, αἱ Καταβασίαι Ἀνοιξὼ τὸ στόμα μου καὶ ἅπαντα ἢ ἐν ταῖς Κυριακαῖς τοῦ Τριωδίου διάταξις τοῦ

Ἐωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, τὸ ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον, τοῦ Ἁγίου, καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τοῦ Ἁγίου δ'²⁴, Δόξα *Τοῖς ἐν σκότει ἀμαρτημάτων*, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ *Σήμερον σωτηρία*.

37. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς ε' Ὁδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Ἁγίου. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ Ἁγίου, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον *Τῇ ὑπερμάχῳ*, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς κτλ. Κοινωνικὸν *Αἰνεῖτε, Εἰδομεν τὸ φῶς*, καὶ Ἀπόλυσις.

Τὸ ἑσπέρας ὄρα τὴν διάταξιν ἐν τῇ προλαβούσῃ Κυριακῇ ἑσπέρας § 31.

Τὴν διάταξιν τῆς Ἀκολουθίας τῆς Τετάρτης καὶ τῆς Παρασκευῆς ὡς καὶ τοῦ Σαββάτου τῆς ἐβδομάδος ταύτης ὄρα ἐν τῇ προλαβούσῃ ἐβδομάδι ἐν § 32, 33, 34.

ΚΥΡΙΑΚΗ Γ' ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ ΤΗΣ ΣΤΑΥΡΟΠΡΟΣΚΥΝΗΣΕΩΣ

38. Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν Ἀναστάσιμα ε'* καὶ τοῦ Σταυροῦ δ', Δόξα *Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν*, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρά, Δόξα Καὶ νῦν *Ὁ συμμαχήσας Κύριε*, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, Δόξα *Σῶσον Κύριε*, Καὶ νῦν *Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου*, καὶ Ἀπόλυσις.

39. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν, Δόξα Καὶ νῦν τῆς Λιτῆς Ὁρώσά σε ἡ κτίσις ἅπα-

24. Εἰς τὰ δύο τελευταῖα τῶν Αἰνῶν Τροπάρια τοῦ Ἁγίου ψάλλονται Στίχοι *Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν καὶ τὸ Οἶ. ἱερεῖς σου, Κύριε, ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ ὄσιοί σου ἀγαλλιάσει ἀγαλλιάσονται.*

σα καὶ τὰ Ἄξιόν ἐστίν, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Σῶσον Κύριε καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, Δόξα τὸ τοῦ Σταυροῦ, Καὶ νῦν Τοῦ Γαβριὴλ φθεγγόμενου, τὸ Ψαλτήριον, ὁ Πολυέλεος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα κατὰ σειρὰν, καὶ μετὰ τὴν 6' Στιχολογίαν τὸ Ἐν παραδείσῳ μὲν τὸ πρὶν δις²⁵, ἢ Ὑπκνή, οἱ Ἀναβῆμοι τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον, ὁ Κανὼν τοῦ Τριωδίου εἰς η'· εἰς τὸ α' Τροπάριον ἐκάστης Ὠδῆς Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, καὶ εἰς τὰ λοιπὰ Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι, εἰς δὲ τὰ δύο τελευταῖα Δόξα Καὶ νῦν ἀπὸ γ' Ὠδῆς τὰ Καθίσματα τοῦ Τριωδίου κατὰ σειρὰν, ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ αὐτοῦ, τὸ Μηνολόγιον καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς, αἱ Καταβασίαι Ὁ θειότατος προετύπωσε καὶ ἄπασα ἡ ἐν ταῖς Κυριακαῖς τοῦ Τριωδίου διάταξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα στιχολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν, τὸ ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον, τὸ τοῦ Τριωδίου καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἴνους²⁶, Ἀναστάσιμα δ' καὶ Προσόμοια τοῦ Σταυροῦ δ', Δόξα τῇ ὑψηλόφρονα γνώμῃ, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μ. καὶ μετ' αὐτὴν ψάλλεται ὑπὲρ τῶν Χορῶν τὸ Ἀσματικὸν καὶ γίνεται ἡ Εἴσοδος τοῦ τιμίου Σταυροῦ ὡς ἐφεξῆς. Οἱ Χοροὶ κατερχόμενοι μεταβαίνουν εἰς τὴν βόρειον τοῦ Ἱεροῦ πύλην ψάλλοντες, ὁ δὲ Ἱερεὺς, ἐνδεδυμένος τὴν στολὴν αὐτοῦ, θυμιᾷ τὴν ἁγίαν Τράπεζαν καὶ τὸν τιμιὸν Σταυρὸν κείμενον ἐπὶ τῆς ἁγίας Τραπεζῆς ἐπὶ δίσκου ἡντρεπισμένου μετὰ ἀνθέων καὶ τριῶν κηρῶν καὶ θυμιάσας αἶρει αὐτὸν ἐπὶ κεφαλῆς καὶ ἐξέρχεται ἀπὸ τῆς βορείου Πύλης τοῦ Βήματος, προπορευομένων αὐτοῦ λαμπάδων ἐξαπτερύγων, καὶ δύο θυμιατῶν καὶ τοῦ Πριμικυρίου κρατοῦντος τὸ Διδάμβουλον· ὅταν φθάσῃ εἰς τὸ μέσον τοῦ Νηοῦ, ὅπου ἵσταται προηντρεπισμένον τὸ τετραπόδιον, ποιεῖ τρεῖς κύκλους περὶ αὐτὸ, εἶτα βλέπων πρὸς ἀνατολὰς ἐκφωνεῖ Σοφία, ὀρθοὶ, καὶ θεὶς τὸν δίσκον μετὰ τοῦ Σταυροῦ ἐπὶ τοῦ τετραποδίου, θυμιᾷ σταυροειδῶς ψάλλων τὸ Σῶσον Κύριε

25. *Εὐλογητάρια οὐ λέγονται.*

26. Ὁ Πατριάρχης (ἢ ὁ χοροστατῶν Ἀρχιερεὺς) οὐκ ἀσπάζεται τὰς ἁγίας Εἰκόνας, κατὰ τὸ ἔθος, ὡς μέλλων μετ' ὀλίγον ἀσπασασθαι αὐτὸν τὸν τιμιὸν Σταυρὸν.

τὸν λαόν σου, τὸ αὐτὸ ψάλλουσι καὶ οἱ δύο Χοροί· εἶτα ὁ Πατριάρχης κατέρχεται τοῦ θρόνου καὶ στὰς ἐνώπιον τοῦ τετραποδίου, προσκυνεῖ τὸν τίμιον Σταυρὸν ψάλλων *Τὸν Σταυρὸν σου προσκυνοῦμεν Δέσποτα ἄπξ*, τὸ αὐτὸ δὲ ἐπναλαμβάνουσι καὶ οἱ Χοροὶ ἀνά μίαν· ἔπειτα εὐλογήσας τὸν λαόν, τῶν Χορῶν ψαλλόντων τὸ *Εἰς πολλὰ ἔτη*, ἀνέρχεται αὐθις εἰς τὸν θρόνον, οἱ δὲ Ἀρχιερεῖς ἀνά δύο κατὰ τάξιν προσκυνοῦσι τὸν τίμιον Σταυρὸν καὶ λαμβάνουσι παρὰ τοῦ Πατριάρχου ἄνθη, ὡς καὶ οἱ Ὀρφικιάλοι²⁷, ψάλλοντος τοῦ 6' Χοροῦ τὸ Ἰδιόμελον *Δεῦτε πιστοὶ*, μετὰ τοῦτο ψάλλεται τὸ *Σῶσον Κύριε* καὶ ἄρχεται ἡ Λειτουργία.

40. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα.

Ἀντίφωνον Α'.

Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε.

Ἐδωκας τοῖς φοβουμένοις σε σημεῖωσιν, τοῦ φυγεῖν ἀπὸ προσώπου τόξου.

Ἀνέβης εἰς ὕψος, ἠχμαλώτευσας αἰχμαλωσίαν.

Ἐδωκας κληρονομίαν τοῖς φοβουμένοις τὸ ὄνομά σου, Κύριε.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Ἀντίφωνον Β'.

Εἶδον πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. } *Σῶσον... ὁ ἄ-
ραστὰς ἐκ ...*

27. Ἐρροεῖται οἰκοθεῖν ὅτι εἰς τῶν Ἱερέων ἀκολούθως περιφέρει τὸν τίμιον Σταυρὸν εἰς πάντας τοὺς ἐκκλησιαζομένους ἄνδρας τε καὶ γυναῖκας ὅπως προσκυνήσωσιν αὐτὸν καὶ λάβωσιν ἄνθη, ὡς εἴθισται, ἐκ τῶν χειρῶν αὐτοῦ. Τοῦτο βεβαίως γίνεται παρταχοῦ ὅπου ὑπάρχουσι πλείονες Ἱερεῖς· εἰ δὲ μὴ, αὐτὸς ὁ λειτουργῶν Ἱερεὺς ἐκτελεεῖ τὸ καθήκον τοῦτο, καὶ οἱ Χοροὶ ψάλλουσι τὰ ἐν τῷ Τριωδίῳ Ἰδιόμελα, μέχρι οὗ ἀποπερατώσῃ τὸ ἔργον αὐτοῦ.

Προσκυνήσωμεν εἰς τὸν τόπον, οὗ ἔστησαν οἱ πόδες αὐτοῦ.

Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Ἦψωθήσομαι ἐν τοῖς ἔθνεσιν ὑψωθήσομαι ἐν τῇ γῇ.

Σῶσον ἡμᾶς...
ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν

Ἀρτίφωνον Γ'.

Ἦψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ.

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Καὶ ποίμανον αὐτούς καὶ ἔπαρον αὐτούς ἕως τοῦ αἰῶνος.

Τὴν ἄχραντον
Εἰκόνα σου...

Μετὰ τὴν Εἵσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ Σῶσον Κύριε, τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Νηοῦ, καὶ Κοντάκιον Τῇ ὑπερμάχῳ, ἀντὶ δὲ τοῦ Τρισχιίου, Τὸν Σταυρόν σου προσκυνοῦμεν Δέσποτα, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου, Κοινωνικὸν Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς, τὸ Σῶσον Κύριε ἀντὶ τοῦ Εἶδομεν τὸ φῶς, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἐσπέρας τὴν τοῦ Ἐσπερινοῦ τυπικὴν διάταξιν ὄρα ἐν τῇ Α' Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν § 31.

Τῇ Δευτέρᾳ, Τετάρτῃ²⁸ καὶ Περαινευῇ τῆς αὐτῆς ἐβδομάδος, εἰς τὴν α' Ὁραν ἀντὶ τῶν ψαλλομένων Στίχων Τὰ διαβήματά μου, ψάλλεται Τὸν Σταυρόν σου προσκυνοῦμεν Δέσποτα, καὶ Κοντάκιον λέγεται Οὐκέτι φλογίνη ρομφαία. Εἰς τὴν θ' Ὁραν, ψάλλονται οἱ Μακαρισμοὶ ὡς εἴθισται. Ἐν τῷ Ἐσπερινῷ τῆς Τετάρ-

28. Ἀπὸ ταύτης τῆς ἡμέρας λέγονται τὰ «διακοινικὰ τῶν φωτισομένων» ὅσοι πρὸς τὸ φῶτισμα, καὶ ἐξακολουθοῦσι μέχρι τῆς Μεγάλης Τετάρτης.

της, Δόξα Καὶ νῦν ψάλλεται τὸ Ἰδιόμελον Σήμερον ὁ ἀπρόσιτος τῆ οὐσία.

Τὴν διάταξιν τῆς τοῦ Σαββάτου Ἀκολουθίας καὶ ἐν τῇ ἐβδομάδι ταύτῃ ὄρα § 34.

ΚΥΡΙΑΚΗ Δ' ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ

41. Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν Ἀναστάσιμα ε' καὶ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τῆς Κλίμακος Προσόμοια δ', Δόξα τοῦ αὐτοῦ, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τοῦ Ὁσίου, Καὶ νῦν Ὁ θαύματος καιροῦ, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Ὁσίου, τὸ Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

42. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Ἀξιόμ' ἐστίν, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ὁσίου καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτικά ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος, τὰ Καθίσματα, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον· ὁ ἀναστάσιμος Κανὼν καὶ ὁ τοῦ Τριωδίου Ὁμοιωθὴν Χριστὲ, μετὰ Στίχου Δόξα σοι ὁ Θεὸς, καὶ ὁ τοῦ Ὁσίου μετὰ Στίχου Ἄγιε τοῦ Θεοῦ· ἀπὸ γ' Ὁδῆς, τὸ Κοντάκιον τοῦ Ὁσίου, εἶτα τὸ Κάθισμα καὶ τὸ Θεοτοκίον· ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα, τὸ Μηνολόγιον καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου, αἱ Καταβασίαι Ἀνοίξω τὸ στόμα μου καὶ ἄψαλα ἢ ἐν ταῖς Κυριακαῖς τοῦ Τριωδίου διάταξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα στιχολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν, τὸ ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον, τὸ τοῦ Ὁσίου, καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τοῦ Ὁσίου δ' τὰ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ· τῶν δύο τελευταίων Στίχοι Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον, καὶ Τιμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου αὐτοῦ, Δόξα Δεῦτε ἐργασώμεθα, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

43. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ

τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς σ' ᾠδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Ἁγίου. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀκιστάκιον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ Ὁσίου, τοῦ Ἁγίου τοῦ Νικοῦ, Κοντάκιον Τῇ Ὑπερμάχῳ, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου, Κοινωνικὸν *Αἰνεῖτε, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.*

Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας, τὴν τοῦ Ἑσπερινοῦ τυπικὴν διάταξιν ὄρα ὀπισθεν § 31.

ΤΕΤΑΡΤΗ ΤΗΣ Ε' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

44. Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὰ *Πρὸς Κύριον*, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα ἀρχόμεθα* ἀπὸ τοῦ Στίχου *Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρω αὐτῶν οἱ ἁμαρτωλοὶ καὶ ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον Τοῖς τῶν ἐμῶν λογισμῶν δις*, τὸ Μαρτυρικὸν ἀπὸ γ', τῆς σειρᾶς Προσόμοια τοῦ Τριωδίου καὶ πάντα τὰ κατ' ἀλφάβητον Στιχηρά, Εἴσοδος, *Φῶς ἰλαρόν*, τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ *Κατευθυνθήτω*, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τῶν Προηγησμένων.

Ο ΜΕΓΑΣ ΚΑΝΩΝ ΜΕΤΑ ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΥ

45. Τῇ αὐτῇ Τετάρτῃ ἐσπέρας ἐν τῷ μικρῷ Ἀποδείπνῳ μετὰ τὸ *Ἀξιὸν ἐστίν*, ἀρχόμεθα ψάλλειν τὸν Μέγαν Κανόνα μετὰ Στίχου *Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς ἐλέησόν με* ἀφ' σ' ψάλλεται ἀργῶς τὸ Κοντάκιον *Ψυχὴ μου ψυχὴ μου*, ἀκολούθως ψάλλεται ἡ ζ', ἡ καὶ θ' ᾠδὴ τοῦ Κανόνος καὶ εἰς τὸ τέλος ὁ Εἰρμὸς Ἀσπόρου συλλήψεως, τὸ Τρισάγιον, τὸ *Ψυχὴ μου ψυχὴ μου*, Κύριε ἐλέησον μ', *Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ*, Δόξα Καὶ νῦν *Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ*, τὸ *Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς*, καὶ τὴν Εὐχὴν *Ἀσπιλε ἀμόλυντε . . . Καὶ δὸς ἡμῖν Δέσποτα . . . Ὑπερένδοξε ἀειπάρθενε*, *Ἡ ἐλπίς μου ὁ Πατήρ*, *Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου*, ἡ Ἀπόλυσις *Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡ ἐλπίς ἡμῶν δόξα σοι*, τὸ *Εὐξώμεθα καὶ τὸ Δι' εὐχῶν.*

46. Τῇ Πέμπτῃ εἰς τὸν Ὁρθρὸν, μετὰ τὸ Μεσονυκτικὸν καὶ τὸν Ἐξάψαλμον, ψάλλομεν εἰς τὸν τυχόντα ἤχον τὸ Ἀλληλούϊα ἰβ' μετὰ τῶν συνήθων Στίχων καὶ τὰ Τριαδικὰ τοῦ ἤχου. Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν τοῦ Ψαλτηρίου, τὰ Κατανυκτικὰ τῆς Ὀκτωήχου Καθίσματα, μετὰ τὴν β' τὰ μετὰ τὴν γ' Ὁδὴν τοῦ Τριωδίου, ὁ Ν' ψαλμὸς, τὸ Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ στιχολογοῦμεν τὰς ἑννέα Ὁδὰς (ὡς ἐσημειώθη ἐν τῇ Διατάξει τῆς Ἀκολουθίας τοῦ Ὁρθροῦ τῆς Μ. Τεσσαρακοστῆς· ἴδε § 18), εἶτα τὴν α' καὶ γ' Ὁδὴν ἐκ τοῦ Μηναίου τοῦ Κανόνος τοῦ Ἁγίου τῆς ἡμέρας καὶ τὸν Εἰρμὸν, τὴν Αἵτησιν καὶ τὸ Κάθισμα τοῦ Ἁγίου μετὰ τοῦ Θεοτοκίου, τὰ Τριώδια τῆς δ' Ὁδῆς τοῦ Τριωδίου, τὴν ε' καὶ ς' τοῦ Μηναίου, τὸν Εἰρμὸν καὶ τὴν Αἵτησιν, Κοντάκιον καὶ Οἶκον τοῦ Τριωδίου, τὸ Μηνολόγιον, καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου· εἶτα τὰ Τροπάρια τῶν Μακαρισμῶν μετὰ Στίχου Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς ἐλέησόν με, ἀκολουθῶν τὰ Τριώδια τῆς η' καὶ θ' Ὁδῆς Αἰνοῦμεν εὐλογοῦμεν καὶ ὁ Εἰρμὸς Ὁν στρατιαί· μετὰ τὴν τιμιωτέραν, ὁ Εἰρμὸς Ἀσπόρου συλλήψεως καὶ τὸ Ἀξιὸν ἐστίν, ἀκολουθῶν τὸ Φωταγωγικὸν, τὸ Σοὶ δόξα πρέπει γύμα, Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινήν δέησιν, καὶ ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον τῶν Ἀποστίχων δις, καὶ τὸ Μαρτυρικὸν ἅπαξ, Δόξα Καὶ νῦν τὸ Θεοτοκίον, τὸ Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, τὸ Τρισάγιον Ἐν τῷ ναῷ ἐστῶτες τῆς δόξης σου, Κύριε ἐλέησον μ', Ὁ ὢν Εὐλογητὸς, τὸ Ἐπουράνιε Βασιλεῦ, τὰς γ' μεγάλας μετνοίας καὶ ἀρχόμεθα τῶν Ὁρῶν, ὡς σύνηθες, λέγοντες ἐν ἐκάστη τὸ Κοντάκιον Ψυχῆ μου ψυχῆ μου· εἰς τὴν θ' οἱ Μακαρισμοὶ κτλ. Μετὰ τὸ Τρισάγιον, τὴν Εὐχὴν Παραγία Τριάς καὶ Ἀπόλυσις.

47. Εἰς τὸν Ἐσπερινὸν, μετὰ τὸν Προσημιακὸν καὶ τὰ Πρὸς Κύριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα τὸ Ἰδιόμελον Αὐτεξουσίως ἐξεδύθην δις, καὶ τὸ Μαρτυρικὸν, τὰ γ' τῆς σειρᾶς Προσόμοια, καὶ δ' ἐκ τοῦ Μηναίου, Δόξα Καὶ νῦν Σταυροθεοτοκίον, Εἴσοδος, Φῶς ἰλαρὸν, τὰ Ἀνχγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ Κατευθυνθήτω, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

Ο ΜΕΓΑΣ ΚΑΝΩΝ ΜΕΤΑ ΟΡΘΟΥ²⁹

48. Εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως, μετὰ τὸ *Βασιλεῦ Οὐράνιε*, τὸ Τρισάγιον, τὸ Κύριε ἐλέησον ιβ', *Δεῦτε προσκυνήσωμεν*, τὸ Ἐπακούσαι σου (ὅτε καὶ θυμιᾶ ὁ Ἱερεὺς διὰ τοῦ κατζ(λου), τὸ Τρισάγιον, τὸ Σῶσον Κύριε κτλ. καὶ ὁ Ἐξάψαλμος· εἶτα ψάλλομεν τὸ Ἀλληλούια ιβ' εἰς τὸν τυχόντα ἦχον μετὰ τῶν ὠρισμένων Στίχων καὶ τὰ Τριαδικά· εἰς τὸ α' λέγομεν *Πρεσβείαις τῶν Ἀποστόλων*, εἰς τὸ β' *Πρεσβείαις τοῦ Ἱεράρχου* καὶ εἰς τὸ γ' *Διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς*, τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας³⁰ καὶ ἡ Αἴτησις, τὰ Ἀποστολικά Καθίσματα τοῦ ἦχου, ὁ Ν' ψαλμὸς καὶ ἀρχόμεθα τοῦ Μ. Κανόνος, λέγοντες Στίχον εἰς ἕκαστον Τροπᾶριον (ἐκτὸς τοῦ Εἰρμού) τὸ *Ἐλέησόν με ὁ Θεός· ἀπὸ γ' Ὠδῆς*, ὁ Εἰρμὸς *Στερέωσον Κύριε*, ἡ Αἴτησις, καὶ ψάλλομεν τὰ γ' Καθίσματα· εἶτα ἄρχεται ὁ β' Χορὸς τῶν Τριωδίων εἰς ι' μετὰ Στίχου (ἐκτὸς τοῦ Εἰρμού) *Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ* καὶ ἀκολουθῶς ἡ δ' Ὠδὴ τοῦ Μ. Κανόνος μέχρι τῆς ε' Ὠδῆς, ὁ Εἰρμὸς *Ἐβόησα ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου*, ἡ Αἴτησις, καὶ ψάλλεται τὸ Κοντάκιον *Ψυχὴ μου, ψυχὴ μου*, εἶτα ὁ Οἶκος, τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἁγίων τῆς ἡμέρας καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου, καὶ ἄρχεται ὁ β' Χορὸς τῶν Μακαρισμῶν *Ἐν τῇ βασιλείᾳ σου μνησθητι ἡμῶν Κύριε . . . Ἀηστὴν τοῦ Παραδείσου* κτλ. εἶθ' οὕτως ἡ ζ' Ὠδὴ τοῦ Μ. Κανόνος καὶ τὰ Τριώδια, ἀκολουθῶς ἡ η' τοῦ Μ. Κανόνος Ὠδὴ, ἀντὶ τοῦ Δόξα *Εὐλογοῦμεν Πατέρα Υἱόν*, μετὰ τὸ *Καὶ νῦν Αἰνοῦμεν εὐλογοῦμεν* καὶ ὁ Εἰρμὸς *Ὅν στρατιαί*, ἡ Αἴτησις, εἶτα *Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα τοῦ φωτός*, καὶ ψάλλονται τὰ Τριώδια, ἀκολουθῶς ἡ θ' Ὠδὴ τοῦ Μ. Κανόνος,

29. Ἐνιαχοῦ γίνεται ἡ Ἀκολουθία αὕτη τὴν Τετάρτην ἑσπέραν περὶ τὴν α' ὥραν τῆς νυκτός, καὶ ἐνιαχοῦ ὄρθρου βαθέος τῆς Πέμπτης· ἐπίσης καὶ ἡ τῆς Ἀκαθίστου.

30. Τὸ Ψαλτήριον, ἕνεκα τοῦ μεγέθους τῆς Ἀκολουθίας, καταλιμπάνεται συνήθως καὶ ἀναγινώσκεται τὸ πρῶν πρὸ τῶν Ὠδῶν.

εἰς τὸ τέλος ὁ Εἰρμός Ἀσπόρου συλλήψεως, ἡ Αἵτησις καὶ τὸ Φωταγωγικὸν χύμα μετὰ τοῦ χαρακτηριστικοῦ τῆς ἡμέρας, ὡς προσημειώθη καὶ εἰς τὰ Τριαδικά, τὸ Σοὶ δόξα πρέπει, Πληρώσωμεν τὴν ἑωθινήν καὶ ψάλλομεν τὰ Ἀπόστιχα τῶν Αἰνῶν, Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι, τὸ Τρισάγιον, Κύριε ἐλέησον ιβ³¹ τὸ Ἐπουράνιε Βασιλεῦ, τὰς γ' μεγάλας μετανοίας καὶ Ἀπόλυσις.

Τὸ πρῶτὸ μετὰ τὸ Ψαλτήριον, ἀναγινώσκονται αἱ Ὠραὶ τακτικῶς ὡς εἰθισται (ἦτοι οὐχὶ Λιταί), εἶτα ὁ Ἐσπερινὸς καὶ ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων ὡς προδιετάχθη ἐν § 47.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΗΣ Ε΄ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

49. Ἐν τῷ Ἐσπερινῷ, μετὰ τὰ Πρὸς Κύριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἰστώμεν Στίχους 5' καὶ ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον Ὡς ἐξ Ἱερουσαλήμ δις, τὸ Μαρτυρικὸν ἅπαξ, καὶ τὰ Προσόμοια Βουλήν προαιώνιον ἀνά μίαν, Δόξα Καὶ νῦν Τὸ ἀπ' αἰῶνος μυστήριον, Εἴσοδος, Φῶς ἰλαρὸν, τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ Κατευθυνθήτω καὶ ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

Ο ΑΚΑΘΙΣΤΟΣ ΥΜΝΟΣ

ΜΕΤΑ ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΥ

50. Τῇ αὐτῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας ἐν τῷ μικρῷ Ἀποδείπνῳ, μετὰ τὸ Ἀξίον ἐστίν, ψάλλεται τὸ Τροπάριον Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς ἐκ β' ἀργῶς, τὸ γ' σύντομον καὶ ἀναγινώσκει ὁ Ἀρχιε-

31. Οὕτω συνειθίσθη ἤδη καὶ οὕτω σημειοῦται ἐν τῷ Τυπικῷ τοῦ Κωνσταντινου καὶ διὰ τοὺς ὀρθροὺς τῆς Μ. ἐβδομάδος· ἀλλ' ἡ καθωρισμένη τάξις ἀπαιτεῖ μετὰ τὸ Τρισάγιον τὸ Ἐν τῷ Ναῷ ἰστώτες, εἶτα τὸ Κύριε ἐλέησον μ', Δόξα Καὶ νῦν τὴν τιμιωτέραν, Ὁ ὢν εὐλογητός, ἔπειτα τὸ Ἐπουράνιε Βασιλεῦ, (Ἴδε καὶ ὀπισθεν ἐν τῇ Διατάξει τῆς Ἀκολουθίας τοῦ Ὄρθρου τῆς Μ. Τεσσαρακοστῆς § 18).

ρεὺς τὴν α' Στάσιν τῶν Οἴκων. Μετὰ τὸ *Εἰς πολλὰ ἔτη*, ψάλλεται ὁ Κανὼν *Ἀνοιξω* τὸ στόμα μου εἰς ε'· μετὰ τὴν γ' ᾠδὴν, ψάλλεται αὖθις τὸ *Τῆ ὑπερμάχῳ* ἀργῶς καὶ ἀναγινώσκεται ἡ β' Στάσις τῶν Οἴκων, εἶτα ὁ β' Χορὸς ἀρχεται τῆς δ' ᾠδῆς *Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ* μέχρι τῆς ε', ὁ β' Χορὸς τὸ *Τῆ ὑπερμάχῳ* αὖθις ἀργοσύνητον δίχορον, καὶ ἀναγινώσκεται ἡ γ' τῶν Οἴκων Στάσις: ὁ α' Χορὸς τὴν ζ' ᾠδὴν *Οὐκ ἐλάτρευσαν* μέχρι τῆς θ' (καὶ θυμιᾶ ὁ Διάκονος). ἀπ' θ' *Τῆ ὑπερμάχῳ* αὖθις ἀργοσύνητον δίχορον, καὶ ἀναγινώσκεται ἡ δ' τῶν Οἴκων Στάσις³², εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ *Τῆ ὑπερμάχῳ* χύμα, Κύριε ἐλέησον μ', *Ὁ ἐν παντί καιρῷ*, Δόξα Καὶ νῦν *Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ*, Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ τὴν *Εὐχὴν Ἀσπιλε ἀμόλυντε*, Καὶ δὸς ἡμῖν *Δέσποτα*, Ὑπερένδοξε ἀειπάρθενε, Ἡ ἐλπίς μου ὁ Πατήρ, *Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου*, καὶ ἡ *Ἀπόλυσις* μετὰ τοῦ *Εὐξώμεθα* εἰς τὸ τέλος ψάλλεται ἀργῶς τὸ Κάθισμα *Τὴν Ὁραιότητα*, εἶτα τὸ Δί' εὐχῶν.

51. Τῷ Σαββάτῳ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸ Μεσονυκτικὸν καὶ τὸν Ἐξάψαλμον, εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ Τροπάριον *Τὸ προσταχθὲν* μυστικῶς δις, τὸ Ψαλτήριον, εἶτα τὸ Κάθισμα Ὁ μέγας στρατηγὸς δις, ὁ Ν' ψαλμὸς χύμα καὶ ὁ Κανὼν *Ἀνοιξω* τὸ στόμα μου εἰς ε'· ἀπὸ γ' ᾠδῆς αὖθις τὸ Κάθισμα ἄπαξ, εἰς τὴν ε' ᾠδὴν τὰ Τριώδια, ἀπ' ε' τὸ Κοντάκιον *Τῆ ὑπερμάχῳ* καὶ ὁ Οἶκος Ἄγγελος πρωτοστάτης, τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἀγίων τῆς ἡμέρας, καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου, ἀκολουθῶς αἱ λοιπαὶ ᾠδαὶ τοῦ Κανόνος μετὰ τῶν Τριωδίων. αἱ Καταβασίαι *Ἀνοιξω* τὸ στόμα μου, *Τὴν τιμιωτέραν*, τὸ Ἐξαποστειλάριον δις, οἱ Αἶνοι εἰς δ', *Δόξα Γλῶσσαν ἦν οὐκ ἔγνω*, *Δοξολογία Μεγάλη* καὶ τὸ *Προσταχθὲν*.

52. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ, Τροπάρια ἐκ τῆς γ' καὶ ε' ᾠδῆς τοῦ Κανόνος τῆς Θεοτόκου. Μετὰ τὴν Ἐξοδὸν, *Τὸ προσταχθὲν* μυστικῶς, καὶ Κοντάκιον *Τῆ ὑπερμάχῳ*, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Θεοτόκου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέ-

32. *Τὴν ἐν τοῖς Πατριαρχείοις τηρουμένην τάξιν τῆς Ἀκαθίστου ὅρα ἐν τῷ Παραρτήματι τοῦ Τυπικοῦ ἐκτερέστερον.*

τως, Ἐπας γηγενῆς, Κοινωνικὸν Ποτήριον, Εἶδομεν τὸ φῶς
καὶ Ἀπόλυσις.

Ο ΑΚΑΘΙΣΤΟΣ ΥΜΝΟΣ

ΕΝ Τῷ ΟΡΘῶ

53. Μετὰ τὸ Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, Δόξα σοι ὁ Θεὸς, Βασιλεῦ Οὐράνιε, τὸ Τρισάγιον, Ὅτι σοῦ, Κύριε ἐλέησον ἱε', Δόξα Καὶ νῦν Δεῦτε προσκυνήσωμεν τρις καὶ τοὺς ψαλμοὺς Ἐπακούσαι σου Κύριος κτλ. τὸ Τρισάγιον Σῶσον Κύριε καὶ τὸν Ἐξάψαλμον. Μετὰ τὴν Μ. Συναπτὴν, τὸ Θεὸς Κύριος μετὰ μέλους ἀργῶς δις καὶ συντόμως δις μετὰ τῶν ὠρισμένων Στίχων, τὸ Τροπάριον Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς δις ἀργῶς καὶ τὸ γ' σύντομον³³ καὶ ἀναγινώσκεται ὑπὸ τοῦ Ἀρχιερέως ἢ α' Στάσις τῶν Οἰκων. Μετὰ τὸ Εἰς πολλὰ ἔτη, ψάλλεται τὸ Τῆ ὑπερμάχῳ ἀργῶς καὶ ἀναγινώσκεται ἢ β' Στάσις, μετ' ἣν αὖθις Τῆ ὑπερμάχῳ συντομώτερον δίχορον, ἢ Αἴτησις, ὁ Ν' ψαλμὸς καὶ ὁ Κανὼν Ἀνοιξὼ τὸ στόμα μου εἰς σ' μετὰ τῆς Καταβασίας ἐν τῷ τέλει ἐκάστης Ὠδῆς. Ἀπὸ γ' Ὠδῆς ἢ Αἴτησις, τὸ Τῆ ὑπερμάχῳ σύντομον ἐπίσης δίχορον καὶ ἀναγινώσκεται ἢ γ' Στάσις, πάλιν Τῆ ὑπερμάχῳ δίχορον, ἢ Αἴτησις καὶ τὸ Κάθισμα Ὁ Μέγας στρατηγὸς ἄπαξ, ὁ Κανὼν ἀπὸ τῆς δ' Ὠδῆς μέχρι τῆς σ' καὶ εὐθὺς τὰ Τριῶδια εἰς δέκα μετὰ Στίχου Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ εἰς τὸ τέλος ὁ Εἰρμὸς Τοῦ κήτους τὸν Προφήτην, αὖθις Τῆ ὑπερμάχῳ δίχορον, καὶ ἀναγινώσκεται ἢ δ' Στάσις· εἶτα, μετὰ τὸ Εἰς πολλὰ ἔτη, τὸ Κοντάκιον Τῆ ὑπερμάχῳ χύμα, καὶ εὐθὺς τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἁγίων τῆς ἡμέρας καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου ἀκολουθῶς ἢ ζ' καὶ η' Ὠδὴ τοῦ Κανόνος τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν Τριωδίων ὡς ἀνωτέρω ἀντὶ Τὴν τιμιωτέραν, ψάλλεται ἢ θ' Ὠδὴ μετὰ τῶν

33. Ὅταν ἢ Ἀκολουθία τῆς Ἀκαθίστου ψάλλεται τῆ α' ὥρα τῆς νυκτός, τὸ Ψαλτήριον παραλείπεται συνήθως καὶ ἀναγινώσκεται τὸ πρῶν διὰ τὸ μέγεθος τῆς Ἀκολουθίας.

Τριωδίων, τὸ Ἑξαποστειλάριον δις, οἱ Αἶνοι εἰς δ', Δόξα Καὶ νῦν *Γλωσσαν ἦν οὐκ ἔγνω, Δοξολογία Μεγάλη, τὸ Τροπάριον Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς, ἢ Ἐκτενῆς καὶ Ἀπόλυσις.*

Τὸ πρῶτ' ἢ Λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου κατὰ τὴν ὀπισθεν ἐν § 52 διάταξιν.

ΚΥΡΙΑΚΗ Ε' ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ

54. Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν Ἄναστάσιμα ε' καὶ τῆς Ὁσίας Μαρίας δ', Δόξα Ἐθαυματούργησε Χριστὲ, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοδοκίον τοῦ ἤχου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Τὰ τῆς ψυχῆς θηρεύματα, Καὶ νῦν Ὁ θαύματος καινοῦ, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, Δόξα τὸ τῆς Ὁσίας, Καὶ νῦν τὸ Θεοδοκίον, καὶ Ἀπόλυσις.

55. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' φαλμόν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν, καὶ τὰ Ἀξιόν ἐστιν, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Ὁσίας, καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀνωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα, τὰ Εὐλογητάρια, ἢ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου, καὶ τὸ Προκείμενον, ὁ ἀναστάσιμος Κανὼν, καὶ οἱ δύο τοῦ Τριωδίου, ἐξ ὧν διὰ τὸν α' Στίχος Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, διὰ τὸν β' Ἀγία τοῦ Θεοῦ ἀπὸ γ' Ὁδῆς, μετὰ τὸ Κοντάκιον τῆς Ὁσίας τὸ Κάθισμα καὶ τὸ Θεοδοκίον ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα, τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἀγίων τῆς ἡμέρας, καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου αἱ Καταβασίαι Ἀνοίξω τὸ στόμα μου καὶ ἅπασα ἢ ἐν ταῖς Κυριακαῖς τοῦ Τριωδίου διάταξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα στιχολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν, τὸ ἀναστάσιμον Ἑξαποστειλάριον, τὸ τῆς Ὁσίας, καὶ τὸ Θεοδοκίον. Εἰς τοὺς Αἶνους, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Οὐκ ἔστιν ἡ βασιλεῖα τοῦ Θεοῦ, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

56. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς ε' Ὁδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Τριωδίου. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς Ὁσίας, τοῦ

Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον *Τῇ ὑπερμάχῳ* (ἐὰν δὲ παρῆλθεν ἡ ἑορτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, τὸ *Προστασία τῶν χριστιανῶν*· ὄρα καὶ ἐν τῇ Προθεωρίᾳ § 40), Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου, Κοινωνικὸν *Αἰνεῖτε, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις*.

57. Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας τηρεῖται ἡ αὐτὴ τάξις ὁποία καὶ ἐν ταῖς προηγηθείσαις. Ὅρα § 27.

58. Τῇ Τετάρτῃ τῆς αὐτῆς ἐβδομάδος, ἐν τῷ Ἑσπερινῷ μετὰ τὰ *Πρὸς Κύριον*, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δις, τὸ Μαρτυρικόν, τὰ τοῦ Τριωδίου γ' Προσόμοια καὶ δ' ἐκ τοῦ Μηναίου, Δόξα Καὶ νῦν Προσόμοιον Θεοτοκίον, τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ *Κατευθυνθήτω*, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΩΝ ΒΑΪΩΝ

59. Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὰ *Πρὸς Κύριον*, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ἰστώμεν Στίχους η', τὸ Ἰδιόμελον *Τὴν ψυχωφελῆ* δις, τὸ Μαρτυρικόν ἅπαξ καὶ τὰ τοῦ Λαζάρου ε' Ἰδιόμελα, Δόξα Ἐπιστάς, Καὶ νῦν *Τὴν ψυχωφελῆ πληρώσαντες*, [τὸ μέγα] *Φῶς ἱλαρόν*, τὰ Ἀναγνώσματα, τὸ *Κατευθυνθήτω*, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων³⁴.

60. Τὸ ἐσπέρας τὸ μικρὸν Ἀπόδειπνον, μετὰ τὸ Ἄξιόν ἐστιν ψάλλεται ὁ Κανὼν τοῦ Λαζάρου μετὰ Στίχου *Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι· ἀπ' θ' ὁ Εἰρμὸς Ἐποίησε κράτος*, τὸ Τρισάγιον, τὸ Κοντάκιον *Ἡ πάντων χαρὰ, Κύριε ἐλέησον μ'*, Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ εὐθὺς τὸ Ἄσπιλε ἀμόλυντε, Ἀπόλυσις μετὰ τοῦ *Εὐξώμεθα*, καὶ τὸ *Δι' εὐχῶν*.

34. Ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύτης οὔτε Μαρτυρικὸν οὔτε Ὀκτώηχος ψάλλεται μέχρι τοῦ Σαββάτου τῆς Ἀποδόσεως τῆς Κυριακῆς τοῦ Θωμᾶ.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΤΟΥ ΛΑΖΑΡΟΥ

61. Εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' φαλμὸν, τὸ Τρισάγιον, τὸ Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν ἐκ γ', τὸ Ψαλτήριον Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου καὶ ὁ Ἄμωμος, τὸ Κάθισμα Κατοικτείας τῆς Μάρθας δις καὶ τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Αἴτησις καὶ τὸ ἕτερον Κάθισμα Ἡ πηγὴ τῆς σοφίας δις, καὶ εὐθὺς Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι καὶ ὁ Ν' φαλμὸς γύμα, οἱ Κανόνες ἀμφοτέροι μέχρι τῆς ε' Ὁδῆς μετὰ Στίχου Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι ἀπὸ γ' Ὁδῆς, τὰ Καθίσματα, μετὰ τὴν ε' Ὁδὴν τὰ Τριώδια τῆς ε' Ὁδῆς, εἶτα τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος, μετὰ δὲ τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἁγίων τῆς ἡμέρας, τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου, αἱ Καταβασίαι Ὑγρὰν διοδεύσας καὶ ἀντὶ τὴν τιμιωτέραν φάλλεται ἡ θ' Ὁδὴ ἀμφοτέρων τῶν Κανόνων μετὰ τοῦ Στίχου καὶ ἡ Καταβασία Κυρίως Θεοτόκον, εἶτα τὸ Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν δις, [τὸ Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν οὐ λέγεται] καὶ τὰ Ἐξαποστειλάρια τὸ πρῶτον δις καὶ τὸ δεύτερον ἅπαξ. Εἰς τοὺς Αἴνους τὰ ἡ Ἰδιόμελα κατὰ σειρὰν, Δόξα Μέγα καὶ παράδοξον θαῦμα, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

62. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ, τὰ Τροπάρια ἐκ τῆς γ' Ὁδῆς τοῦ α' καὶ ἐκ τῆς ε' τοῦ β' Κανόνος. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, Δεῦτε προσκυνήσωμεν . . . ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν, τὸ Κοντάκιον Ἡ πάντων χαρὰ, Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, Τὴν ἀγνὴν ἐνδόξως τιμήσωμεν, Κοινωνικὸν Ἐκ στόματος νηπίων, ἀντὶ τοῦ Εἰδομεν τὸ φῶς, Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν, Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου καὶ Ἀπόλυσις Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν³⁵ κτλ.

35. Τῷ Σαββάτῳ τούτῳ μνημόσυνον μετὰ κολλύβων ἀπαγρεύεται, ἐπίσης καὶ τῇ Κυριακῇ τῶν Βαίων καὶ τῇ Κυριακῇ τοῦ Θ

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΒΑΙΩΝ

63. Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προσимиакὸν καὶ τὸ α' Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν τὰ Στιχηρὰ Σήμερον ἢ χάρις εἰς ε', Δόξα Καὶ νῦν τὸ αὐτὸ Σήμερον ἢ χάρις, Εἴσοδος, Φῶς Ἰλαρὸν, τὸ Προκειμένον Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν ἐπὶ τὰ Ἀνχνώματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ γ' Ἰδιόμελα Χαῖρε καὶ Ἰσφραίνου, Δόξα Καὶ νῦν Σήμερον ἢ χάρις, τὸ Ἀπολυτίκιον Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν δις, τὸ ἕτερον Δόξα Καὶ νῦν Συνταφέντες σοι ἄπχξ, καὶ Ἀπόλυσις.

64. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ἡ Λιτή, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Συνταφέντες σοι καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἐσπερινὸν, εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ Καθίσματα κατὰ σειράν, τὸ δὲ τελευταῖον δις, τὸ α' Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκειμένον Ἐκ στόματος νηπιῶν, τὸ Πᾶσα προῆ καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου Ἀνάστασιν Χριστοῦ οὐ λεγομεν, ἀλλ' εὐθύς ὁ Ν' ψαλμὸς γύμα, Δόξα Σήμερον ὁ Χριστὸς εἰσέρχεται, Καὶ νῦν τὸ αὐτὸ, ὁ Στίχος Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς καὶ τὸ Σήμερον ἢ χάρις, ὁ Κανὼν εἰς ε' ἄνευ Στίχων, εἰμὴ Δόξα Καὶ νῦν εἰς τὰ τελευταῖα δύο Τροπάρια ἀπὸ γ' Ὠδῆς, ἡ Ὑπακοὴ Μετὰ κλάδων ὑμνήσαυτες γύμα ἀφ' ε' τὸ Κοντάκιον, ὁ Οἶκος, τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἁγίων τῆς ἡμέρας καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου, αἱ Καταβαταὶ Ὁρθθησαν αἱ πηγαὶ τῆς ἀβύσσου, καὶ ψάλλεται ἡ θ' Ὠδὴ, εἶτα τὸ Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐκ γ' ὡς Ἐξαποστειλάριον καὶ ἀναγινώσκεται μετ' αὐτὸ ὑπὸ τοῦ Προεστῶτος ἡ Εὐχὴ τῶν Βαίων, καὶ εὐθύς ὁ α' Χορὸς τὸ Πᾶσα προῆ καὶ τὰ Στιχηρὰ τῶν Αἰνῶν³⁶ εἰς δ', Δόξα Καὶ νῦν Πρὸ ἕξ ἡμερῶν τοῦ Πασχα, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον Συνταφέντες σοι.

μᾶ μνημονεβοῦνται ὁμοῦ τὰ ὀνόματα, ἂν δεῆση, τῶν τεθνεώτων, ψαλλομένων εἰς τὸ τέλος τῆς Λειτουργίας μόνον τῶν τεσσάρων Τροπαρίων Μετὰ πνευμάτων δικαίων κτ.λ.

36. Ἐν τῇ Μ. Ἐκκλησίᾳ, ψαλλομένων τῶν Αἰνῶν, οἱ χοροστατοῦντες Ἀρχιερεῖς ἀσπάζονται πρῶτον τὴν Εἰκόνα τῶν Βαίων,

65. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ ἑντίφωνα τῆς ἑορτῆς ^{δο}
 Εἰσοδικὸν Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου,
 Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν. Σῶσον ἡμᾶς . . . ὁ ἐπὶ π
 ὄνου κτλ. τὰ Ἀπολυτικά Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν, καὶ Σ
 φέντες σοι, εἶτα τὸ Κοντάκιον Τῷ θρόνῳ ἐν οὐρανῷ, τὸ
 σάγιον, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρ
 ὁ Εἰρμὸς τῆς θ' Θεὸς Κύριος, Κοινωνικὸν Εὐλογημένος
 χόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου Ἀλληλούια, Τὴν κοινὴν Ἀ
 στασιν, Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου, καὶ Ἀπόλυσις.

66. Τὸ ἑσπέρας εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν τ
 Ἀπόστιχα τῆς χθὲς Ἰδιόμελα Χαῖρε καὶ εὐφραίνου, δευτερο
 αὐτὰ, Δόξα τὸ αὐτὸ, Καὶ νῦν Ὁ τοῖς Χερουβὶμ ἐποχοῦμε
 Εἰσοδος, Φῶς ἱλαρὸν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, τὰ γ' τῆς
 ρᾶς Ἀπόστιχα, Δόξα Ἐκ βατίων καὶ κλάδων, Καὶ νῦν Φοβ
 τὸ ἐμπεσεῖν. Μετὰ τὸ Νῦν ἀπολύεις, εὐθὺς ψάλλεται ὁ Κανὼν
 Ἀποδείπνου Ἰωσήφ τὴν σωφροσύνην μετὰ Στίχου Δόξα σ
 Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι ἀπ' θ' ὁ Εἰρμὸς Ἀλλότριον τῶν μητέρ
 τὸ Τρισάγιον, τὸ Θεοτόκε Παρθένε κτλ. ὡς ἐν ταῖς λοιπαῖς
 ριακαῖς τῆς Μεγάλης Τεσσαρκοστῆς. Εἰς τὴν Συγχώρησιν ψά
 ται τὸ Σφαγὴν σου τὴν ἄδικον, ἢ Ἀπόλυσις Δόξα σοι ὁ Θεὸς
 ἐρχόμενος ὁ Κύριος ἐπὶ τὸ ἐκούσιον πάθος διὰ τὴν ἡ
 σωτηρίαν³⁷, καὶ τὸ Δι' εὐχῶν.

ΜΕΓΑΛΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

67. Ὁ Ἱερεὺς Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ Προεστῶς Δόξα σο
 Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι, τὸ Βασιλεῦ οὐράνιε, ὁ Ἀναγνώσ
 τὸ Τρισάγιον, ὁ Ἱερεὺς Ὅτι σοῦ ἐστίν, ὁ Ἀναγνώστης Κύρι
 λήητον ιβ', Δεῦτε προσκυνήσωμεν γ' καὶ τοὺς ψαλμοὺς Ἐ
 κούσαι σου Κύριος, κτλ. [ἀναγινωσκομένων τούτων βραδέως

εἶτα προσερχόμενοι λαμβάνουσι παρὰ τοῦ Πατριάρχου τὰ βαῖα τ
 φοιρίκων, ἀσπαζόμενοι τὴν δεξιὰν αὐτοῦ, ὡς καὶ πάντες οἱ ὀφφικιά

37. Ἡ αὐτὴ Ἀπόλυσις τηρεῖται μέχρι τῆς Μεγάλης Τετάρ
 ἔν τε τῷ Ὁρθρῷ καὶ ἐν τῇ Λειτουργίᾳ.

Ἱερεὺς θυμιᾶ τὸν λαὸν διὰ κατζίου]· μετὰ τὸ Τρισάγιον, Ὅτι σοῦ ἐστίν, Σῶσον Κύριε κτλ. καὶ ὁ Προϊστάμενος λέγει τὸν Ἐξάψαλμον. Μετὰ τὴν Συναπτὴν, ψάλλεται μετὰ τῶν ὠρισμένων αὐτοῦ Στίχων Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζει, τὸ Μέγα Ἀλληλουιάριον δις, καὶ δις, τὸ μικρὸν καὶ τὸ Τροπάριον Ἰδοὺ ὁ νυμφίος ἔρχεται ἐκ τρίτου δις μὲν ἀργῶς, ἀπαξ δὲ συντόμως· εἰς τὸ τέλος τοῦ πρώτου μὲν λέγομεν Προστασίαις τῶν Ἀσωμάτων σῶσον ἡμᾶς³⁸, τοῦ δευτέρου δὲ συνάπτομεν τὸ χαρακτηριστικὸν τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, λέγοντες Πρεσβείαις τοῦ Ἁγίου ἢ τῶν Ἁγίων σῶσον ἡμᾶς, καὶ εἰς τὸ τρίτον Διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς· εἶτα τὸ Ψαλτήριον³⁹ καὶ ἀκολούθως ψάλλονται τὰ γ' κατὰ σειρὰν Καθίσματα ἀργῶς, τὰ δύο ἀνά μίαν καὶ τὸ γ' δις, καὶ εὐθὺς ὁ Ἱερεὺς Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς, καὶ ἀναγινώσκει τὸ Εὐαγγέλιον, μεθ' ὃ ὁ Ν' ψαλμὸς καὶ τὰ Τριῶδια ἀνά ε' ἐν ἐκάστη Ὠδῇ, καὶ αὖθις ὁ Εἰρμὸς ἀργῶς, ἡ Αἴτησις, τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος, τὸ Μηνολόγιον καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου· εἶτα ἡ ἦ' Ὠδὴ μετὰ τοῦ Εἰρμοῦ, καὶ ἀντὶ μὲν τοῦ Δόξα, λέγομεν Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα τὸν Κύριον, εἰς δὲ τὸν Εἰρμὸν Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον· εἶτα τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτὸς καὶ ψάλλεται ἡ θ' Ὠδὴ μετὰ τοῦ Εἰρμοῦ αὖθις· εἰς τὸ τέλος ἡ Αἴτησις καὶ τὸ Ἐξαποστειλάριον ἐκ γ'. Εἰς τοὺς Αἶνους⁴⁰, ἰστώμεν Στίχους δ', τὸ Σοὶ δό-

38. Τῇ Μ. Τρίτῃ Πρεσβείαις τοῦ Προδρόμου σῶσον ἡμᾶς· τῇ Μ. Τετάρτῃ Δυνάμει τοῦ Σταυροῦ σου σῶσον ἡμᾶς.

39. Συνήθως παραλείπεται τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας ἐν ταῖς πλείσταις τῶν ἱερῶν Ἐκκλησιῶν κατὰ τοὺς ὀρθροὺς τούτους, εἴτε χάριν τῆς συντομίας· εἴτε καὶ διότι εἰσὶ πέντε Καθίσματα ὠρισμένα καθ' ἐκάστην τῶν τριῶν πρώτων ἡμερῶν τῆς Μ. Ἑβδομάδος καὶ ἀναγινώσκειται ἰδιαιτέρως τὸ πρῶτὸ ὑπὸ τοῦ Ἱερέως· ἀλλ' εὐχῆς ἔργον ἐστὶν ἵνα ἀναγινώσκηται μέρος τοῦλάχιστον τῶν πέντε Καθισμάτων εἰς ἀκρόασιν καὶ τοῦ λαοῦ, καθ' ὅσον μάλιστα τὸ Ψαλτήριον ἐθεωρήθη ἀρέκαθεν ἡ βᾶσις τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἡμῶν προσευχῶν καὶ ἡ ἐπιούσιος πνευματικὴ τροφή ἐκάστου χριστιανοῦ, ὡς ἐσημειώθη ἐν τῇ Πρωθεωρίᾳ § 3 ὑποσημ. 3.

40. Εἰς τὸ Αἶνετε, ὁ Πατριάρχης ἢ ὁ Ἀρχιερεὺς ἀσπάζεται τὰς

ξα πρέπει χύμα καὶ, μετὰ τὸ Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινὴν δέησιν, ἄρχεται τῶν Ἀποστίχων ὁ α' Χορὸς, εἶτα Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι, τὸ Τρισάγιον, τὸ Κοντάκιον Ὁ Ἰακώβ ὠδύρετο, Κύριε ἐλέησον 16⁴¹, Ὁ ὦν εὐλογητὸς, Ἐπουράνιε βασιλεῦ, τὰς τρεῖς Μ. μετνοίας, ἢ Ἀπόλυσις Ἐρχόμενος ὁ Κύριος ἐπὶ τὸ ἐκούσιον πάθος καὶ τὸ Δι' εὐχῶν⁴².

68. Τὸ πρῶτ' ἀναγινώσκονται πέντε Καθίσματα τοῦ Ψαλτηρίου, εἶτα αἱ Ὁραὶ Λιταὶ μετὰ τοῦ Ἀπόλυτικίου Ἰδοὺ ὁ Νυμφίος ἔρχεται, καὶ τοῦ Κοντακίου Ὁ Ἰακώβ ὠδύρετο· εἰς τὴν θ' Ὁραν ψάλλονται οἱ Μακαρισμοὶ, μετὰ δὲ τὴν Εὐχὴν Παραγία Τριᾶς, ἢ Ἀπόλυσις, καὶ ἄρχεται ὁ Ἐσπερινός.

69. Ἐν τῷ Ἐσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὰ Πρὸς Κύριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν τὰς Ἰδιόμελα τῶν Αἰνῶν καὶ τῶν Ἀποστίχων, Δόξα Καὶ νῦν Δευτέραν Εὐαν, Εἰσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, Φῶς ἰλαρὸν, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ Κατευθυνθήτω καὶ εὐθὺς μετ' αὐτὸ Σοφία, ὀρθοὶ, ἀκούσωμεν . . . καὶ λέγεται τὸ Εὐαγγέλιον καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

70. Τὸ ἑσπέρας ἀναγινώσκεται τὸ Μέγα Ἀπόδειπνον, ὡς εἴθισται, μετὰ δὲ τὸ Δόξα ἐν Ὑψίστοις Θεῷ, ἄρχεται τοῦ Τριψιδίου ὁ β' Χορὸς, ἀπ' θ' ὁ Εἰρμὸς Τὸν προδηλωθέντα ἐν ὄρει, τὸ Τρισάγιον καὶ ἀκολουθῶς τὸ Κύριε τῶν δυνάμεων κτλ. τοῦ Μ. Ἀποδείπνου· εἰς τὴν Συγχώρησιν ψάλλεται τὸ Σφαγὴν σου τὴν ἄδικον Χριστέ.

ΜΕΓΑΛΗ ΤΡΙΤΗ

71. Ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου τῆς Μ. Τρίτης ψάλλεται ἀ-

ἀγίας εἰκόνας τῶν Παθῶν καὶ εὐλογήσας τὸν λαόν, τῶν Χορῶν ψάλλόντων τὸ εἰς πολλὰ ἔτη, ἀνέρχεται αὐθις εἰς τὸ Παραθρόνιον.

41. Ὁρα σημείωσιν 44.

42. Ἡ διάταξις αὕτη τῆς Ἀκολουθίας τηρεῖται καὶ ἐν ταῖς δυοσὶν ἀκολουθίαις ἡμέραις, ἤτοι τῇ Μ. Τρίτῃ καὶ τῇ Μ. Τετάρτῃ, εἴτε τὴν πρωίαν, εἴτε ἀφ' ἑσπέρας γίνεται ὁ Ὁρθρος τοῦ Νυμφίου. Ἐν τῇ τελευταίᾳ περιστάσει ὁμοῦς συνήθως τὸ Ψαλτήριον ἀναγινώσκεται τὸ πρῶτ'.

παράλλάκτως κατὰ τὴν ἐν § 67 προεκτεθεῖσαν διάταξιν. (Ὅρα τῆ Μεγάλη Δευτέρα).

72. Τὸ πρῶτὸ πρὸ τοῦ Εὐλογητοῦ, ἀναγινώσκονται ἕτερα πέντε Καθίσματα τοῦ Ψαλτηρίου καὶ αἱ Ὁραὶ Λιταὶ ὡς χθές· μετὰ τὴν Εὐχὴν *Παραγία Τριάς*, ἡ Ἀπόλυσις, καὶ ἄρχεται ὁ Ἑσπερινός.

73. Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὰ *Πρὸς Κύριον*, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν τὰ 5' Ἰδιόμελα τῶν Αἰνῶν καὶ τῶν Ἀποστίχων, ἅπερ ἐψάλησαν ἐν τῷ Ὄρθρῳ, Δόξα Καὶ νῦν Ἰδού σοι τὸ *τάλαρτον*, Εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, Φῶς ἰλαρὸν καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ *Κατευθυνθήτω*, τὸ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας, καὶ καθεξῆς ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τῶν Προηγιασμένων.

74. Τὸ ἑσπέρας, τὸ Μ. Ἀπόδειπνον· μετὰ τὸ Δόξα ἐν Ὑψίστοις Θεῷ, ἄρχεται τοῦ Τριωδίου ὁ α' Χορός· ἀπ' θ' ὁ Εἰρμὸς *Τὴν ὑπερφυῶς σαρκί*, τὸ *Τρισάγιον*, τὸ *Κύριε τῶν Δυνάμεων* κτλ. τοῦ Μ. Ἀποδείπνου· εἰς τὴν Συγχώρησιν, τὸ *Σφαγὴν σου τὴν ἄδικον*, καὶ οὕτω λήγει τὸ Μέγα Ἀπόδειπνον καὶ τὸ *Κύριε τῶν Δυνάμεων*.

ΜΕΓΑΛΗ ΤΕΤΑΡΤΗ

75. Ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου καὶ τῆς ἡμέρας ταύτης ψάλλεται ἀπαραλλάκτως⁴³ ὡς διετάχθη ἐν § 67.

Τὸ δὲ πρῶτὸ ἀναγινώσκονται ἕτερα ε' Καθίσματα τοῦ Ψαλτηρίου, καὶ οὕτω πληροῦται ὅλον τὸ Ψαλτήριον, κατχλιμπανομένων τῶν 6' Καθισμάτων, ΙΖ' καὶ ΙΗ', τοῦ μὲν ὡς ἐν τῷ Μ. Σαββάτῳ ἀναγνωσθητομένου, τοῦ δὲ ὡς συχνάκις ἐν ἐκάστη Προηγιασμένῃ, καὶ δὴ καὶ ἐν ταῖς τρισὶ τῆς ἐβδομάδος ταύτης ἀναγινωτκομένου, ἐπίσης ἀναγινώσκονται καὶ αἱ Ὁραὶ λιταὶ, ὡς κατὰ τὰς δύο προηγουμένας ἡμέρας, καὶ μετὰ τὴν Εὐχὴν *Παραγία Τριάς* ἡ Ἀπόλυσις, καὶ ἄρχεται ὁ Ἑσπερινός.

43 Τῆ νυκτὶ ταύτῃ εἰς τὰ Ἀπόστιχα ψάλλεται ὑπὸ τοῦ β' Χοροῦ ἀργῶς καὶ μετὰ μέλους Κύριε, ἢ ἐν πολλαῖς ἀμαρτίαις, ὅπερ θεωρεῖται μὲν ποίημα Κασσιανῆς μοναχῆς, ἀλλ' ἐν χειρογράφῳ Ἱεροσολυμιτικῷ φέρεται ὡς ποίημα Φωτίου πατριάρχου.

76. Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν, καὶ τὰ Πρὸς Κύριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἰστώμεν Στίχους ι' καὶ ψάλλομεν πάντα τὰ Στιχηρὰ, ἅπερ ὡς Αἶνοι καὶ Ἀπόστιχα ἐψάλησαν ἐν τῷ Ὄρθρῳ, Δόξα Καὶ νῦν Κύριε ἢ ἐν πολλαῖς ἁμαρτίαις, Εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, Φῶς ἰλαρὸν, τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ Κατευθυνθήτω, καὶ τὸ ὠρισμένον Εὐαγγέλιον, καὶ καθεξῆς ἢ τῶν Προηγιασμένων Λειτουργία, ἣτις ἐστὶ καὶ ἡ τελευταία τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς.

77. Τὸ ἐσπέρας ἀναγινώσκειται τὸ μικρὸν Ἀπόδειπνον. Μετὰ τὸ Ἀξιὸν ἐστίν, ψάλλονται τὰ Τριώδια Ἀνώγειον ἐστρωμένον μετὰ Στίχου Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι ἀπ' θ' ὁ Εἰρμὸς Ἀσπόρου συλλήψεως, τὸ Τρισάγιον, τὸ Κοντάκιον Ὑπὲρ τὴν πόρνην Ἀγαθὲ, τὸ Κύριε ἐλέησον μ', Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ, τὸ Ἀσπιλε, ἀμόλυντε, κτλ. καὶ Ἀπόλυσις.

ΜΕΓΑΛΗ ΠΕΜΠΤΗ ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

78. Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον καὶ τὴν Μ. Συναπτὴν, ψάλλομεν μετὰ τῶν Στίχων τὸ Ἀλληλούϊα εἰς ἦχον πλ. δ' τετράκις, καὶ τὸ Τροπάριον Ὅτε οἱ ἐνδοξοὶ Μαθηταὶ ἐκ γ' καὶ εὐθύς τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὄρθρου τῆς ἡμέρας, εἶτα ὁ Ν' ψαλμὸς, καὶ ὁ Κανὼν ἄνευ Στίχων μετὰ τῆς Καταβασίας ἐν τέλει ἐκάστης Ὠδῆς. Ἀπὸ γ' Ὠδῆς τὰ Καθίσματα ἀφ' ε' τὸ Κοντάκιον, ὁ Οἶκος, τὸ Μηνολόγιον, καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου. Μετὰ τὸν Εἰρμὸν τῆς η' Ὠδῆς, γίνεται ἡ Ἐκφώνησις Τὴν Θεοτόκον καὶ ψάλλεται ἡ θ' Ὠδὴ, τὸ Ἐξαποστειλάριον ἐκ γ', οἱ Αἶνοι εἰς δ', Δόξα Καὶ νῦν Ὅν ἐκήρυξεν Ἀμνὸν, τὸ Σοὶ δόξα πρέπει χύμα, Πληρώσωμεν τὴν Ἑωθινὴν, καὶ τὰ δ' Ἀπόστιχα, Δόξα Ὁ τρόπος σου δολιότης, Καὶ νῦν Μυσταγωγῶν σου Κύριε, Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι, τὸ Τρισάγιον, τὸ Τροπάριον τῆς Προφητείας, καὶ ἡ Προφητεία, Ἐκτενῆς, καὶ Ἀπόλυσις.

79. Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα τὰ ε' Ἰδιόμελα τῶν Αἰνῶν δευτεροῦντες τὸ α', Δόξα Καὶ νῦν Γέννημα ἐχιδνῶν, Εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, Φῶς ἰλαρὸν, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα εἶτα ἡ μικρὰ Συναπτὴ, τὸ Τρισάγιον, ὁ Ἀπόστολος, τὸ Εὐαγγέλιον, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τοῦ Μεγά-

λου Βασιλείου, Χερουβικόν και Κοινωνικόν Τοῦ δειπνου σου τοῦ μυστικοῦ, τὸ αὐτὸ και ἀντὶ τοῦ Εἶδομεν τὸ φῶς, ἔπειτα Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου, ἡ Ἀπόλυσις Δόξα σοι ὁ Θεὸς . . . ὁ δι' ὑπερβάλλουσαν ἀγαθότητα ὁδὸν ἀρίστην τὴν ταπεινωσιν ὑποδείξας ἐν τῷ νίψαι τοὺς πόδας τῶν Μαθητῶν και μέχρι Σταυροῦ και ταφῆς συγκαταβάς ἡμῖν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς κτλ. και τὸ Δι' εὐχῶν.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΑΘΩΝ⁴⁴

80. Τῇ Ἀγία και Μ. Πέμπτῃ ἐσπέρας, περὶ ὥραν α' τῆς νυκτὸς, εὐλογῆσαντος τοῦ Ἱερέως, ὁ Προεστῶς λέγει Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι, τὸ Βασιλεῦ οὐράνιε, ὁ Ἀναγνώστης τὸ Τρισάγιον, ὁ Ἱερεὺς Ὅτι σοῦ ἐστίν, ὁ Ἀναγνώστης Κύριε ἐλέησον ιβ', Δεῦτε προσκυνήσωμεν γ' και τοὺς ψαλμοὺς Ἐπακούσαι σου Κύριος (βραδέως ἕως οὗ θυμιάσῃ ὁ Ἱερεὺς), εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὰ Τροπάρια Σῶσον Κύριε κτλ. και ὁ Προεστῶς τὸν Ἐξάψαλμον, ἡ Μ. Συναπτὴ, και ψάλλεται τὸ σύντομον Ἀλληλουϊάριον ἐκ δ' και τὸ Τροπάριον Ὅτε οἱ ἐνδοξοὶ μαθηταὶ δις ἄργως και ἀπαξ συντόμως, και ἀναγινώσκειται ὑπὸ τοῦ Ἀρχιερέως τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Διαθήκης· εἰς τὸ τέλος εὐλογῆσας τὸν λαὸν διὰ τριχηρίου, τῶν Χορῶν ψαλλόντων τὸ Εἰς πολλὰ ἔτη, ἀνέρχεται εἰς τὸν Θρόνον και οἱ Χοροὶ ψάλλουσι τὰ Ἀντίφωνα Ἀρχοντες λαῶν μέχρι τοῦ Καθίσματος Ἐν τῷ δειπνῷ τοὺς μαθητὰς, μεθ' ὃ ἀναγινώσκειται τὸ β' Εὐαγγέλιον· εἰς τὸ τέλος ὁ β' Χορὸς ψάλλει Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου Κύριε δόξα σοι (ἕπερ και εἰς πάντα τὰ λοιπὰ Εὐαγγέλια ἐπαναλαμβάνεται), και ἄρχεται τοῦ δ' Ἀντιφώνου μέχρι τοῦ Καθίσματος Ποῖός σε τρόπος Ἰούδα και τὸ γ' Εὐαγγέλιον· εἶτα ὁ Χορὸς τὸ ζ' Ἀντίφωνον μέχρι τοῦ Καθίσματος Ὡ πῶς Ἰούδας ὁ ποτέ σου μαθητῆς, και τὸ δ' Εὐαγγέλιον· εἶτα ὁ β' Χορὸς τὸ ι' Ἀντίφωνον μέχρι τοῦ Καθίσματος Ὅτε παρέστης τῷ Καϊάφᾳ ὁ Θεός, και τὸ ε' Εὐαγγέλιον· μετὰ

44. Ὅρα ἰδιαιτέραν κατ' ἕκτασιν Ἀκολουθίαν τῶν Ἀγίων Παθῶν, ὡς γίνεται ἐν τοῖς Πατριαρχείοις, εἰς τὸ Παράρτημα.

τοῦτο ὁ α' Χορὸς τὸ ιγ' Ἀντίφωνον μέχρι τοῦ ιε', ὅτε καὶ γίνεται ἡ ἔξοδος τοῦ Σταυροῦ, ὡς συνειθίσθη ἤδη σχεδὸν πανταχοῦ, εἶτα ἔξακολουθοῦσι τὰ Ἀντίφωνα μέχρι τοῦ Καθίσματος Ἐξηγόρασας ἡμᾶς, καὶ τότε λέγεται τὸ ε' Εὐαγγέλιον· εἶτα ἄρχεται ὁ α' Χορὸς τοὺς Μακαρισμούς· τούτων συμπληρωθέντων, ψάλλεται τὸ Προκείμενον *Διμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου ἑαυτοῖς ἐκ γ'* καὶ τὸ ζ' Εὐαγγέλιον, ὁ Ν' ψαλμὸς καὶ τὸ η' Εὐαγγέλιον· εἶτα ὁ α' Χορὸς ἄρχεται τοῦ Κανόνος *Πρὸς σὲ ὀρθρίζω, ἀνά δ' Τροπάρια ἀφ' ἐκάστης Ὠδῆς ἄνευ Στίχων καὶ εἰς τὸ τέλος ἐκάστης Ὠδῆς ὁ Εἰρμὸς ἀργῶς, ἡ Αἵτησις, τὸ Κοντάκιον, ὁ Οἶκος, τὸ Μηνολόγιον καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου, ἡ Ἐκφώνησις *Τὴν Θεοτόκον*, καὶ ψάλλεται ἡ θ', τὸ Ἐξαποστειλάριον ἐκ γ' καὶ τὸ θ' Εὐαγγέλιον. Εἰς τοὺς Αἶνους, τὰ γ' Ἰδιόμελα δευτεροῦντες τὸ α', μετὰ τὸ Δόξα *Καὶ νῦν τὸ ι' Εὐαγγέλιον καὶ εὐθὺς Σοὶ δόξα πρέπει, Πληρώσωμεν*, καὶ τὸ ια' Εὐαγγέλιον, καὶ εὐθὺς τὰ Ἀπόστιχα, μεθ' ἃ τὸ ιβ' Εὐαγγέλιον ὑπὸ τοῦ Διακόνου ἀπὸ τοῦ ἄμβωνος, τὸ *Εἰς πολλὰ ἔτη, τὸ Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἐξηγόρασας ἡμᾶς ἐκ γ'*, εἶτα *Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός . . . ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν . . . ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν . . . Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος, Σοφία, Ὁ ὢν Εὐλογητὸς, τὸ Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς ὑπὸ τοῦ Ἀρχιερέως ἢ τοῦ Προεστῶτος, ὁ Ἱερεὺς Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡ ἐλπίς ἡμῶν δόξα σοι, ὁ ἐμπτυσμοὺς καὶ μάστιγας καὶ κολαφισμοὺς καὶ σταυρὸν καὶ θάνατον ὑπομείνας διὰ τὴν τοῦ κόσμου σωτηρίαν Χριστὸς ὁ ἀληθινός . . . κτλ. καὶ τὸ Δι' εὐχῶν.**

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

ΑΙ ΩΡΑΙ

81. Περὶ τὴν α' πρωϊνὴν ὥραν τῆς ἡμέρας, εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως, ὁ Προεστῶς τὸ *Βασιλεῦ οὐράνιε, ὁ Ἀναγνώπτης τὸ Τρισάγιον, ὁ Ἱερεὺς Ὅτι σοῦ ἐστιν, ὁ Ἀναγνώπτης Κύριε ἐλέησον ιβ', Δόξα Κ καὶ νῦν Δεῦτε προσκυνήσωμεν γ' καὶ ἀναγινώσκει τοὺς*

φαλμούς τῆς α' Ὠρας, εἶτα Δόξα Σταυρωθέντος σου Χριστέ, Καὶ νῦν *Τί* σε καλέσωμεν καὶ ἄρχεται ὁ α' Χορὸς ψάλλον τὸ α' Ἰδιόμελον, ὁ β' μετὰ τοῦ Στίχου *Ἴνα τι ἐφρῦαξαν ἔθνη*, καὶ ψάλλει τὸ β', καὶ αὖθις ὁ α' Δόξα Καὶ νῦν *Τοῖς συλλαβοῦσι* σε παρανόμοις· ἀκολούθως ἡ Προφητεία, ὁ Ἀπόστολος, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον, καὶ εὐθὺς *Τὰ* διαβήματά μου, τὸ Τριτάκιον, τὸ Κοντάκιον *Τὸν* δι' ἡμᾶς σταυρωθέντα, Κύριε ἐλέησον μ', Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ καὶ ὁ Προεστῶς τὴν Εὐχὴν Χριστέ τὸ φῶς, καὶ ἄρχεται ἡ γ' Ὠρα⁴⁵.

Εἰς τὴν γ' Ὠραν ἄρχεται τοῦ Ἰδιομέλου ὁ β' Χορὸς· ὁ α' μετὰ τοῦ Στίχου *Τὰ* ρήματά μου ἐνώτισαι Κύριε τὸ β', καὶ πάλιν ὁ β' Δόξα Καὶ νῦν *Ἐλκόμενος* ἐπὶ Σταυροῦ, ἡ Προφητεία, ὁ Ἀπόστολος, τὸ Εὐαγγέλιον καὶ τὰ λοιπὰ ὡς ἄνωθεν, ἡ Εὐχὴ Δέσποτα Θεὲ, καὶ ἄρχεται ἡ δ' Ὠρα.

82. Εἰς τὴν δ' Ὠραν, ὁ α' Χορὸς ψάλλει τὸ α' Ἰδιόμελον, ὁ β' μετὰ τοῦ Στίχου *Ἐδωκαν* εἰς τὸ βρῶμά μου *χολὴν* τὸ β', Δόξα Καὶ νῦν *Δεῦτε* χριστοφόροι λαοὶ, ἡ Προφητεία, ὁ Ἀπόστολος, τὸ Εὐαγγέλιον κτλ. ὡς ἄνωθεν, ἡ Εὐχὴ Θεὲ καὶ Κύριε τῶν δυνάμεων, καὶ ἄρχεται ἡ θ' Ὠρα.

83. Εἰς τὴν θ' Ὠραν, ὁ β' Χορὸς ἄρχεται τοῦ α' Ἰδιομέλου, τὸ β' λέγει ὁ α' μετὰ τοῦ Στίχου *Διμερίσαντο* τὰ ἰμάτιά μου ἑαυτοῖς, τὸ δὲ τέλος ἀπὸ τοῦ *Σὺν* Πατρὶ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι λαμβάνει ὁ β' Χορὸς· ὁ δὲ α' ἄρχεται Δόξα Πατρὶ, ὁ β' *Καὶ* νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ ὁ Κανονάρχης ἐρχόμενος εἰς τὸ μέσον τοῦ Ναοῦ ἀναγινώσκει κατὰ τὸ ὕφος τοῦ Ἀποστόλου τὸ Στιχηρὸν *Σήμερον* κρεμᾶται ἐπὶ ξύλου, ὁ ἐν ὕδασι τὴν γῆν κρεμάσας ἐκ γ', καὶ τὸ τέλος *Προσκυνοῦμέν* σου τὰ πάθη Χριστέ ὡσαύτως ἐκ γ', εἶτα ψάλλεται τὸ αὐτὸ Στιχηρὸν ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν Χορῶν κατὰ Στίχον, ἡ Προφητεία, ὁ Ἀπόστολος, τὸ Εὐαγγέλιον, τὸ Τρισάκιον, τὸ Κοντάκιον κτλ. ἡ Εὐχὴ Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ἡ Ἀπόλυσις καὶ ἄρχεται

45. Κατ' αὐτὴν, ὡς καὶ εἰς τὰς δύο ἐφεξῆς Ὠρας θυμιᾷ διὰ κατζίου ἀρὰ εἰς Διάκονος κατὰ τὴν τάξιν αὐτῶν ἐνδυνόμενος τὸν συνήθη μαρδύαν.

Ο ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

84. Ἐν τῷ Μ. Ἐσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακόν, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν εἰς σ' τὰ ε' Ἰδιόμελα δευτεροῦντες τὸ α', Δόξα Ὡ πῶς ἡ παράνομος συναγωγὴ, Καὶ νῦν Φοβερόν καὶ παράδοξον μυστήριον, Εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, τὸ Φῶς ἱλαρόν καὶ εὐθὺς τὰ Ἀναγνώσματα, ὁ Ἀπόστολος καὶ ἀπ' ἁμβωνος τὸ Εὐαγγέλιον τὸ *Εἶπωμεν πάντες*, τὸ *Καταξίωσον*, *Πληρώσωμεν τὴν ἑσπερινὴν δέησιν*, καὶ μετὰ τὸ *Εἴη τὸ κράτος*, οἱ Χοροὶ ἔρχονται πρὸς τὴν βορείαν Πύλην τοῦ ἁγίου Βήματος καὶ ἄρχονται ψάλλοντες τὰ Ἀποστίχα, ἐξ δὲ Ἱερεῖς ἀσκεπεῖς ἐνδεδυμένοι φελώνια καὶ αἶροντες μετ' εὐλαβείας ἐπὶ κεφαλῆς τὸν ἐπιτάφιον, ἐξ ὧν ὁ Μέγας Ἀρχιμανδρίτης φέρει ἐν τῇ δεξιᾷ καὶ τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον, ἐξέρχονται τοῦ ἱεροῦ Βήματος προπορευομένων τῶν λαμπάδων, τῶν ἐξαπτερύγων, τῶν Ψαλτῶν, τοῦ Πριμικηρίου μετὰ τοῦ Διβαμβούλου καὶ τῶν Διακόνων θυμιώντων ἔρχονται εἰς τὸ μέσον τοῦ Ναοῦ ὅπου ἴσταται ἡ ὑπτρεπισμένον τὸ Κουβούκλιον, καὶ οἱ μὲν Χοροὶ τῶν Ψαλτῶν ἴστανται κατὰ σειρὰν ψάλλοντες τὰ λοιπὰ τῶν Ἀποστίχων, οἱ δὲ Ἱερεῖς φέροντες ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τὸν Ἐπιτάφιον, ποιοῦσι τρεῖς κύκλους περὶ τὸ Κουβούκλιον, εἶτα τιθέασιν αὐτὸν ἐντὸς τοῦ Κουβουκλίου, καὶ ὁ Μ. Ἐκκλησιάρχης ραίνει μὲ εὖσμα ἄνθη αὐτὸ, ὁ δὲ Πατριάρχης κατερχόμενος τοῦ Θρόνου προσέρχεται, ἀσπάζεται τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον καὶ τὸν Ἐπιτάφιον καὶ εὐλογήσας τὸν λαόν, τῶν Χορῶν ψαλλόντων τὸ *Εἰς πολλὰ ἔτη*, ἀνέρχεται εἰς τὸν Θρόνον, οἱ δὲ ἅγιοι Ἀρχιερεῖς προσερχόμενοι ἀνά δύο ἀσπάζονται ἐπίσης καὶ ἔπειτα λαμβάνουσι παρὰ τοῦ Πατριάρχου ἄνθη, ὡσαύτως καὶ πάντες οἱ Ἐκκλησιαστικοὶ ὀφφικιάλοι ἐν τούτῳ τῷ μεταξὺ ψάλλεται ὑπὸ τοῦ β' Χοροῦ τὸ Δοξαστικὸν *Σὲ τὸν ἀναβαλλόμενον τὸ φῶς ἀργῶς καὶ μετὰ μέλους*, εἶτα τὸ *Νῦν ἀπολύεις*, τὸ *Τρισάγιον*, τὰ Ἀπολυτικά *Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ* μέχρι τοῦ κηδεύσας ἀπέθετο, καὶ τὸ *Ταῖς* μυροφόροις γυναιξὶ μέχρι τοῦ διὰ φθορᾶς ἐδείχθη ἀλλότριος καὶ ἡ Ἀπόλυσις *Δόξα σοι ὁ Θεός...* ὁ δὲ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν τὰ φρικτὰ Πάθη καὶ τὸν ζωοποιὸν Σταυρὸν καὶ τὴν ἐκούσιον ταφὴν σαρκὶ καταδεξάμενος Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς κτλ.

ΜΕΓΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

Ο ΟΡΘΡΟΣ

85. Περὶ τὴν ζ' ὥραν τῆς νυκτός⁴⁶ ἀναγινώσκειται συνή-
 θω δ' Ἀμωμος, καὶ τὰ τοῦ Ἐσπερινοῦ τοῦ Μ. Σαββάτου πα-
 ρει λειπόμενα Ἀναγνώσματα⁴⁷. Μετὰ τὸ Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, τὸ Τρι-
 σάγιον, Σῶσον Κύριε κτλ. καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύ-
 ριος τὰ Ἀπολυτικά Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ μέχρι τοῦ κηδεύσας
 ἀπέθετο, Δόξα Ὅτε κατῆλθες ὀλόκληρον, Καὶ νῦν Ταῖς μυροφό-
 ροις γυναιξὶ μέχρι τοῦ ἐδείχθη ἀλλότριος· εἶτα Συναπτὴ μικρὰ
 καὶ ψάλλεται τὸ Κάθισμα Σινδόνι καθαρᾷ ἅπαξ, ἀργῶς, Δόξα
 Καὶ νῦν, Ἐξέστησαν χοροὶ ὡσαύτως,⁴⁸ ὁ Ν' ψαλμὸς καὶ ὁ Κανὼν
 Κύματι θαλάσσης εἰς ε', ἐν ἐκάστη δὲ Ὠδῇ ἐπιλέγεται καὶ ὁ Εἰρ-
 μός. Ἀπὸ γ' Ὠδῆς τὸ Κάθισμα Τὸν τάφον σου Σωτήρ ἅπαξ καὶ
 τοῦτο ἀργῶς⁴⁹. ἀφ' ε' τὸ Κοντάκιον, ὁ Οἶκος, τὸ Μηνολόγιον, καὶ τὸ
 Ὑπόμνημα τῆς ἡμέρας, καὶ ἀκολουθῶς ἡ ζ' καὶ ἡ Ὠδὴ τοῦ Καν-
 ὏νος· εἶτα Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα τοῦ Φωτὸς, καὶ ψάλλεται

46. Διὰ τὸν λόγον ὅτι πολλοὶ ἐν ταῖς πόλεσι δυσκολεύονται
 περὶ τὸ μισονύκτιον ἵνα καταλείπωσι τὰς οἰκίας αὐτῶν, ἤρξατο πρὸς
 οἰκονομίαν καὶ εὐκολίαν πάντων ἡ συνήθεια τοῦ τελεῖν τὴν ἀκολου-
 θίαν τοῦ Ὁρθρου καθ' ἣν ὥραν καὶ τὴν τῶν Νυμφίων, ἥτοι περὶ τὴν
 ὥραν τῆς νυκτός· ἀναβάλλεται δὲ ἡ Λειτουργία τὴν πρωΐαν, καὶ
 ὕτω τὸ μέγεθος τῆς Ἀκολουθίας μερίζεται.

47. Εἰ δὲ ὁ Ὁρθρος ψάλλεται τῇ α' ὥρᾳ τῆς νυκτός, τότε ὁ Ἀ-
 μωμος καὶ τὰ Ἀναγνώσματα ἀναγινώσκονται τὸ πρῶτον πρὸ τοῦ Ἐ-
 σπερινοῦ.

48. Ἦδη λαμβάνει καιρὸν ὁ Μ. Ἀρχιδιάκονος μετὰ τῶν λοιπῶν
 Διακόνων καὶ εἰσέρχονται εἰς τὸ Ἱερὸν Βῆμα, ἐνδύονται τὰς στολὰς
 αὐτῶν καὶ ἐξερχόμενοι ἵστανται πρὸ τοῦ Πατριάρχου μετὰ Δικηρο-
 τρικῶν.

49. Εἰς τὴν δ' τοῦ Κανόνος Ὠδὴν ὁ Πατριάρχης (ἢ ὁ Ἀρχιε-
 ρεὺς) εἰσέρχεται εἰς τὸ Ἱερὸν Βῆμα καὶ ἐνδύεται μετὰ τῶν Ἀρχιερέων.

ἡ Θ' τοῦ Κανόνος Ὡδὴ, εἰς τὸ τέλος τῆς Θ' ἐξέρχεται ὁ Πατριάρχης ἀπὸ τοῦ Ἱεροῦ Βήματος ἐνδεδυμένος ἅπασαν τὴν ἱερατικὴν στολὴν, προπορευομένων τῶν Ἀγίων Ἀρχιερέων, καὶ ἱεροφάντων τὸ Ἡζωὴ ἐν τάφῳ, προχωρεῖ πρὸς τὸν Ἐπιτάφιον καὶ ἱεροφάντων αὐτὸν σταυροειδῶς, ἀκολουθῶν δὲ πάντα τὸν λαόν· οἱ δὲ Ἀρχιερεῖς ἰστάμενοι ἐν χοροστασίᾳ ψάλλουσι τὰ ἐγκώμια τῆς α' Στάσεως ἕως οὗ ἐπιστρέψῃ ὁ Πατριάρχης εἰς τὸν Θρόνον, εἶτα αὖτις τὸ πρῶτον τροπάριον, Συναπτὴ μικρὰ, ἢ ἐκφώνησις παρὰ τοῦ Πατριάρχου Ὅτι ἡλόγηται σου τὸ ὄνομα, καὶ ἄρχεται τῆς β' Στάσεως Ἀξιόλογόν ἐστίν μετὰ τῶν Ἀρχιερέων· εἰς τὸ τέλος πάλιν τὸ α' Τροπάριον, Συναπτὴ μικρὰ, ἢ ἐκφώνησις παρὰ τοῦ Πατριάρχου Ὅτι Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ ἄρχεται τῆς γ' Στάσεως Αἰ γενεαὶ πᾶσαι· εἰς τὸ Ἐρρασαν τὸν τάφον ὁ Πατριάρχης κατέρχεται τοῦ Θρόνου λαμβάνει παρὰ τοῦ Ἐκκλησιάρχου Κανίον καὶ ραίνει τὸν Ἐπιτάφιον διὰ ροδοστάγματος ψάλλων τὸ Τροπάριον, ὅπερ ἐπαναλαμβάνεται τρίς. Πληρωθείσης δὲ καὶ τῆς γ' Στάσεως, αὖθις Συναπτὴ μικρὰ, ἢ ἐκφώνησις παρὰ τοῦ Πατριάρχου Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεὺς, καὶ εὐθὺς ἄρχεται ψάλλων μετὰ τῶν Ἀρχιερέων τὰ Ἐυλογητάρια· καὶ τούτων πληρωθέντων, ἢ Συναπτὴ, ἢ ἐκφώνησις παρὰ τοῦ Πατριάρχου Ὅτι σὲ αἰνοῦσι, καὶ εὐθὺς ψάλλεται τὸ Ἐξποστειλάριον Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐκ γ' (τοῦτο καὶ μόνον), εἶτα τὸ Πᾶσα προῆ καὶ οἱ Αἶνοι⁴⁹ εἰς δ'· Δόξα Τῆν σήμερον μυστικῶς, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μ. εἰς τὸ τέλος ψάλλεται τὸ Ἀσματικὸν Ἅγιος ὁ Θεὸς ὑπὸ τῶν χορῶν προπορευομένων τοῦ Ἐπιταφίου κατὰ τὴν ἐξῆς τάξιν· πρῶτοι ἡγοῦνται οἱ ἱερεῖς, εἶτα ἔπονται οἱ ψάλται, μετ' αὐτοῦς ὁ Πατριάρχης καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς αἶροντες τὸν Ἐπιτάφιον· οὕτω γίνεται ἡ ἀπὸ τοῦ ναοῦ ἔξοδος καὶ ἡ ἐπάνοδος ἐπίσης. Ἐπανελθὼν ἐν τῷ Ναῷ ὁ Πατριάρχης μετὰ τῆς λοιπῆς παρατάξεως εἰσέρχεται εἰς τὸ Ἱερόν καὶ εὐθὺς ἐκφωνεῖ Πρόσχωμεν, Εἰρήνην πᾶσι, Σοφία· ψάλλει τὰ Ἀπολυτίκια Ὅτε κατηλθες πρὸς τὸν θάνατον καὶ θυμιᾷ κύκλω τὴν Ἁγίαν Τράπεζαν προπορευόμενος ἔμπροσθεν

49. Εἰς τὸ Αἶνεῖτε ὁ Πατριάρχης κατέρχεται τοῦ Θρόνου, προσκυνεῖ τὸν Ἐπιτάφιον, εὐλογεῖ τὸν λαόν καὶ ἀνέρχεται αὖθις εἰς τὸν Θρόνον· ὡσαύτως καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς, ψαλλομένων τῶν Αἶνων, προσέρχονται ἀνὰ δύο, προσκυνοῦσι καὶ ἰστανται αὖθις εἰς τὰς θέσεις αὐτῶν.

τοῦ Ἐπιταφίου, εἶτα⁵⁰ τὸ *Ταῖς Μυροφόροις γυναιξὶ μέχρι τοῦ ἐδει-
χθη ἀλλότριος, ἐπομένως τὸ Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ* μέχρι τοῦ κη-
δεύσας ἀπέθετο, καὶ τιθέασιν οἱ ἱερεῖς τὸν Ἐπιτάφιον ἐπὶ τῆς Ἀγίας
Τραπέζης, ὁ δὲ Ἀναγνώστης ἔξωθεν ἀναγινώσκει τὸ Τροπάριον τῆς
Προφητείας Ὁ συνέχων τὰ πέρατα, τὸ Προκείμενον, τὴν Προφη-
τείαν καὶ ἀκολουθῶς τὸν Ἀπόστολον, καὶ ὁ Πατριάρχης τὸ Εὐαγγέ-
λιον, ἔμπροσθεν τῆς ὠραίας Πύλης. Μετὰ τὸ *Εἰς πολλὰ ἔτη* ἐκ-
δύεται τὴν Ἀρχιερατικὴν στολὴν,⁵¹ ἐνδύεται τὸν Μανδύαν καὶ κρα-
τῶν τὴν ποιμαντορικὴν ράβδον ἐξέρχεται τοῦ Βήματος καὶ ἵσταται
εἰς τὸν Θρόνον. Ἐν τῷ μεταξύ τούτῳ ὁ Ἀρχιδιάκονος λέγει τὴν Ἐκ-
τενῆ *Εἴπωμεν πάντες, Πληρώσωμεν τὴν Ἑωθινὴν*, ὁ Ἱερεὺς
Σὸν γάρ ἐστι καὶ ἡ Ἀπόλυσις παρὰ τοῦ Ἱερέως (ἡ χθὲς σημειω-
θεῖσα ἦτοι Ὁ δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν
σωτηρίαν τὰ φρικτὰ Πάθη) καὶ ἄρχεται

Ο ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΜΕΤΑ ΤΗΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ

86. Ὁ Ἀρχιδιάκονος *Εὐλόγησον Δέσποτα* ὁ Ἱερεὺς *Εὐλο-
γημένη ἡ βασιλεία τοῦ Πατρὸς . . .* καὶ ὁ Πατριάρχης τὸν
Προοιμιακόν· εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ἱστῶμεν στίχους η' καὶ ψάλ-
λομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ', καὶ τὰ Ἰδιόμελα τῆς ἡμέρας εἰς δ'.
Δόξα *Τὴν σήμερον μυστικῶς, Καὶ νῦν Τὴν παγκόσμιον δόξαν,*
*Εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, Φῶς ἰλαρόν καὶ εὐθὺς τὰ Ἀναγνώ-
σματα α' Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεὸς, β' Ἐγένετο λόγος Κυρίου*
πρὸς Ἰωνᾶν καὶ γ' Ἔτους ὀκτωκαιδεκάτου μέχρι τοῦ στίχου
τῆς ζ' Ὡδῆς Εὐλογημένος εἶ ὁ ἐν τῷ στερεώματι τοῦ Οὐρανοῦ,

50. Τὰ ἀρχαῖα Τυπικὰ σημειοῦσιν ὅτι λέγεται μόνον τὸ Ὁ εὐ-
σχήμων Ἰωσήφ μέχρι τοῦ ἀπέθετο, οὐχὶ δὲ καὶ τὰ δύο ἄλλα τροπάρια,
τὰ ὁποῖα ἡ συνήθεια παρεσιήγαγε κατὰ τοὺς τελευταίους χρόνους ἵνα
προτάττωνται τοῦ Ὁ εὐσχήμων.

51. Ἄν ὁ Ὁρθρος τοῦ Ἐπιταφίου ψάλληται τῆ α' ὥρᾳ τῆς νυ-
κτός, ὅτε ὁ Ἐσπερινὸς καὶ ἡ Λειτουργία οὐ συνεχίζονται τῷ Ὁρθρῳ,
ὁ Πατριάρχης (ἢ ὁ Ἀρχιερεὺς) οὐκ ἐκδύεται τὴν Ἀρχιερατικὴν στο-
λὴν, ἀλλὰ μένει ἐν τῷ Ἱερῷ μέχρι τέλους, καὶ ποιεῖ μόνος τὴν
Ἀπόλυσιν τοῦ Ὁρθρου.

ὁ ὑπερύμνητος, καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας. Καὶ ἐν-
ταῦθα ἀνιστάμενοι ψάλλομεν εἰς ἦχον α' Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε καὶ
ὑπερυψοῦτε εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας, ὅπερ ἐπαναλαμβάνεται ὑπὸ
τῶν χορῶν ἕως οὗ ὁ Κανονάρχης πληρώτῃ πάντας τοὺς Στίχους τῆς
ἠ' ᾠδῆς, εἶτα Συναπτὴ μικρὰ καὶ ἀντὶ τοῦ Τρισαγίου ψάλλομεν τὸ
'Οσοὶ εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, ὁ Ἀπόστολος τῆς ἡμέρας, εἰς τὸ
τέλος Ἀλληλούϊα οὐ λέγεται, ἀλλ' εὐθύς ὁ Ἱερεὺς ἔνδοθεν τοῦ Βή-
ματος ψάλλει εἰς ἦχον βαρὺν τὸν Στίχον Ἀνάστα ὁ Θεὸς κριτὸν
τὴν γῆν, ὅτι σὺ κατακληρονομήσεις ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσι, δια-
σκορπίζων δάφνας ἀπὸ τοῦ Βήματος καθ' ἅπαντα τὸν ναόν· οἱ δὲ
Χοροὶ ἐπαναλαμβάνουσι ψάλλοντες τὸν Στίχον ἕως οὗ ὁ Κανονάρχης
πληρώτῃ τοὺς Στίχους τοῦ πκ' ψαλμοῦ, καὶ εὐθύς τὸ Εὐαγγέλιον
ἀπ' ἄμβωνος Ὁψὲ Σαββάτου, τέλος ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶ-
νος, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου. Ἀντὶ δὲ τοῦ Χε-
ρουβικοῦ ψάλλομεν τὸ παρὸν Τροπάριον εἰς ἦχον πλ. α' Σιγησάτω
πᾶσα σὰρξ βροτεία, καὶ στήτω μετὰ φόβου καὶ τρόμου, καὶ
μηδὲν γήϊνον ἐν ἑαυτῇ λογιζέσθω· ὁ γὰρ Βασιλεὺς τῶν Βα-
σιλευόντων, καὶ Κύριος τῶν κυριευόντων προσέρχεται σφα-
γιασθῆναι καὶ δοθῆναι εἰς βρώσιν τοῖς πιστοῖς· προηγουῖνται
δὲ τούτου οἱ Χοροὶ τῶν Ἀγγέλων μετὰ πάσης ἀρχῆς καὶ
ἐξουσίας, τὰ πολυόμματα Χερουβὶμ καὶ τὰ Ἐξαπτέρυγα
Σεραφεῖμ, τὰς ὄψεις καλύπτοντα καὶ βοῶντα τὸν ὕμνον
Ἀλληλούϊα· τὸ Κοινωνικὸν Ἐξηγέρθη ὡς ὁ ὑπνῶν Κύριος,
καὶ ἀνέστη σώζων ἡμᾶς, Ἀλληλούϊα. Ἀντὶ τοῦ Εἶδομεν
τὸ φῶς ψάλλεται τὸ παρὸν εἰς ἦχον β' εἰρμολογικῶς· Μνή-
σθητι εὐσπλαγχνε καὶ ἡμῶν, καθὼς ἐμνημόνευσας τοῦ Αἰ-
στοῦ ἐν τῇ Βασιλείᾳ τῶν Οὐρανῶν, τὸ εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου,
καὶ ἡ Ἀπόλυσις μετὰ τοῦ Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, διότι προηγήθη
ὁ Ἐσπερινὸς τῆς Μ. Κυριακῆς. (Ἴδε Προθεωρίας § 16 καὶ ἐκθεσιν
τῆς ἐπιτροπῆς).

ΤΥΠΙΚΗ ΔΙΑΤΑΞΙΣ

ΤΩΝ ΑΚΟΛΟΥΘΙΩΝ

ΤΟΥ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΑΡΙΟΥ

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

ΠΕΡΙ ὥραν ε' τῆς μετὰ εἰσερχόμεθα ἐν τῷ Ναῶ· ὁ Ἱερεὺς Εὐλογητὸς Θεὸς, ὁ Πατριάρχης Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι, Βασιλεῦ οὐράνιε, τὸ Τρισάγιον, Κύριε ἐλέησον ἡμῶν, δόξα σοι, Δόξα Καὶ νῦν, Δεῦτε προσκυνήσωμεν γ' καὶ ὁ Ν' ψαλμὸς χύμα, εἶτα ψάλλεται μετὰ Στίχου Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι, ὁ Κανὼν Κύματι θαλάσσης εἰς σ' καὶ μεθ' ἐκάστην ᾠδὴν ὁ Εἰρμὸς, τὸ Κάθισμα οὐ ψάλλεται. Εἰς τὴν δ' ᾠδὴν ἐξέρχονται τοῦ Ἱεροῦ οἱ Διάκονοι ἐνδεδυμένοι, μετὰ δικηροτρικῆρων, ὁ δὲ Πατριάρχης προσκυνήσας τὰς ἁγίας Εἰκόνας καὶ ἐτοιμασθεὶς, ὡς συνήθως, διὰ τὴν Λειτουργίαν, εἰσέρχεται εἰς τὸ Ἱερὸν Βῆμα καὶ ἐνδύεται ἅπαντα τὴν Ἀρχιερατικὴν στολὴν, ὡς καὶ πάντες οἱ Ἀρχιερεῖς. Μετὰ τὴν ᾠδὴν τοῦ Κανόνος, λέγεται ἐνδον τοῦ Βήματος τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἱερόν· Ὅτε κατηλθες πρὸς τὸν θάνατον, ἡ Ἐκτενὴς καὶ

Ἀπόλυσις. Τότε ὁ Πατριάρχης¹, προπορευομένων τῶν Ἀρχιερέων, ἐξέρχεται τοῦ Ἱεροῦ Βήματος, ψάλλων ἀργῶς μετ' αὐτῶν τὸ Τὴν Ἀνάστασιν σου Χριστὲ Σωτῆρ, ὅπερ ἐπαναλαμβάνεται καὶ ὑπὸ τῶν Χορῶν ἕως οὗ φθάσωσιν εἰς τὴν προσδικωρισμένην ἐξέδραν· ὁ Ἀρχιδιάκονος τότε ἐκφωνεῖ Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς, καὶ ὁ Πατριάρχης ἀναγινώσκει τὸ Εὐαγγέλιον Ὅψὲ σαββάτων τῇ ἐπιφωσκούσῃ² καὶ οἱ Χοροὶ τὸ Εἰς πολλὰ ἔτη· εἶτα λαβὼν τὸ θυμιατὸν, θυμιᾷ τρίς τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον καὶ ἐκφωνήσας Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, ψάλλει τὸ Τροπάριον Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν τρίς, καὶ οἱ Χοροὶ τὸ αὐτὸ ἐξάκις, τοῦ Πατριάρχου θυμιῶντος καὶ λέγοντος τοὺς τέσσαρας Στίχους Ἀναστήτω ὁ Θεὸς, καὶ μετ' αὐτοῦ τὸ Δόξα Καὶ τὸ νῦν· ἐπὶ τέλους ὁ Πατριάρχης ψάλλει τὸ αὐτὸ θυμιῶν τοὺς Ἀρχιερεῖς καὶ λοιποὺς, ὁ δὲ Ἀρχιδιάκονος λέγει τὴν Μ. Συναπτὴν Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν, ὁ Πατριάρχης τὴν Ἐκφώνησιν Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, καὶ οὕτως εἰσερχόμεθα ἐν τῷ Ναῷ μετὰ τῆς αὐτῆς παρατάξεως, τοῦ Πατριάρχου ἀρχομένου ψάλλειν τὸν Κανόνα Ἀναστάσεως ἡμέρα λαμπρυνθῶμεν λαοί, μετὰ τῶν Ἀγίων Ἀρχιερέων, ἀνά ε' Τροπάρια ἐν ἐκάστη Ὠδῇ μετὰ Στίχου Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου Κύριε· εἰς τὰ δύο δὲ τελευταῖα Δόξα καὶ τὸ Καὶ νῦν· μεθ' ἐκάστην Ὠδὴν, ἢ Καταβασία, ἢ Αἰτησις καὶ ἢ Ἐκφώνησις εἰς μὲν τὴν α' Ὠδὴν, Ὅτι σὺν τῷ κράτος, εἰς δὲ τὴν γ' Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, εἰς τὴν δ' Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλήθρωπος, εἰς τὴν ε' Ὅτι ἡγία-

ἦν

1. Εἰθίσται ἐν τισι μέρεσιν ἵνα κατὰ τὴν ὥραν ταύτην ὁ προεξάρχων Ἀρχιερεὺς ἱστάμενος πρὸ τῆς Ὁραίας Πύλης μετὰ δικηροτρικῆρου ἀνημιμένου ἐκ τῆς ἀκοιμήτου καρδέλλας τῆς πρὸ τῆς Ἀγίας Τραπεζῆς, προσκαλεῖ τὸν λαὸν ἵνα ἀνάψωσι τὰς λαμπάδας αὐτῶν ψάλλων τὸ Δεῦτε λάβετε φῶς ἐκ τοῦ ἀνεσπέρου φωτός.

2. Τὸ Εὐαγγέλιον τοῦτο ἀναγινώσκειται ὑπὸ τινῶν Ἀρχιερέων καὶ Ἱερέων, περικοπτομένων τῶν ἀπὸ τοῦ τέλους τοῦ 10ου ἐδαφίου μέχρι τοῦ 16ου ἢτοι ἀπὸ τοῦ κακέῃ με ὄψονται μεταβαίνουσιν ἀμέσως εἰς τὸ οἱ δὲ ἑνδεκα μαθηταὶ μέχρι τέλους. Ἐν ἄλλαις ὁμοῦς ἐκκλησιαστικαῖς καὶ πόλεων καὶ Μονῶν λέγεται τὸ δευτέρον Ἐωθινὸν Εὐαγγέλιον διαγενομένου τοῦ Σαββάτου.

σται καὶ δεδόξασται, εἰς τὴν ε' Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεὺς, εἰς τὴν ζ' Εἶη τὸ κράτος, εἰς τὴν η' Ὅτι ηὐλόγηται καὶ δεδόξασται, εἰς τὴν θ' Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν· ἀπὸ γ' Ὠδῆς, ἢ Ὑπακοή Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον χύμα· ἀφ' ε' τὸ Κοντάκιον, ὁ Οἶκος καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς ἡμέρας μετὰ τῶν Στίχων, εἶτα τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ τρίς, ἅπαξ ὑπὸ τοῦ Πατριάρχου καὶ δις ὑπὸ τῶν Ἀρχιερέων, μετὰ δὲ τὸ Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς, φάλλεται ἢ ζ' καὶ η' Ὠδὴ καὶ μετ' αὐτὴν ὁ Μ. Ἀρχιδιάκονος ἐκφωνεῖ Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα τοῦ φωτός, καὶ φάλλεται ἢ θ' Ὠδὴ μετὰ τῶν ἐξῆς Μεγαλυναρίων·

Μεγάλυνον ψυχὴ μου τὸν ἐβελουσίως παθόντα καὶ ταφέντα καὶ ἐξαναστάντα τριήμερον ἐκ τάφου.

ὦ Φωτίζου φωτίζου...

Μεγάλυνον ψυχὴ μου τὸν ἐξαναστάντα τριήμερον ἐκ τάφου Χριστὸν τὸν ζωοδότην. [τὸ αὐτό]

Χριστὸς τὸ καινὸν Πάσχα, τὸ ζωόθυτον θῦμα, ἀμνὸς Θεοῦ ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν κόσμου.

ὦ θείας, ὦ φίλης...

Σήμερον πᾶσα κτίσις ἀγάλλεται καὶ χαίρει, ὅτι Χριστὸς ἀνέστη καὶ ἄδης ἐσκυλεύθη. [τὸ αὐτό]

Δόξα Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τῆς Τρισυποστάτου καὶ ἀδιαιρέτου Θεότητος τὸ κράτος.

ὦ Πάσχα τὸ Μέγα...

Καὶ τῶν Χαῖρε Παρθένε, χαῖρε, χαῖρε εὐλογημένη, χαῖρε δεδοξασμένη, σὺς γὰρ Υἱὸς ἀνέστη, τριήμερος ἐκ τάφου. [τὸ αὐτό]

Ἡ Κατὰχαια Ὁ Ἄγγελος ἐβόα τῇ κεχαριτωμένῃ, ἀγνή Παρθένε χαῖρε, καὶ πάλιν ἐρῶ χαῖρε, ὁ σὺς Υἱὸς ἀνέστη τριήμερος ἐκ τάφου. Φωτίζου, φωτίζου ἢ νέα Ἱερουσαλήμ ἢ Αἰτησις, καὶ τὸ Ἐξαποστειλᾶριον Σαρκὶ ὑπνώσας ὡς θνητὸς ἐκ γ'. Εἰς τοὺς Αἶνους, τὰ Ἀναστάσιμα Ἕμνοῦμέν σου Χριστὲ εἰς δ' καὶ τὰ Στιχηρὰ Πάσχα ἱερὸν μετὰ τῶν Στίχων αὐτῶν, Δόξα

Καὶ νῦν Ἀναστάσεως ἡμέρα³ μέχρι τοῦ Καὶ οὕτω βοήσωμεν, ὁ β' Χορὸς ψάλλει εἰς τὸ σύνηθες μέλος τὸ Χριστὸς ἀνέστη, ὁ α' τὸ αὐτὸ, ὁ β' αὖθις τὸ αὐτὸ, καὶ ἄρχεται

Η ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

2. Ὁ Ἀρχιδιάκονος ἐκφωνεῖ *Εὐλόγησον Δέσποτα*, καὶ ὁ Ἱερεὺς *Εὐλογημένη ἡ βασιλεία*, οἱ Χοροὶ τὸ Ἀμὴν, καὶ εὐθὺς ἀπὸ τοῦ Βήματος τὸ Χριστὸς ἀνέστη γ', εἶτα ὑπὸ τῶν Χορῶν ζ' μετὰ τῶν Στίχων καὶ τὸ τελευταῖον αὖθις ἀπὸ τοῦ Βήματος.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα.

Ἀντίφωνον Α'.

Ἄλλαξάτε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ.

Ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.

Ἐΐπατε τῷ Θεῷ ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου.

Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι καὶ ψαλάτωσάν σοι.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σωτηρ, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀντίφωνον Β'.

Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ εὐλόγησαι ἡμᾶς.

Ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς.

Τοῦ γινῶναι ἐν τῇ γῇ τὴν ὁδὸν σου, ἐν πᾶσιν ἔθνεσι τὸ σωτήριόν σου.

Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ ὁ Θεός, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες.

Σῶσον ἡμᾶς, Γιὰ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν.

3. Τοῦτου ψαλλομένου γίνεται ὁ ἀσπασμὸς τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου ἐν εὐλαβείᾳ καὶ τάξει τῇ προσηκούσῃ ἐνιαχοῦ ὁμοίως γίνεται ὁ ἀσπασμὸς εὐθὺς ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ Καθόρου πρὸς πλείονα εὐκόλλαν καὶ τῶν Ἱερέων καὶ τοῦ λαοῦ.

Ἀντίφωνον Γ'.

Ἀναστήτω ὁ Θεὸς καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.

Ὡς ἐκλείπει καπνὸς ἐκλιπέτωσαν, ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός.

Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν.

Αὕτη ἡ ἡμέρα ἦν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Χριστὸς ἀ-
νέστη ἐκ νε-
κρῶν.

Τὸ Εἰσοδικὸν Ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν, Κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραήλ⁴. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, τὸ Χριστὸς ἀνέστη, ἡ Ὑπακοή Προλαβοῦσαι τὸν Ὄρθρον, τὸ Κοντάκιον Εἰ καὶ ἐν τάφῳ, τὸ Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε⁵, ὁ Ἀπόστολος, τὸ Ἀλληλούια, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον. Εἰς τὸ Ἐξαίρετως Ὁ Ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου φωτίζου, Κοινωνικὸν Σῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε. Μετὰ τὴν Ὀπισθάμβωνον εὐχὴν τὸ Χριστὸς ἀνέστη τρὶς χύμα⁶, καὶ ἀναγινώσκεται ὑπὸ τοῦ Πατριάρχου ὁ Κατηχητικὸς λόγος τοῦ Χρισοστόμου Εἰ τις εὐσεβὴς καὶ φιλόθεος⁷, εἰς τὸ τέλος τὸ Ἀπολυτικὸν τοῦ Χρυσοστόμου Ἡ τοῦ στόματός σου καθάπερ, εἶτα Εὐλογία Κυρίου καὶ Ἀπόλυσις παρὰ τοῦ

4. Τὸ Ἐν Ἐκκλησίαις ψάλλεται καθ' ἐκάστην μέχρι τῆς Ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα.

5. Τὸ Ὅσοι εἰς Χριστὸν ψάλλεται μέχρι τοῦ Σαββάτου τῆς Διακαινησίμου καὶ ἐν τῇ Ἀποδόσει.

6. Τὸ μετὰ τὴν Ὀπισθάμβωνον εὐχὴν Χριστὸς ἀνέστη γ' λέγεται μέχρι τοῦ Σαββάτου τῆς Διακαινησίμου, ἀπὸ δὲ τῆς Κυριακῆς τοῦ Θωμᾶ τὸ Εἶη τὸ ὄνομα.

7. Ὁ λόγος οὗτος ἐλέγετο κατὰ τὰ ἀρχαῖα Τυπικὰ μετὰ τοὺς Αἵρους πρὸ τῆς Λειτουργίας, διότι ἀφορᾷ εἰς τὴν προπαρασκευὴν διὰ τὴν Λειτουργίαν καὶ τὴν ἀγίαν Κοινωνίαν· ἤδη ὅμως καθιερώθη νὰ λέγηται μετὰ τὸ Κοινωνικόν.

Πατριάρχου ἐκφωνοῦντος εἰς τὸ τέλος Χριστὸς ἀνέστη τρίς, καὶ τοῦ λαοῦ ἀποκρινομένου ὡσαύτως τρίς Ἀληθῶς ἀνέστη, ὁ Πατριάρχης Δόξα τῇ αὐτοῦ τριημέρῳ ἐγέρσει, ὁ λαὸς Προσκυνοῦμεν αὐτοῦ τὴν τριήμερον ἔγερσιν· καὶ ἐπὶ τέλους ὁ Πατριάρχης τὸ Χριστὸς ἀνέστη ὁλόκληρον. Μετὰ τὴν Ἀπόλυσιν, ὁ Πατριάρχης καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς οὕτως ἐνδεδυμένοι, προπορευομένων λαμπάδων καὶ Ἑξαπτερύγων καὶ τῆς λοιπῆς παρατάξεως, τῶν Χορῶν φαλλόντων τὸ Χριστὸς ἀνέστη, ἀνέρχονται εἰς τὸ Μέγα Συνοδικόν, ἔνθα φάλλεται ὁ Πολυχρονισμὸς τοῦ Πατριάρχου κατὰ τὸ ἔθος⁸.

Ο ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

3. Περὶ τὴν γ' ὥραν τῆς ἡμέρας, ὁ Πατριάρχης καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς εἰσέρχονται εἰς τὸ Μέγα Συνοδικόν, ἔνθα ἐνδύονται τὰς Ἀρχιερατικὰς αὐτῶν στολὰς, παρισταμένων τῶν Ἱερέων καὶ τῶν Διακόνων προενδεδυμένων τὰς οἰκείας στολὰς· ἄρχονται δὲ οἱ Χοροὶ φάλλειν καθ' ὃν καιρὸν ἐνδύεται ὁ Πατριάρχης μετὰ τῶν Ἀρχιερέων τὸ Ἀναστάσεως ἡμέρα ἀργόν, ἀκολουθῶς, προπορευομένων τῶν Λαμπαδούχων, τῶν Ἑξαπτερύγων καὶ τοῦ Πριμικηρίου, καὶ τῶν Χορῶν φαλλόντων τὸ Χριστὸς ἀνέστη, ἔπονται οἱ Ἱερεῖς, οἱ Ἀρχιερεῖς, οἱ Διάκονοι μετὰ Δικηροτρικῆρων καὶ μετ' αὐτοῦ ὁ Πατριάρχης φέρων τὴν ράβδον καὶ τὸ ἱερόν Εὐαγγέλιον (καὶ περιστοιχούμενος ὑπὸ τοῦ Μ. Λογοθέτου, τῶν Πρέσβειων τῶν Ὁρθοδόξων Κρατῶν καὶ τῶν Λογάρδων τοῦ Γένους). Ἐν τοιαύτῃ παρατάξει κατέρχονται εἰς τὸν Ναόν, ὁ δὲ Πατριάρχης μετὰ τῶν Ἀρχιερέων, τῶν

8. Ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύτης μέχρι τοῦ Σαββάτου τῆς Διακαινησίμου, ὡς καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῆς Ἀποδόσεως ἀντὶ Ὁρῶν, Ἀποδείπνου καὶ Μεσονυκτικοῦ, λέγεται ἡ ἐξῆς Ἀκολουθία. Μετὰ τὸ Εὐλογητὸς ὁ Θεός, τὸ Χριστὸς ἀνέστη γ', Ἀνάστασιν Χριστοῦ γ', τὰ δὲ ἐφεξῆς ἅπαξ· Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον, Εἰ καὶ ἐν τάφῳ, Ἐν τάφῳ σωματικῶς, Δόξα Ὡς ζωηφόρος, Καὶ νῦν τὸ τοῦ Ὑψίστου ἡγιασμένον, Κύριε ἐλέησον μ', Δόξα Καὶ νῦν τὴν τιμιωτέραν, καὶ τὸ Δι' εὐχῶν καὶ αὐθις τὸ Χριστὸς ἀνέστη ἐκ τρίτου κτ.λ. Τρισσεύεται δὲ ἡ τοιαύτη Ἀκολουθία ἀντὶ Ὁρῶν, Ἀποδείπνου καὶ Μεσονυκτικοῦ, ὡς προείπομεν.

Ἱερέων καὶ Διακόνων εἰσέρχεται κατ' εὐθείαν εἰς τὸ Ἱερόν, καὶ λαβὼν θυμιατὸν θυμιᾶ πρὸ τῆς ἁγίας Τραπέζης, εἶτα ἐκφωνεῖ Δόξα τῇ ἁγία καὶ Ὁμοουσίῳ, καὶ ψάλλει τὸ Χριστὸς ἀνέστη, κατὰ τὴν ἐν τῷ Ὁρθρῷ ἐν § 1 διάταξιν· ἀκολουθῶς ὁ Ἀρχιδιάκονος λέγει τὴν Μ. Συναπτὴν, ὁ Πατριάρχης τὴν Ἐκφώνησιν Ὅτι πρέπει σοι. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, τὰ ἀνασπτάσιμα Στιχηρὰ Τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς κατὰ σειρὰν σ'· τούτων ψαλλομένων, ὁ Πατριάρχης προπορευομένου τοῦ Πριμικηρίου μετὰ τοῦ Διβαμβούλου, θυμιᾶ τὰς εἰκόνας καὶ ἅπαντα τὸν λαὸν καὶ ἐπανερχόμενος ἵσταται εἰς τὸν Θρόνον· ὁ α' Χορὸς Δόξα Τὸν σωτήριοι ὕμνον, Καὶ νῦν ὁ β' τὸ Παρῆλθεν ἢ σκιά τοῦ νόμου, Εἰσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, τὸ Φῶς ἰλαρὸν ἀργῶς ὀλόκληρον ἔξω, εἶτα εἰσέρχεται εἰς τὸ ἱερόν ψάλλων τὸ Μ. Προκείμενον Τίς Θεὸς Μέγας, ὅπερ οἱ Χοροὶ ἐπαναλαμβάνουσι μετὰ τῶν Στίχων καὶ εὐθὺς ὁ Πατριάρχης Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιοθῆναι ἡμᾶς, καὶ ἀναγινώσκει τὸ Εὐαγγέλιον Οὐσῆς ὀψίας μέχρι τοῦ Οὐ μὴ πιστεύσω, κατὰ περιόδους ἐπαναλαμβανομένας καὶ ὑπὸ τῶν Ἀρχιερέων, τῶν Ἱερέων καὶ τῶν Διακόνων. Μετὰ τὸ Εἰς πολλὰ ἔτη, ἢ Ἐκτενῆς, τὸ Καταξίωσον Κύριε, Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν, ἢ ἐκφώνησις Εἶη τὸ κράτος, καὶ ψάλλεται ὑπὸ τοῦ α' Χοροῦ τὸ Ἀπόστιχον Στιχηρὸν Ἡ Ἀνάστασις σου Χριστέ Σωτήρ, καὶ ἀκολουθῶς τὰ Στιχηρὰ Πάσχα ἱερόν, Δόξα Καὶ νῦν Ἀναστάσεως ἡμέρα, καὶ τὸ Χριστὸς ἀνέστη γ'· τούτου ψαλλομένου, ὁ Πατριάρχης καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς ἐξέρχονται τοῦ Ἱεροῦ καὶ ἀνέρχονται αὐθις εἰς τὸ Μ. Συνοδικὸν μετὰ τῆς αὐτῆς παρατάξεως καὶ ἐκεῖ ποιεῖ τὴν Ἀπόλυτιν, τῶν Χορῶν ψαλλόντων τὸν Πολυχρονισμόν αὐτοῦ, καὶ οὕτω λαμβάνει πέρας ὁ Ἐσπερινός.

Τῆ ΔΕΥΤΕΡᾶ Τῆς ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ

4. Εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὴν ἀντὶ Μεσονυκτικοῦ ὠρισμένην Ἀκολουθίαν (βλ. § 2, σημ. 8), ὁ Ἱερεὺς ἐνδύθει πάσαν τὴν ἱερατικὴν στολὴν ἵσταται μετὰ θυμιατοῦ ἐνώπιον τῆς ἁγίας Τραπέζης καὶ θυμιῶν ἐκφωνεῖ Δόξα τῇ ἁγία καὶ ὁμοουσίῳ· ἀκολουθῶς ψάλλει τὸ Χριστὸς ἀνέστη ἐκ γ' ὡς διετυπώθη γῆδὸς ἐν § 1, εἶτα

ἡ Συναπτὴ, ἡ Ἐκφώνησις Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα καὶ ψάλλεται ὁ τῆς Ἀναστάσεως Κανὼν ὡς χθὲς ἀπαραλλάκτως· ἀλλ' ἀφ' ε' μόνον τὸ Κοντάκιον καὶ εὐθὺς τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ· μετὰ τὴν ἡ' Ὠδὴν, ὁ Διάκονος λέγει *Τὴν Θεοτόκον* καὶ ψάλλεται ἡ θ' μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων, τὸ Ἐξαποστειλάριον *Σαρκὶ ὑπνώσας* (δὶς, κατὰ τὸ ἀρχαῖον Τυπικόν). Εἰς τοὺς Αἶνους, τὰ δ' ἀναστάσιμα Στιχηρὰ *Πᾶσα προῆ καὶ πᾶσα κτίσις*, καὶ τὰ Στιχηρὰ *Πάσχα* ἱερὸν μετὰ τῶν Στίχων αὐτῶν, Δόξα *Καὶ νῦν Ἀναστάσεως* ἡμέρα, τὸ *Χριστὸς ἀνέστη ἐκ γ' καὶ ἄρχεται ἡ Λειτουργία*.

5. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα κτλ. ὡς χθὲς· μετὰ τὸ Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, Ὁ Ἄγγελος ἐβόα... *Φωτίζου φωτίζου, Κοινωνικὸν Σῶμα Χριστοῦ*, τὸ *Χριστὸς ἀνέστη* μετὰ τὴν Ὀπισθάμβωνον εὐχὴν, τὸ *Χριστὸς ἀνέστη ἐκ γ' χύμα*, καὶ Ἀπόλυσις.

Οὗτος ὁ τύπος τῆς Ἀκολουθίας ὀφείλει τηρεῖσθαι ἐν ὅλῃ τῇ Διακαινησίμῳ ἐβδομάδι ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, τῷ Ὁρθρῷ καὶ τῇ Λειτουργίᾳ, ἐξαιρουμένου μόνου τοῦ ἐν τῷ Λυχνικῷ τῆς Μ. Κυριακῆς ἀναγιγνωσκόμενου Εὐαγγελίου.

Τῆ ΠΑΡΑΣΚΕΥῆ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ

Ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου
τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς.

6. Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν ε' ἀναστάσιμα Στιχηρὰ *Νίκην ἔχων Χριστέ*, καὶ δ' τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς, δευτεροῦντες τὸ α', Δόξα *Τίς λαλήσει τὰς δυναστείας σου Πηγῆ*, *Καὶ νῦν Τίς μὴ μακαρίσει σε, Εἴσοδος, Φῶς ἰλαρὸν καὶ τὸ Προκείμενον Ἀγαπήσω σε, Κύριε*, ἡ ἰσχὺς μου μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, ὧν ἄρχεται ὁ 6' Χορὸς, *Τὴν Ἀνάστασιν σου Χριστέ Σωτήρ*, καὶ τὰ γ' Προσόμοια τῆς Θεοτόκου, Δόξα *Σαλπίσσωμεν φιλέορτοι ἐν ὕμνοις*, *Καὶ νῦν Ἀναστάσεως ἡμέρα*, τὸ *Χριστὸς ἀνέστη γ' καὶ Ἀπόλυσις*.

7. Τῇ Παρασκευῇ εἰς τὸν Ὅρθρον, ψάλλεται ὁ Κανὼν τοῦ Πάσχα καὶ ὁ τῆς Θεοτόκου ἀνά δ' Τροπάρια, εἰς τὸν τῆς Θεοτόκου λέγομεν Στίχον Ὑπεραγία Θεοτόκε, εἰς τὸ τέλος ἐκάστης Ὁδῆς ἢ Καταβασία, τὸ Χριστὸς ἀνέστη ἐκ γ' κτλ. ὡς ἐν § 4. Ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὸ Κοντάκιον τοῦ Πάσχα χύμα, καὶ ψάλλεται τὸ Κάθισμα Τὴν ἀένναον κρήνην καὶ ζωηρὰν ἄπαξ· ἀφ' ε' τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τῆς Θεοτόκου, τὸ Μηνολόγιον τῆς ἡμέρας, οἱ Στίχοι καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς, τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ γ' κτλ. καὶ ἀκολουθῶς ἡ ζ' καὶ ἡ' Ὁδὴ τῶν Κανόνων· εἶτα ἡ θ' Ὁδὴ μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων, εἰς τὸν τῆς Θεοτόκου Κανόνα Ὑπεραγία Θεοτόκε, τὸ Ἐξαποστειλάριον τοῦ Πάσχα καὶ τὸ τῆς Θεοτόκου. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα δ', τῆς Θεοτόκου δ' καὶ τὰ Στιχηρὰ Πάσχα ἱερὸν, Δόξα Καὶ νῦν Ἀναστάσεως ἡμέρα, τὸ Χριστὸς ἀνέστη γ' καὶ ἄρχεται ἡ Λειτουργία.

8. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα καὶ τὸ Εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα· μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ Χριστὸς ἀνέστη, τὸ Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον, τὸ τῆς Θεοτόκου Ἐξ ἀκενώτου σου πηγῆς Θεοχαρίτωτε, τὸ Εἰ καὶ ἐν τάφῳ, Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, Ὁ Ἄγγελος ἐβόα· εἰς τὰ Δίπτυχα ψάλλεται τὸ Μεγαλυνάριον Ὑδωρ τὸ ζωήροιστον τῆς Πηγῆς, Κοινωνικὸν Σῶμα Χριστοῦ, Χριστὸς ἀνέστη. Μετὰ τὴν Ὀπισθάμβωνον εὐχὴν, τὸ Χριστὸς ἀνέστη γ' χύμα καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΚΥΡΙΑΚῆ ΤΟΥ ἈΝΤΙΠΑΣΧΑ

9. Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, λέγεται ἡ θ' τοῦ Πάσχα (ὡς προεσημειώθη ἐν § 2, σημ. 8). Μετὰ δὲ τὸ Εὐλόγητος ὁ Θεὸς, ψάλλεται τὸ Χριστὸς ἀνέστη ἄπαξ ἐκ τοῦ Βήματος καὶ ἐκ τῶν Χορῶν ἀνά μίαν φορὰν καὶ εὐθὺς ὁ Προοιμιακὸς καὶ τὸ α' Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν τὰ ε' Ἰδιόμελα κατὰ σειρὰν, Δόξα Καὶ νῦν Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, τὸ Προκείμενον Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ γ' Ἰδιόμελα, Δόξα Καὶ νῦν Φιλάνθρωπε μέγα καὶ ἀνείκαστον, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἐσφραγισμένου τοῦ μηνήματος ἐκ γ' καὶ Ἀπόλυσις.

10. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρὸν, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ψάλλεται ὁ Τριαδικὸς Κανὼν τοῦ α' ἤχου, εἶτα ἡ Λιτῆ τῆς ἑορτῆς καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἄξιόν ἐστιν, τὸ Τριτάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ γ', τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ γ' Καθίσματα ἐκ β' [Εὐλογητάρια οὐ λέγονται σήμερον χάριν τῆς Δεσποτικῆς ἑορτῆς, ὡς σημειοῦσι καὶ τὰ ἀρχαῖα Τυπικὰ] καὶ εὐθὺς οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμενον Ἐπαινέει Ἱερουσαλὴμ τὸν Κύριον⁹ καὶ ὁ Κανὼν εἰς ε' ἀνευ Στίχων. Ἀπὸ γ' Ὁδῆς ἢ Ὑπακοῆ Ὡς ἐν μέσῳ τῶν Μαθητῶν σου, ἀρ' ε' τὸ Κοντάκιον, ὁ Οἶκος, τὸ Μηνολόγιον τῆς ἡμέρας καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς ἑορτῆς, αἱ Καταβασίαι τοῦ Πάσχα, καὶ ἅπαντα ἢ τάξις τοῦ Ἐωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα ψάλλεται ἡ θ' Ὁδὴ τοῦ Κανόνος, ἡ Καταβασία Ὁ Ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου φωτίζου, τὸ Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν δις, καὶ ὁ Στίχος Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν¹⁰ καὶ τὰ Ἐξαποστειλάρια τὸ α' δις καὶ τὸ ἕτερον ἅπαξ. Εἰς τοὺς Αἶνους, τὰ γ' Προσόμοια εἰς δ', Δόξα Κεὶ νῦν Μεθ' ἡμέρας ὁπῶ, Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.

11. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα καὶ τὸ Εἰσοδικόν. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ Ἐσφραγισμένου τοῦ μηνήματος, καὶ τὸ Κοντάκιον *Εἰ καὶ ἐν τάφῳ*, τὸ Τριτάγιον, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, Σὲ τὴν φαεινὴν λαμπάδα, Κοινωνικὸν Ἐπαινέει Ἱερουσαλὴμ τὸν Κύριον, τὸ Χριστὸς ἀνέστη. Μετὰ τὴν Ὁπισθάμβωνον εὐχὴν *Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου*, καὶ Ἀπόλυσις.

12. Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα τὰ γ' τῶν Αἰνῶν Στιχηρὰ Μετὰ τὴν ἐκ τάφου σου, καὶ γ' τοῦ Ἁγίου τῆς ἡμέρας, Δόξα Κεὶ νῦν εἰς ἤχον α' *Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, Εἴσοδος, Φῶς ἰλαρὸν καὶ τὸ Προκείμενον Τίς Θεὸς Μέγας μετὰ*

9. Τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθροῦ λέγεται μετὰ τὰς Καταβασίας ὡς καὶ κατὰ πάσας τὰς Κυριακὰς τοῦ ἐνιαυτοῦ.

10. Τὸ ἀρχαῖον Τυπικὸν σημειοῖ μόνον τὰ Ἐξαποστειλάρια, οὐδεμίαν μυσίαν ποιούμενον τοῦ Ἅγιος Κύριος, καὶ ἴσως ἐπειδὴ ἐστὶ Δεσποτικὴ ἑορτὴ, οὐκ ἀπεικότως παρελείπετο τὸ Ἅγιος Κύριος τὴν σήμερον ἡμέραν.

τῶν Στίχων αὐτοῦ. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὸ ἀναστάσιμον Στιχηρὸν Τὰς ἐσπερινὰς ἡμῶν εὐχὰς, καὶ τὰ β' Κατανυκτικὰ Στιχηρὰ, Δόξα Καὶ νῦν Μεθ' ἡμέρας ὁκτώ, τὸ εἰς τὸν α' ἦχον, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἐσφραγισμένου τοῦ μηνήματος ἅπαξ, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ Δευτέρᾳ πρωτῇ, ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται ὡς διατάσσεται ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ

Η ΑΠΟΔΟΣΙΣ ΤΗΣ ΕΟΡΤΗΣ ΤΟΥ ΘΩΜΑ

13. Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν τὰ γ' πρώτα Στιχηρὰ τῆς ἐορτῆς Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, καὶ γ' ἐκ τοῦ Μηναίου, Δόξα Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, Καὶ νῦν Τὴν παγκόσμιον δόξαν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας ἐν τοῖς Ἀποστίχοις, τὰ δ' Ἀναστάσιμα, Δόξα Καὶ νῦν Φιλάνθρωπε μέγα καὶ ἀνείκαστον, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἐσφραγισμένου τοῦ μηνήματος ἐκ γ' καὶ Ἀπόλυσις.

14. Τῷ Σαββάτῳ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸ Μεσονυκτικόν, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον, καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ γ', τὸ Ψαλτήριον, Καθίσματα εἰς τὴν α' Στιχολογίαν τὰ γ' Ἀναστάσιμα Τὸν τάφον σου Σωτήρ, κτλ. εἰς τὴν β' Στιχολογίαν Τῷ φόβῳ τῶν Ἑβραίων δὲς, τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ καὶ ὁ Ν' ψαλμὸς χύμα, ὁ Κανὼν τῆς ἐορτῆς μετὰ Στίχων καὶ ὁ τοῦ Μηναίου. Ἀπὸ γ' Ὁδῆς Κάθισμα τοῦ Μηναίου καὶ τῆς ἐορτῆς, ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς ἐορτῆς καὶ τὰ Μηνολόγιον τῶν Ἁγίων τῆς ἡμέρας, αἱ Καταβασίαι τοῦ Πάσχα, ἡ θ' τῆς ἐορτῆς, ἡ Καταβασία Ὁ Ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου φωτίζου, τὰ β' Ἐξαποστειλάρια ἀνὰ μίαν. Εἰς τοὺς Αἶνους, γ' Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου Ὑμνοῦμέν σου Χριστὲ, καὶ γ' τῆς ἐορτῆς Μετὰ τὴν ἐκ τάφου σου φρικτὴν, Δόξα Καὶ νῦν Μεθ' ἡμέρας ὁκτώ, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἐορτῆς.

15. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα καὶ τὸ Εἰσοδικόν. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἐσφραγισμένου

τοῦ μηνήματος, καὶ Κοντάκιον Τῇ φιλοπράγμοι δεξιᾷ, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, Σὲ τὴν φαιρινὴν λαμπάδα, Κοινωνικὸν Ἐπαίνει Ἱερουσαλήμ, Χριστὸς ἀνέστη, Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ Γ' ΚΥΡΙΑΚΗ ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

16. Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἀναστάσιμα Στιχηρὰ ζ' καὶ γ' τῶν Μυροφόρων, Δόξα Αἱ Μυροφόροι Γυναῖκες, Καὶ νῦν Παρῆλθεν ἡ σκιά τοῦ νόμου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὸ Ἀναστάσιμον Ἡ Ἀνάστασις σου Χριστὲ Σωτῆρ, καὶ τὰ Στιχηρὰ Πάσχα ἱερὸν, Δόξα Καὶ νῦν Σὲ τὸν ἀναβαλλόμενον τὸ φῶς, τὰ γ' τῶν Μυροφόρων Ἀπολυτικά καὶ Ἀπόλυσις.

17. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς Κανὼν, ἡ Λιτὴ τῶν Μυροφόρων καὶ τὰ Ἄξιόν ἐστιν, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτικά ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος, τὰ Καθίσματα τῆς α' καὶ β' Στιχολογίας, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἤχου, οἱ Ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ Προκείμενον, ὁ Κανὼν τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν β' Θεοτοκίων¹¹. Ἀπὸ γ' Ὠδῆς, τὰ β' Καθίσματα, ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῶν Μυροφόρων, τὸ Μηνολόγιον καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς τῶν Μυροφόρων, αἱ Καταβασίαι τοῦ Πάσχα καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα ἡ θ' τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων καὶ τῶν β' Θεοτοκίων, τὸ Ἐξαποστειλάριον τοῦ Πάσχα καὶ τῶν Μυροφόρων. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου δ' καὶ τὰ Στιχηρὰ Πάσχα ἱερὸν, Δόξα τὸ Ἑωθινὸν Μετὰ μύρων προ-

11. Ὁ Κανὼν τῶν Μυροφόρων, ὡς ἀναγινωσκόμενος ἐν ταῖς ἄλλαις ἡμέραις τῆς ἑβδομάδος καταλιμπάνεται συνήθως σήμερον· τὸ αὐτὸ συμβαίνει καὶ διὰ τὰς ἀκολούθους Κυριακάς, τοῦ Παραλύτου, τῆς Σαμαρείτιδος καὶ τοῦ Τυφλοῦ.

σελθούσαις, Καὶ νῦν Ἀναστάσεως ἡμέρα, Δοξολογία Μεγάλη, καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

18. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα καὶ τὸ Εἰσοδικόν. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὰ γ' Ἀπολυτίκια κατὰ σειράν, τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ καὶ τὸ Κοντάκιον τοῦ Πάσχα, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, Ὁ Ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου φωτίζου, Κοινωνικὸν Σῶμα Χριστοῦ, Χριστὸς ἀνέστη, Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου καὶ Ἀπόλυσις.

19. Τῇ Παρασκευῇ τῆς αὐτῆς ἐβδομάδος ἑσπέρας, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν τὰ γ' τῆς Κυριακῆς τῶν Μυροφόρων πρῶτα Στιχηρὰ καὶ γ' ἐκ τοῦ Μηναίου, Δόξα Αἱ Μυροφόροι γυναῖκες, Καὶ νῦν Παρῆλθεν ἡ σκιά. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ δ' ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Καὶ νῦν Σὲ τὸν ἀναβαλλόμενον τὸ φῶς, τὰ γ' Ἀπολυτίκια τῶν Μυροφόρων, καὶ Ἀπόλυσις.

Τὸ πρῶτ' ἢ Ἀκολουθία ψάλλεται ὡς διατάσσεται ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ, Ἀπόστολος, Εὐαγγέλιον καὶ Κοινωνικὸν τῆς ἡμέρας, εἰς δὲ τὸ Ἐξαιρέτως Ἄξιόν ἐστιν.

ΤΗ Δ' ΚΥΡΙΑΚῃ ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

20. Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, ὁ Προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἀναστάσιμα Στιχηρὰ ζ' καὶ τοῦ Παραλύτου γ' δευτεροῦντες τὸ α'. Δόξα Ἀρέβη ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα, Καὶ νῦν Πῶς μὴ θαυμάσωμεν. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὸ Ἀναστάσιμον Ὁ τῷ πάθει σου Χριστέ, καὶ τὰ Στιχηρὰ Πάσχα ἱερόν. Δόξα Ἐν τῇ στοᾷ τοῦ Σολομῶντος, Καὶ νῦν Ἀναστάσεως ἡμέρα, τὸ Ἀπολυτίκιον Εὐφραίνεσθω τὰ Οὐράνια, τὸ Θεοτοκίον Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν, καὶ Ἀπόλυσις.

21. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ὁ Τριαδικὸς κανὼν, τὸ τῆς Λιτῆς Δόξα Ἐπὶ τῇ προβατικῇ κολυμβήθρα, Καὶ νῦν Ναὸς καὶ πύλη, καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἄξιόν ἐστιν, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον, καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὸ Ἀπολυτίκιον δις, καὶ ἅπαξ τὸ Θεοτοκίον, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος· τὰ Καθίσματα τῆς α' καὶ β' Στιχολογίας, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἤχου, οἱ Ἀναβαθμοὶ, καὶ τὸ Προκείμενον· ὁ

Κανῶν τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν β' Θεοδοκίων. Ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὸ Κάθισμα Ῥῆμα παράλυτον, Καὶ νῦν Τὴν ὠραιότητα. Ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Παραλύτου, τὸ Μηνολόγιον, καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς τοῦ Παραλύτου. Αἱ Καταβασίαι τοῦ Πάσχα καὶ ἅπασα ἡ τάξις τοῦ Ἐωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα ἡ Θ' τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων καὶ τῶν β' Θεοδοκίων· τὸ Ἐξαποστειλάριον τοῦ Πάσχα, καὶ τὸ τοῦ Παραλύτου. Εἰς τοὺς Αἶνους, ἀναστάσιμα Σιχηρὰ δ' καὶ Πάσχα ἱερὸν, Δόξα Κύριε τὸν Παράλυτον, Καὶ νῦν Ἀναστάσεως ἡμέρα, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

22. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα καὶ τὸ Εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα. Μετὰ τὴν Εἴσοδον τὸ Ἀπολυτίκιον Εὐφραινέσθω τὰ Οὐράνια, τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ τὸ Κοντάκιον τοῦ Πάσχα, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, Ὁ Ἄγγελος ἐβόα, Συμφώνως Παρθένε¹², Κοινωνικὸν Σῶμα Χριστοῦ, Χριστὸς ἀνέστη, Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου καὶ Ἀπόλυσις.

Ἡ Ἀκολουθία τοῦ Παραλύτου φάλλεται μέχρι τῆς Τρίτης, καθ' ἣν καὶ ἀποδίδεται.

Τῆ ΤΕΤΑΡΤῆ ΤῆΣ ΜΕΣΟΠΕΝΤΗΚΟΣΤῆΣ

23. Τῆ Τρίτῃ ἑσπέρας, μετὰ τὸ Χριστὸς ἀνέστη, ὁ Προοιμιακός, εἰς δὲ τὸ Κύριε ἐκέκραξα τὰ γ' Προσόμοια Πάρεστιν ἡ μεσότης ἡμερῶν εἰς ε', Δόξα Καὶ νῦν Τῆς ἑορτῆς μεσούσης. Εἴσοδος, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ γ' Ἰδιόμελα Πεντηκοστῆς ἐφέστηκεν, Στίχοι Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου ἧς ἐκθήσω ἀπ' ἀρχῆς, καὶ Ὁ δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰῶνων εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς. Δόξα Καὶ νῦν Μεσούσης τῆς ἑορτῆς, τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ γ' καὶ Ἀπόλυσις.

24. Τῆ Τετάρτῃ εἰς τὸν Ὄρθρον μετὰ τὸ Μεσονυχτικόν, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος

12. Οὕτως εἰθίσται τῇ Κυριακῇ ταύτῃ καὶ τῇ ἐπιούσῃ, πρὸς ἐναλλαγήν ἴσως, τὰ λέγονται τὰ Θεοδοκία τοῦ Καρόνος ἀντὶ τοῦ Φωτίου φωτίου . . .

τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ γ', τὸ Ψαλτήριον, εἶτα τὰ δύο Καθίσματα τῆς α' καὶ β' Στιχολογίας ἐκ β', τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ καὶ ὁ Ν' ψαλμὸς γύμα. Οἱ Κανόνες ἀμρότεροι, ἄνευ στίχων. Ἀπὸ γ' ᾠδῆς τὰ β' Καθίσματα, ἀφ' ε' τὸ Κοντάκιον, ὁ Οἶκος, τὸ Μηνολόγιον, καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς ἐορτῆς. Αἱ Καταβασίαι Θάλασσαν ἔπηξας, εἶτα ἡ Θ' ᾠδὴ καὶ τῶν δύο Κανόνων, ἡ Καταβασία Ἀλλότριον τῶν Μητέρων, τὸ Ἐξαποστειλᾶριον δις. Εἰς τοὺς Αἶνους τὰ Προσόμοια εἰς δ'. Δόξα Καὶ νῦν Φωτισθέντες ἀδελφοὶ, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.

25. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα καὶ τὸ Εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα. Μετὰ τὴν Εἰσοδον, τὸ Ἀπολυτίκιον καὶ τὸ Κοντάκιον τῆς ἐορτῆς· ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἀλλότριον τῶν Μητέρων ἢ παρθεσία, Κοινωνικὸν Ὁ τρώγων μου τὴν σάρκα, Χριστὸς ἀνέστη, Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ Ε' ΚΥΡΙΑΚῆ ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

26. Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, ὁ Προοιμιακὸς, καὶ τὸ Ψαλτήριον. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ', τῆς Μεσοπεντηκοστῆς γ' καὶ γ' τῆς Σαμαρείτιδος. Δόξα Παρὰ τὸ φρέαρ τοῦ Ἰακώβ, Καὶ νῦν Ὁ διὰ σὲ Θεοπάτωρ. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὸ Ἀναστάσιμον Κύριε ἀνελθὼν ἐν τῷ Σταυρῷ, καὶ τὰ Στιχηρὰ Πάσχα ἱερόν. Δόξα τῆς Σαμαρείτιδος, Καὶ νῦν τῆς ἐορτῆς Μεσούσης τῆς ἐορτῆς, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἐορτῆς καὶ Ἀπόλυσις.

27. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ὁ Τριαδικὸς κανὼν, τὸ Δόξα Καὶ νῦν τῆς Λιτῆς Ἀγαλλιᾶσθω σήμερον φαιδρῶς, καὶ τὰ Ἄξιόν ἐστιν, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Μεσούσης τῆς ἐορτῆς καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον δις, τὸ τῆς ἐορτῆς ἄπαξ, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος· τὰ Καθίσματα κατὰ σειράν τῆς α' καὶ β' Στιχολογίας, τὰ Εὐλογητάρια, ἢ Ὑπακοὴ τοῦ ἤχου, οἱ Ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ Προκείμενον. Ὁ Κανὼν τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν δις Θεοτοκίων. Ἀπὸ γ' ᾠδῆς τὸ α' Κάθισμα τῆς ἐορτῆς, τὸ β' τῆς Σαμα-

ρείτιδος, καὶ τὸ γ' αὔθις τῆς ἑορτῆς. Ἄφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Σαμαρείτιδος, τὸ Μηνολόγιον, καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς. Αἱ Καταβασίαι τοῦ Πάσχα, καὶ ἅπασα ἡ τάξις τοῦ Ἐωθινοῦ Εὐαγγελίου, εἶτα ἡ Θ' τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων καὶ τῶν δύο Θεοτοκίων, τὸ Ἐξαποστειλάριον τοῦ Πάσχα, τῆς Σαμαρείτιδος, καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἶνους Ἀναστάσιμα δ' καὶ Πάσχα ἱερὸν, Δόξα Ἡ πηγὴ τῆς ζωαρχίας, Καὶ νῦν Ἀναστάσεως ἡμέρα, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

28. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα καὶ τὸ Εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ τὸ Κοντάκιον τοῦ Πάσχα· ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ὁ Ἄγγελος ἐβόα, Εὐφραίνου ἀγάλλου, Κοινωνικὸν Σῶμα Χριστοῦ, Χριστὸς ἀνέστη, Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου καὶ Ἀπόλυσις.

Σημ. Ἡ Ἀκολουθία τῆς Σαμαρείτιδος ψάλλεται μόνον τῇ Κυριακῇ, τῇ Πέμπτῃ, τῇ Παρασκευῇ, καὶ τῷ Σαββάτῳ ὅτε καὶ ἀποδίδονται. Τῇ δὲ Δευτέρῃ καὶ Τρίτῃ παρατείνονται τὰ μεθέορτα τῆς Μεσοπεντηκοστῆς, καὶ τῇ Τετάρτῃ ἀποδίδονται, ψαλλομένης τῆς Ἀκολουθίας ὡς διευτυπώθη ἐν § 23—25 πλὴν τῶν Ἀναγνωσμάτων. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας.

Τῆ ε' ΚΥΡΙΑΚῆ ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

29. Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας ὁ Προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἀναστάσιμα Στιχηρὰ ζ' καὶ γ' τοῦ Τυφλοῦ. Δόξα Κύριε παράγων ἐν τῇ ὁδῷ, Καὶ νῦν Ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὸ Ἀναστάσιμον Σε τὸν σαρκωθέντα σωτῆρα Χριστὸν, καὶ τὰ Πάσχα ἱερὸν, Δόξα Δικαιοσύνης Ἡλίου, Καὶ νῦν Ἀναστάσεως ἡμέρα, τὸ Ἀπολυτίκιον Τὸν συνάναρχον λόγον, Καὶ Θεοτοκίον Χαίρε Πύλη Κυρίου, καὶ Ἀπόλυσις.

30. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ὁ Τριαδικὸς κανὼν, τὸ Δόξα τῆς Λιτῆς, Καὶ νῦν Νεῦσον παρακλήσεσι, καὶ τὰ Ἄξιόν ἐστίν, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον καὶ ὁ Ἐξά-

ψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὸ Ἀπολυτίκιον δις, καὶ τὸ Θεοτοκίον ἅπαξ, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος, τὰ Καθίσματα κατὰ σειρὰν τῆς α' καὶ β' Στιχολογίας, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή τοῦ ἤχου, οἱ Ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ Προκείμενον. Ὁ Κανὼν τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν β' Θεοτοκίων, ἀπὸ γ' Ὠδῆς τὸ Κάθισμα Ὁ τῶν ὄλων Δεσπότης δις, ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Τυφλοῦ, τὸ Μηνολόγιον, καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς. Αἱ Καταβασίαι Τῷ Σωτῆρι Θεῷ, καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα ἡ Θ' τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων καὶ τῶν β' Θεοτοκίων, ἡ Καταβασία Σὲ τὴν ὑπὲρ τοῦτον, τὸ Ἐξαποστειλάριον τοῦ Πάσχα, καὶ τὰ β' τοῦ Τυφλοῦ. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τὰ Στιχηρὰ Πάσχα ἱερὸν, Δόξα Τίς λαλήσει τὰς δυναστείας σου Χριστέ, Καὶ νῦν Ἀναστάσεως ἡμέρα, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

31. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα καὶ τὸ Εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα· μετὰ τὴν Εἰσοδὸν, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ τὸ Κοντάκιον τοῦ Πάσχα, ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ὁ Ἄγγελος ἐβόα· Φωτίζου φωτίζου, Κοινωνικὸν Σῶμα Χριστοῦ, Χριστὸς ἀνέστη, Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου καὶ Ἀπόλυσις.

32. Τῇ Δευτέρᾳ ἑσπέρας ἀποδίδεται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Τυφλοῦ. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν τὰ ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ τῇ Τρίτῃ ἑσπέρας σημειούμενα κατὰ σειρὰν ε' Ἰδιόμελα. Δόξα Τίς λαλήσει τὰς δυναστείας σου Χριστέ, Καὶ νῦν Ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ τοῦ Σαββάτου ἑσπέρας τῆς Ὀκτωῆχου δ' Στιχηρὰ Διὰ τοῦ Τιμίμου σου Σταυροῦ, Ὁ τὴν Ἀνάστασιν διδοὺς, Μέγα θαῦμα καὶ τὸ Ἀπόστιχον Σὲ τὸν σαρκωθέντα, μετὰ τῶν Στίχων Ὁ Κύριος ἐβασίλευσε κτλ. Δόξα Καὶ νῦν Δικαιοσύνης Ἥλιε, τὸ Ἀπολυτίκιον Τὸν συνάναρχον λόγον, τὸ Θεοτοκίον Χαῖρε Πύλη Κυρίου καὶ Ἀπόλυσις.

33. Τῇ Τρίτῃ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸ Μεσονυκτικόν, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον, καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὸ Ἀπολυτίκιον δις, καὶ ἅπαξ τὸ Θεοτοκίον, τὸ Ψαλτήριον, τὰ Καθίσματα τῆς α' καὶ β' Στιχολογίας τὰ ἐν τῇ Τετάρτῃ σημειούμενα, τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ, ὁ Ν' ψαλμὸς καὶ ὁ Κανὼν τῆς Κυριακῆς Σταύρωσιν ἐκούσιον, οὗ ὁ Στίχος Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι, καὶ ὁ Προεόρτιος Ἄνω πρὸς τὸν Πατέρα μετὰ τοῦ αὐτοῦ Στί-

χου. Ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὸ Κάθισμα Ὁμμάτωσας Χριστὲ, καὶ τὸ ἕτερον Ἐτέχθης ὡς αὐτός. Ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ τῆς Κυριακῆς, καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἁγίων τῆς ἡμέρας. Αἱ Καταβασίαι Τῷ Σωτῆρι Θεῷ, καὶ στιχολογοῦμεν Τὴν Τιμιωτέραν, ἢ Καταβασία Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν, τὰ β' τοῦ Τυφλοῦ Ἐξαποστειλάρια. Εἰς τοὺς Αἶνους, ἀναστάσιμα Στιχηρὰ γ', τὰ τῶν Αἶνων τῆς Κυριακῆς, καὶ τὰ γ' πρῶτα ἑσπέρια τοῦ Τυφλοῦ. Δόξα Καὶ νῦν *Τίς λαλήσει τὰς δυναστείας σου Χριστὲ, Δοξολογία Μ.* καὶ τὸ Τὸν συνάναρχον λόγον.

34. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα καὶ τὸ Εἰσοδικόν. Μετὰ τὴν Εἴσοδον τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον *Τῆς ψυχῆς τὰ ὄμματα*, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἄξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν τῆς ἡμέρας, *Χριστὸς ἀνέστη, Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου καὶ Ἀπόλυσις.*

Τῆ ΤΕΤΑΡΤῆ Τῆς ε' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Ἡ ΑΠΟΔΟΣΙΣ ΤΗΣ ΕΟΡΤΗΣ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

35. Τῇ Τρίτῃ ἑσπέρας ἀναγινώσκεται ἡ Θ' ὥρα τρίφαλμος ἐν ἣ λέγομεν Ἀπολυτίκιον *Τὸν συνάναρχον λόγον*, καὶ Κοντάκιον *Τῆς ψυχῆς τὰ ὄμματα*. εἶτα ἀντὶ τοῦ Εὐλογητοῦ ὁ Θεὸς λέγεται (ὡς εἴθισται νῦν) *Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ, ψάλλεται ὑπὸ τοῦ Ἱερέως ἔσωθεν τὸ Χριστὸς ἀνέστη γ' καὶ ἀνά γ' ὑπὸ τῶν Χορῶν*, καὶ ἅπαξ αὔθις ὑπὸ τοῦ Ἱερέως, εἶτα ἡ Συναπτὴ. Εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωῆχου Τὰς ἑσπερινὰς ἡμῶν εὐχὰς κατὰ σειράν ε'*, *Δόξα Τὸν τῷ Πατρὶ συνάναρχον, Καὶ νῦν Τὴν παγκόσμιον δόξαν, Εἴσοδος*, καὶ τὸ τῆς ἡμέρας Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὸ Στιχηρὸν *Τῷ πάθει σοι Χριστὲ, καὶ τὰ Πάσχα ἱερὸν, Δόξα Καὶ νῦν Ἀναστάσεως ἡμέρα, τὸ Χριστὸς ἀνέστη τρίς, καὶ Ἀπόλυσις.*

36. Τῷ Πρωί εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸ μεσονυκτικὸν τοῦ Πάσχα (ὄρα ἐν § 2 ὑποσημ. 8) ὁ Ἱερεὺς θυμιῶν ἐνώπιον τῆς Ἁγίας

Τραπέζης ἐκφωνεῖ Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ, καὶ ψάλλει τὸ Χριστὸς ἀνέστη, ὡς χθές· εἶτα ἡ Συναπτὴ καὶ ψάλλεται ὁ Κανὼν εἰς δ', ἡ Καταβασία ὁμοῦ, τὸ Χριστὸς ἀνέστη γ', τὸ Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς, ἡ Αἴτησις καὶ ἡ Ἐκφώνησις ἐν ἐκίστη ᾠδῇ. Ἀπὸ γ' ᾠδῆς ἡ Ὑπακοὴ Προλαβοῦσαι τὸν Ὁρθρον, ἀρ' ε' τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τοῦ Πάσχα, καὶ εὐθὺς τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ γ', τὸ Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἡ ζ' καὶ η' τοῦ Κανόνος ᾠδῆ· εἶτα τὴν Θεοτόκον, καὶ ψάλλεται ἡ Θ' ᾠδὴ μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων, τὸ Ἐξαποστειλάριον Σαρκὶ ὑπνώσας ἐκ γ'. Εἰς τοὺς Αἶνους, τὰ Στιχηρὰ Ὑμνοῦμέν σου Χριστὲ εἰς δ' καὶ τὰ Πάσχα ἱερὸν, Δόξα, Καὶ νῦν Ἀναστάσεως ἡμέρα, τὸ Χριστὸς ἀνέστη τρίς, καὶ ἀρχεται ἡ Λειτουργία.

37. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα, καὶ τὸ Εἰσοδικόν. Μετὰ τὴν Εἴσοδον τὸ Χριστὸς ἀνέστη, ἡ Ὑπακοὴ καὶ τὸ Κοντάκιον, Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ὁ Ἄγγελος ἐβόα . . . Φωτίζου φωτίζου, Κοινωνικὸν τοῦ Πάσχα Χριστὸς ἀνέστη. Μετὰ τὴν Ὀπισθάμβωνον εὐχὴν, τὸ Χριστὸς ἀνέστη ἐκ γ' χύμα, Ἀπόλυσις καὶ Ἀπόδοσις.

Τῆ ΠΕΜΠΤῆ ΤΗΣ ΑΝΑΛΗΨΕΩΣ

38. Τῇ Τετάρτῃ ἑσπέρας, μετὰ τὴν Θ' τοῦ Πάσχα, ὁ Ἱερεὺς Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς καὶ ἀρχεται ὁ Προοιμιακὸς μετὰ τοῦ Δεῦτε προσκυνήσωμεν ἐκ γ'. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν τὰ Ἰδιόμελα Ὁ Κύριος ἀνελήφθη εἰς ε' δευτεροῦντες τὸ α'. Δόξα Καὶ νῦν Τῶν κόλπων τῶν Πατρικῶν, Εἴσοδος, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ γ' Ἰδιόμελα, Δόξα Καὶ νῦν Ἀρέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ, τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ γ' καὶ Ἀπόλυσις μετὰ τοῦ Ὁ ἐν δόξῃ ἀναληφθεὶς ἀφ' ἡμῶν εἰς τοὺς Οὐρανοὺς καὶ ἐν δεξιᾷ καθίσας τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς, Χριστὸς ὁ ἀληθινός . . .

39. Τῇ Πέμπτῃ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ἡ Λιτῆ, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ

Θεὸς Κύριος τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ γ', τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέ-
 λεος· τὰ Καθίσματα κατὰ σειράν ἐκ β', οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ α' Ἀν-
 τίφωνον τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμενον Ἀνάβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγ-
 μῶ, Κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος, τὸ Πᾶσα προῆ καὶ τὸ γ'
 Ἐωθινὸν Εὐαγγέλιον, τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, καὶ
 ὁ Ν' ψαλμὸς χύμα. Δόξα Ταῖς τῶν Ἀποστόλων, Καὶ νῦν Ταῖς
 τῆς Θεοτόκου, ὁ Στίχος Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς καὶ τὸ Ἰδιόμελον
 Σήμερον ἐν Οὐρανοῖς αἱ ἄνω δυνάμεις. Οἱ Κανόνες ἀμφοτέροι
 εἰς ε' καὶ εἰς δ' ἄνευ στίχων· ἀπὸ γ' Ὠδῆς τὸ Κάθισμα ἅπαξ, ἀφ' ε'
 τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος, τὸ Μηνολόγιον, καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς Ὑπό-
 μνημα. Αἱ Καταβασίαι, Θείῳ καλυφθεὶς, εἶτα ψάλλεται ἡ Θ' ὁ
 μὲν α' Κανὼν ἄνευ Στίχου, ὁ β' μετὰ τοῦ Μεγαλυναρίου Ἀγγελ-
 οὶ τὴν ἀνοδὸν τοῦ Δεσπότου . . . πῶς μετὰ δόξης ἐπήρθη
 ἀπὸ τῆς γῆς εἰς τὰ ἄνω· ἡ Καταβασία Χαίροις Ἀνασσα, τὸ
 Ἐξαποστειλάριον ἐκ γ'. Εἰς τοὺς Αἶνους, τὰ γ' Προσόμοια εἰς δ',
 Δόξα Καὶ νῦν Ἐτέχθης ὡς αὐτὸς ἠθέλησας, Δοξολογία Μ. καὶ
 τὸ Ἀνελήθης ἐν δόξῃ.

40. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα.

Ἀντίφωνον Α'.

Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας, ἀ-
 λαλάξατε τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι ἡμῶν.

Ὅτι Κύριος ὕψιστος, φοβερὸς βασι-
 λεὺς Μέγας, ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

Ἵπέταξε λαοὺς ἡμῶν καὶ ἔθνη ὑπὸ
 τοὺς πόδας ἡμῶν.

Δόξα Καὶ νῦν Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Ἀντίφωνον Β'.

Μέγας Κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα
 ἐν πόλει ἁγία αὐτοῦ.

Ὁ Θεὸς ἐν ταῖς βάρεσιν αὐτῆς γινώ-
 σκεται.

Ὅτι ἰδοὺ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς συνή-
 χθησαν.

Δόξα Καὶ νῦν Ὁ Μονογενὴς Υἱός.

Ταῖς πρε-
 σβείαις τῆς
 Θεοτόκου.

Σῶσον ἡ-
 ἡμᾶς . . . ὁ ἐν
 δόξῃ Ἀναλη-
 φθεὶς.

'Αντίφωνον Γ'.

'Ακούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη.
 Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν, καὶ ἡ
 μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν. } 'Ανελήφθης
 Κλινῶ εἰς παραβολὴν τὸ οὖς μου ἀ- } ἐν δόξῃ.
 νοῶξω ἐν Ψαλτηρίῳ τὸ πρόδλημά μου.

Εἰσοδικόν, 'Αρέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ, Κύριος ἐν φωνῇ
 σάλπιγγος. Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν δόξῃ ἀναληφθεὶς·
 τὸ 'Απολυτίκιον 'Ανελήφθης ἐν δόξῃ, τὸ Κοντάκιον Τὴν ὑπὲρ
 ἡμῶν πληρώσας, ὁ 'Απόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον. Εἰς τὸ 'Εξαι-
 ρέτως Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν, Κοινωνικὸν 'Αρέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγ-
 μῷ, μετὰ τὸ Κοινωνικὸν τὸ 'Ανελήφθης ἐν δόξῃ, Ἐἴη τὸ
 ὄνομα Κυρίου, καὶ 'Απόλυσις ἡ καὶ ἐν τῷ 'Ετπερινῷ¹³.

Τῆ Ζ' ΚΥΡΙΑΚῆ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ

ΤΗΣ ΕΝ ΝΙΚΑΙΑ Α' ΣΥΝΟΔΟΥ

41. Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, μετὰ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε
 ἐκέκραξα ψάλλομεν 'Αναστάσιμα γ', τῆς 'Αναλήψεως γ' καὶ τῶν
 Πατέρων δ'. Δόξα Τὰς μυστικὰς σήμερον, Καὶ νῦν Τίς μὴ μα-
 καρίσει σε. Εἴσοδος Φῶς ἰλαρόν, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ 'Ανα-
 γνώσματα. Εἰς τὰ 'Απόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Τὴν
 ἐτήσιον μνήμην σήμερον, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, Κύριε τὸ μυστή-

13. Σημειωτέον ὅτι μέχρι τῆς 'Αποδόσεως τῆς ἑορτῆς ψάλλεται
 τὸ Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου, εἰς τὴν Εἴσοδον δεῦτε προσκυνήσωμεν (ἐκτὸς
 δηλοιοῦτι τῆς ἡμέρας τῆς 'Αποδόσεως). 'Ο ἐν δόξῃ 'Αναληφθεὶς, εἰς τὸ
 'Εξαιρέτως, "Ἄξιόν ἐστιν, καὶ εἰς τὸ Μετὰ φόδου Θεοῦ, τὸ 'Ανελήφθης
 ἐν δόξῃ.

ριον, τὸ ἀναστᾶσιμον Ἀπολυτίκιον, Δόξα τὸ τῶν Πατέρων, Καὶ νῦν το Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ, καὶ Ἀπόλυσις.

42. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ὁ Τριαδικὸς κανὼν, τὸ τῆς Λιτῆς Δόξα Ἀποστολικῶν παραδόσεων, Καὶ νῦν τῆς ἐορτῆς Κύριε τῆς οἰκονομίας πληρώσας τὸ μυστήριον, τὰ Ἀξιὸν ἐστίν, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ὑπερδεδοξασμένος εἶ καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτικά ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινὸν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος τὰ ἀναστάσιμα κατὰ σειρὰν Καθίσματα, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπκοὴ τοῦ ἤχου, οἱ Ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ Προκείμενον· οἱ Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος, ὁ τῆς ἐορτῆς καὶ ὁ τῶν Πατέρων. Ἀπὸ γ' Ὠδῆς, τὰ δύο τῶν Πατέρων Καθίσματα, καὶ τὸ τῆς ἐορτῆς. Ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ τῶν Πατέρων, τὸ Μηνολόγιον καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς τῶν Πατέρων. Αἱ Καταβασίαι Θείῳ καλυφθεὶς, καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα στιχολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν, τὸ ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλᾶριον, τὸ τῶν Πατέρων, καὶ τὸ τῆς ἐορτῆς. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῶν Πατέρων δ'. Δόξα Τῶν Ἁγίων Πατέρων ὁ χορὸς, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη. Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

43. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μκαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς ε' Ὠδῆς τοῦ Κανόνος τῶν Πατέρων. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἐορτῆς, τῶν Πατέρων, καὶ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ· Κοντάκιον Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας οἰκονομίαν· Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἀξιὸν ἐστίν, Κοινωνικὸν Αἰνεῖτε τὸν Κύριον· εἰς τὸ Μετὰ φόβου Θεοῦ Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ, Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ Παρσκευῇ τῆς αὐτῆς ἐβδομάδος ἀποδίδεται ἡ ἐορτὴ τῆς Ἁγίας Ἡφρας, καὶ ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τῆς ἐορτῆς ἀπαραλλάδιετάχθη ἐν § 38—40, ἐξαιρουμένων, ἐν μὲν τῷ Ἑσπεριανῶν, ἐν δὲ τῷ Ὁρθρῶ, τῆς Λιτῆς, τοῦ Ποταμοῦ τοῦ Καθίσματος τῆς γ' Στιχολογίας, καὶ τοῦ Εὐαγγελίου τῆς Λειτουργίας, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον λέγονται τῆς

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΤΗΣ ΑΥΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Μνήμην ἐπιτελοῦμεν πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος

Κεκοιμημένων εὐσεβῶν Χριστιανῶν.

44. Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν
 5' Στιχηρὰ, Μαρτυρικὰ δ' Οἱ Μάρτυρες σου Κύριε, καὶ γ' τῶν
 Κεκοιμημένων Τῶν ἀπ' αἰῶνος σήμερον νεκρῶν, Δόξα Θρηγῶ
 καὶ ὀδύρομαι, Καὶ νῦν Τις μὴ μακαρίσει σε, ἀντὶ Προκειμένου
 ψάλλεται τρεῖς φορές τὸ Ἀλληλούϊα ἐκ γ' μετὰ τῶν ὠρισμένων
 στίχων εἰς τὰς δύο τελευταίας φορές. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὸ Μαρτυ-
 ρικὸν Ὁ Σταυρὸς σου Κύριε, καὶ τὰ δύο Νεκρώσιμα μετὰ τῶν
 Στίχων αὐτῶν. Δόξα Ἀρχὴ μοι καὶ ὑπόστασις, Καὶ νῦν Πρε-
 σβείαις τῆς τεκούσης σε, τὸ Νῦν ἀπολύεις, καὶ εὐθύς ψάλλε-
 ται ὁ Κανὼν Ἐν οὐρανίοις θαλάμοις μετὰ τῶν Στίχων Πρε-
 σβείαις τῶν Μαρτύρων σου, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἀνάπαυσον τὰς
 ψυχὰς τῶν δούλων σου, καὶ τὸ Αἰ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς
 ἀνλισθήσονται, Δόξα Καὶ νῦν ἐν ἐκάστη Ὠδῇ. Ἀπ' θ' ὁ Εἰρμός,
 τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Ὁ βάθει σοφίας, Δόξα, τὸ τέλος
 Ἐν σοὶ γὰρ τὴν ἐλπίδα κτλ. Καὶ νῦν Σὲ καὶ τείχος καὶ λιμένα
 ἔχομεν, εἶτα Μετὰ Πνευμάτων δικαίων κτλ. καὶ μνημονεύονται
 ἐπὶ τῶν κολλύβων τὰ ὀνόματα τῶν Κεκοιμημένων, ὡς ἐσημειώθη ἐν
 τῷ Τριωδίῳ, Σαββάτῳ πρὸ τῆς Ἀπόκρεω, καὶ Ἀπόλυσις.

45. Τῷ Σαββάτῳ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸ Μεσονυκτικὸν τὸ
 Τρισάγιον, τὸ Ὁ βάθει σοφίας, καὶ ὁ Ἐξάψαλμος· εἶτα τὸ Ἀλλη-
 λούϊα μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ καὶ τῶν Ἀπολυτικίων, ὡς ἐλέχθη
 ἐν τῷ Σαββάτῳ πρὸ τῆς Ἀπόκρεω· τὸ Ψαλτήριον, τὰ Καθίσματα,
 καὶ ὁ Ἄμωμος, καὶ μνημονεύονται τὰ ὀνόματα ὡς χθὲς ἐν τῷ
 Ἐσπερινῷ· τὰ Εὐλογητάρια, καὶ μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν, Ἀνάπαυ-
 σον Σωτῆρ ἡμῶν, Καὶ νῦν Ὁ ἐκ Παρθένου ἀνατείλας· εἶτα ὁ
 Ν' ψαλμὸς καὶ ὁ Κανὼν Ψυχῶν πασῶν ὁ Δεσπότης μετὰ τῶν
 ὠρισμένων Στίχων. Ἀπὸ γ' Ὠδῆς τὸ Κάθισμα, καὶ τὸ Θεοτοκίον.
 Ἀφ' 5' τὸ Κοντάκιον, ὁ Οἶκος, τὸ Μηνολόγιον, καὶ τὸ Ὑπόμνημα

τοῦ Τριωδίου· εἶτα ψάλλεται ὁ Εἰρμὸς τῆς η' ᾠδῆς "Εκστηθι φρίπτων Οὐρανὲ, καὶ στιχολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν, ὁ Εἰρμὸς Ἄπορει πᾶσα γλῶσσα, τὰ β' Ἐξαποστειλάρια. Εἰς τοὺς Αἴνους, τὰ δ' Στιχηρὰ Φοβερόν τὸ τέλος τὸ τοῦ θανάτου, Δόξα Ὡς ἄνθος μαραίνεται, Καὶ νῦν Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὸ Σοὶ δόξα πρέπει χύμα, ἢ Συναπτῇ, καὶ τὰ δ' Ἀπόστιχα Ἐχων ἀκατάληπτον, Δόξα Ἄλγος τῷ Ἀδάμ, Καὶ νῦν ᾠθθης ἐνδιαίτημα, τὸ Ἀγαθὸν τὸ Ἐξομολογεῖσθαι, τὸ Τρισάγιον, τὰ δύο Τροπάρια, Ὁ βάθει σοφίας, καὶ τὸ Σὲ καὶ τεῖχος.

46. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα, Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι, μετὰ τὴν Εἵσοδον τὸ Ἀπολυτίκιον Ὁ βάθει σοφίας, τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, τὸ Κοντάκιον Μετὰ τῶν Ἁγίων ἀνάπαυσον Χριστὲ (ἔρχετο ᾠδὴν τοῦ ἐσπερινοῦ Κανόνος). Ἀπόστολος Νεκρώσιμος, καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἄξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν Μακάριοι οὓς ἐξελέξω, ἀντὶ τοῦ Εἶδομεν τὸ φῶς, Ὁ βάθει σοφίας φιλανθρώπως πάντα οἰκονομῶν¹⁴. εἶτα ψάλλεται τὸ Μετὰ πνευμάτων δικαίων, καὶ μνήμω-νεύονται τὰ ὀνόματα πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος κεκοιμημένων εὐσεβῶν καὶ Ὀρθοδόξων Χριστιανῶν κτλ. καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΚΥΡΙΑΚῆ ΤῆΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤῆΣ

47. Τῷ Σαββάτῳ ἐν τῷ Μ. Ἐσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακόν, οὐ στιχολογοῦμεν· εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ι' καὶ λέγομεν τὰ γ' Ἰδιόμελα τοῦ α' ἤχου Πεντηκοστὴν εορτάζομεν

14. Τὸ ἀρχαῖον Τυπικὸν οὐδὲν σημειοῖ περὶ τοῦ Εἶδομεν τὸ φῶς διὰ τὴν ἡμέραν ταύτην, ἀλλ' ἀπλῶς παραπέμπει εἰς τὸ Σάββατον τῆς Ἀπόκρεω περὶ τῆς Ἀκολουθίας ἐν γένει· ἐπίσης οὐδὲ τὸ Πεντηκοστάριον σημειοῖ τι. Τὸ Τυπικὸν δὲ τοῦ Κωνσταντινου ἀγροοῦμεν πόθεν ἀρυσάμενον ἔθηκε καὶ σήμερον τὸ τοῦ Μ. Σαββάτου Μνήσθητι εὐσπλαγχνε, ὅπερ ἡ Ἐπιτροπὴ εὗρισκει ἀπροσφνές, καὶ ὥρισε τὸ α' Ἀπολυτίκιον τῶν ψυχῶν ἀντὶ τοῦ Εἶδομεν τὸ φῶς, μὴ λεγομένου ἐκ οὐρηθείας πρὸ τῆς Δευτέρας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

εις δ' και τὰ ε' τοῦ β' ἤχου *Εἶδομεν τὸ φῶς* εις σ', Δόξα Καὶ νῦν *Δεῦτε λαοὶ, Εἴσοδος, τὸ Φῶς ἰλαρόν, τὸ Προκείμενον Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.* Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ γ' Ἰδιόμελα *Ἀγνοοῦντα τὰ ἔθνη Κύριε, Δόξα Καὶ νῦν Γλωσσαί ποτε, τὸ Ἀπολυτίκιον Εὐλογητὸς εἶ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐκ γ' καὶ Ἀπόλυσις Ὁ ἐν εἶδει πυρίνων γλωσσῶν οὐρανόθεν καταπέμφας τὸ παράγιον Πνεῦμα ἐπὶ τοὺς ἀγίους αὐτοῦ Μαθητὰς καὶ Ἀποστόλους Χριστὸς κτλ.*

48. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ἡ Λιτῆ, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ γ', τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ γ' Καθίσματα ἐκ β', οἱ Ἀναβαθμοὶ τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμενον *Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὀδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ, τὸ Πᾶσα προῆ καὶ τὸ Εὐαγγέλιον Οὔσης ὀψείας* μέχρι τοῦ *Ἄν τινων κρατῆτε κεκράτηνται Ἀνάστασιν Χριστοῦ οὐ λέγομεν, ἀλλ' εὐθὺς τὸν Ν' ψαλμὸν* χύμα, Δόξα *Ταῖς τῶν Ἀποστόλων, Καὶ νῦν Ταῖς τῆς Θεοτόκου, ὁ Στίχος Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς, καὶ τὸ Ἰδιόμελον Βασιλεῦ οὐράνιε, οἱ Κανόνες ἀμφοτέροι ἀνευ Στίχων* ἀπὸ γ' Ὠδῆς, τὸ Κάθισμα ἀπαξ, ἀφ' σ' τὸ Κοντάκιον ὁ Οἶκος, τὸ Μηνολόγιον, καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς Πεντηκοστῆς, αἱ Καταβασίαι διπλαῖ· εἶτα ψάλλεται ἡ θ' Ὠδὴ, τὸ α' Ἐξαποστειλάριον δις, καὶ τὸ β' ἀπαξ. Εἰς τοὺς Αἶνους, τὰ γ' Ἰδιόμελα *Παράδοξα σήμερον* εις δ', Δόξα Καὶ νῦν *Βασιλεῦ οὐράνιε* Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.

49. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα.

Ἀντίφωνον Α'.

**Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ·
ποιήσιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα.**

**Ἡμέρα τῇ ἡμέρα ἐρεύγεται ρῆμα καὶ
νύξ νυκτὶ ἀναγγέλλει γνώσιν.**

**Οὐκ εἰσὶ λαλιαὶ οὐδὲ λόγοι, ὧν οὐχὶ
ἀκούονται αἱ φωναὶ αὐτῶν.**

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος
αὐτῶν καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ
ρήματα αὐτῶν.

Ταῖς πρε-
βελαις τῆς
Θεοτόκου...

Ἀντίφωνον Β'.

Ἐπακούσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλί-
ψεως, ὑπερασπίσαι σου τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ
Ἰακώβ.

Ἐξαποστείλαι σοι βοήθειαν ἐξ ἁγίου
καὶ ἐκ Σιὼν ἀντιλάβοιτό σου.

Μνησθεῖη πάσης θυσίας σου, καὶ τὸ ὄ-
λοκαύτωμά σου πιανάτω.

Σῶσον ἡμᾶς,
Παράκλητε ἀ-
γαθέ. ...

Δόξα Καὶ νῦν Ὁ Μορογενῆς Υἱός.

Ἀντίφωνον Γ'.

Κύριε ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφρανθήσε-
ται ὁ Βασιλεύς . . .

Τὴν ἐπιθυμίαν τῆς καρδίας αὐτοῦ ἔ-
δωκας αὐτῷ . . .

Ὅτι προέφθασας αὐτὸν ἐν εὐλογίαις
χρηστότητος.

Εὐλογητὸς
εἶ Χριστὲ ὁ
Θεὸς ἡμῶν...

Τὸ Εἰσοδικὸν Ὑψώθητι Κύριε ἐν τῇ δυνάμει σου, ἄσομεν
καὶ ψαλοῦμεν τὰς δυναστείας σου, Εὐλογητὸς εἶ Χριστὲ ὁ
Θεὸς ἡμῶν, τὸ Κοντάκιον Ὅτε καταβάς, Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἔβα-
πτίσθητε, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, Μὴ
τῆς φθορᾶς διαπείρα κνοφορήσασα, Κοινωνικὸν Τὸ πνεῦμά σου
τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ¹⁵. Εἰς τὸ Μετὰ φόβου,

15. Τὸ ἀρχαῖον Τυπικὸν, ὡς καὶ τὰ Πεντηκοστάρια, σημειοῖ διὰ
τὴν σήμερον τοῦτο τὸ Κοινωνικὸν καὶ οὐχὶ τὸ Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἅγιον
μὴ ἀντανέλης ἀφ' ἡμῶν, ὅπερ ἔθηκεν ὁ Κωνσταντῖνος, καίπερ ἐν τῇ
Ἀποδόσει φαίνεται διορθῶν τὸ λάθος, ὀρίζων Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθόν.

Εὐλογητὸς εἶ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου καὶ ἢ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ σημειωθείτα Ἀπόλυσις¹⁶.

50. Ἐν τῷ Μ. Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακόν, εἰς τὸ Κόριε ἐκέκραξα ψάλλομεν εἰς 5' τὰ γ' τῶν Αἰνῶν Ἰδιόμελα Παράδοξα σήμερον, Δόξα Καὶ νῦν Βασιλεῦ οὐράνιε, Εἴσοδος μετὰ θυμιατοῦ, Φῶς ἰλαρὸν¹⁷, τὸ Μ. Προκείμενον μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ ἅπαξ ἀπὸ τοῦ Βήματος καὶ ἀνά μίαν ἀπὸ τῶν Χορῶν, καὶ εὐθὺς ὁ Μ. Ἀρχιδιάκονος Ἔτι καὶ ἔτι κλίναντες τὰ γόνατα τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν, καὶ τοῦ λαοῦ κλίναντος τὰ γόνατα καὶ ἐν εὐλαβείᾳ ἀκρωμένου ἀσκεποῦς, ὁ Πατριάρχης λέγει: τὰς Εὐχὰς εἰς ἐπήκοον πάντων. Μετὰ τὴν 6' Εὐχὴν, Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε Δέσποτα Πατοκράτορ, ὁ Διάκονος Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, ἀνάστησον κτλ. καὶ ἡ Ἐκφώνησις Σὸν γάρ ἐστιν ὁ Διάκονος τὸ Εἰπῶμεν πάντες, ἡ Ἐκφώνησις Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος, καὶ αὐθις ὁ Διάκονος Ἔτι καὶ ἔτι κλίναντες τὰ γόνατα, καὶ ἀναγινώσκονται αἱ ἕτεροι δύο Εὐχαί· εἰς τὸ τέλος ὁ Διάκονος Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, ἀνάστησον κτλ. καὶ ἡ Ἐκφώνησις Εὐδοκίᾳ καὶ χάριτι τοῦ Μονογενοῦς σου Υἱοῦ· εἶτα τὸ Καταξίωσον Κύριε· μετὰ τοῦτο ὁ Διάκονος αὐθις Ἔτι καὶ ἔτι κλίναντες τὰ γόνατα, καὶ ἀναγινώσκονται καὶ αἱ τελευταῖαι τρεῖς Εὐχαί¹⁸. Εἰς τὸ τέλος ὁ Διάκονος καὶ πάλιν Ἀντιλαβοῦ, σῶσον

16. Ψάλλομένου τοῦ Κοινωνικοῦ, οἱ Διάκονοι λαμβάνουσι καιρὸν, εἰσέρχονται εἰς τὸ Ἅγιον Βῆμα, καὶ ἐνδυθέντες τὰ ἱερὰ αὐτῶν ἄμφια, ἐξέρχονται μετὰ Δικηροτρικῆρῶν καὶ ἵστανται περὶ τὸν θρόνον, εἰς δὲ τὴν Ἀπόλυσιν ὁ Πατριάρχης ἐνδύεται ἐπιτραχήλιον καὶ ὠμοφόριον καὶ ἀπὸ τοῦ θρόνου ἱστάμενος ποιεῖ Εὐλογητὸν καὶ ἀρχεται τοῦ Προοιμιακοῦ· οἱ δὲ Ἀρχιερεῖς λαβόντες τὸ Ἀντίδωρον, εἰσέρχονται εἰς τὸ Ἱερὸν Βῆμα.

17. Ἐπειδὴ ἔπεται Μέγα Προκείμενον, ψάλλεται ὁλόκληρον τὸ Φῶς ἰλαρὸν ἕξω· καὶ μόνον εἰς τὸ τέλος εἰσέρχεται ὁ Πατριάρχης εἰς τὸ Ἱερὸν καὶ ψάλλει ἐκεῖθεν τὸ Προκείμενον.

18. Ἐν τῇ τελευταίᾳ ἐκδόσει τοῦ Πεντηκοσταρίου τῇ κατὰ τὸ 1875 φέρονται τρεῖς αἱ Εὐχαί τῆς τελευταίας Στάσεως· ἀλλ' ἐν τῷ ἀρχαίῳ Τυπικῷ τοῦ αἰχπε' καὶ ἐν ἀρχαίαις ἐκδόσεσι τοῦ Πεντηκοσταρίου φέρονται αἱ τρεῖς αὗται Εὐχαί συνηρημέναι εἰς δύο.

ἐλέησον, ἀνάστησον κτλ. καὶ ἡ Ἐκφώνησις Σὺ γὰρ εἶ ἡ ἀνάπαυσις τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν· ὁ Διάκονος Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν, ἡ Ἐκφώνησις Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος, ὁ Πατριάρχης Εἰρήνη πᾶσι κτλ. Εἶη τὸ κράτος, καὶ ψάλλονται τὰ γ' Ἰδιόμελα Ἀπόστιχα Νῦν εἰς σημεῖον τοῖς πᾶσιν, Δόξα Κκὶ νῦν Δεῦτε λαοὶ τὴν Τρισυπόστατον Θεότητα, Νῦν ἀπολύεις, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Εὐλογητὸς εἶ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐκ γ', καὶ ἡ Ἀπόλυσις παρὰ τοῦ Πατριάρχου Ὁ ἐκ τῶν πατρικῶν κόλπων κτλ. εἶτα τὸ Δι' εὐχῶν.

51. Τῇ Δευτέρᾳ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, μετὰ τὸ Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, λέγεται τὸ Δόξα σοι ὁ Θεὸς, Βασιλεῦ οὐράνιε, Τρισάγιον κτλ. ὁ Ν' ψαλμὸς, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς καὶ τὰ λοιπὰ τῆς Ἀπολύσεως τοῦ Μεσονυκτικοῦ· εἶτα μετὰ τὸ Εὐλογητὸς, τοῦ Ὄρθρου ὁ Ἐξάψαλμος ὡς σύνηθες. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ γ' καὶ τὸ Ψαλτήριον, τὰ β' Καθίσματα τῆς α' καὶ β' Στιχολογίας ἐκ β', ὁ Ν' ψαλμὸς χύμα καὶ οἱ Κανόνες ἀμφοτέρω ὡς χθὲς ἄνευ Στίχων· ἀπὸ γ' Ὁδῆς, τὸ Κάθισμα Τὸ παράγιον Πνεῦμα ἅπαξ, ἀφ' ε' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς ἑορτῆς, τὸ Μηνολόγιον καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς Δευτέρας τοῦ ἁγίου Πνεύματος, αἱ Καταβασαὶ Θείῳ καλυφθεὶς μόναι, εἶτα ἡ θ' Ὁδὴ, τὰ Ἐξαποστειλάρια τὸ α' δις, καὶ τὸ ἕτερον ἅπαξ. Εἰς τοὺς Αἵνους, τὰ γ' Ἰδιόμελα Ἐν τοῖς Προφήταις ἀνήγγειλας εἰς δ', Δόξα Καὶ νῦν Γλωσσαὶ ποτε συνεχέθησαν, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Εὐλογητὸς εἶ Χριστέ.

52. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα καὶ τὸ Εἰσοδικὸν τῆς ἑορτῆς ὡς χθὲς, τὸ Ἀπολυτίκιον καὶ τὸ Κοντάκιον Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, Χαίροις ἄνασσα, Κοινωνικὸν Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀφ' ἡμῶν δεόμεθα, φιλόανθρωπε, τὸ Εἶδομεν τὸ φῶς, Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου, καὶ Ἀπόλυσις Ὁ ἐν εἰδει πυρίνων γλωσσῶν . . .

Καθ' ὅλην τὴν ἐβδομάδα ταύτην γίνεται κατάλυσις εἰς πάντα.

Τῷ Σαββάτῳ τῆς αὐτῆς ἐβδομάδος ἀποδίδεται ἡ ἑορτὴ τῆς Πεντηκοστῆς καὶ ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τῆς ἑορτῆς ἀπαραλλάκτως ὡς διευτυπώθη ἐν § 47—49, ἐξαιρουμένων ἐν μὲν τῷ Ἐσπερι-

νῶ¹⁹ τῶν Ἀναγνωσμάτων, ἐν δὲ τῷ Ὁρθρῷ τῆς Λιτῆς, τοῦ Πολυελέου μετὰ τοῦ Καθίσματος τῆς γ' Στιχολογίας, καὶ τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Ὁρθρου. Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον λέγονται τῆς ἡμέρας. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως *Χαίρεις Ἀνασσα, Κοινωνικὸν Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθόν, Εἶδομεν τὸ φῶς, Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου, Ἀπόλυσις καὶ Ἀπόδοσις.*

Μετὰ τὴν Ἀπόδοσιν τῆς ἐορτῆς, εἰς τὸ ἐξῆς Καταβασίαι ψάλλονται Ἀνοιξὼ τὸ στόμα μου, καὶ Κοντάκιον ἐν τῇ Λειτουργίᾳ Προστασία τῶν Χριστιανῶν.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚῃ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΑΝΤΩΝ.

53. Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν Ἀναστάσιμα ε' καὶ τῶν Ἀγίων δ', Δόξα Μαρτύρων θεῖος χορὸς, Καὶ νῦν Ὁ βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν, Εἴσοδος, τὸ Προκείμενον, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα στιχηρὰ, Δόξα Δεῦτε πιστοὶ σήμερον, Καὶ νῦν Ὁ Ποιητῆς καὶ Λυτρωτῆς μου, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τῶν Ἀγίων, τὸ Θεοτοκίον, καὶ Ἀπόλυσις.

54. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν, ἡ Λιτὴ τῶν Ἀγίων, καὶ τὰ Ἀξιόν ἐστιν, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῶν Ἀγίων, καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινὸν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα τῆς α' καὶ β' Στιχολογίας, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή τοῦ ἡχου, οἱ Ἀναβαθμοὶ, καὶ τὸ Προκείμενον, ὁ Ἀναστάσιμος κανὼν, καὶ ὁ τῶν Ἀγίων. Ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου χύμα, εἶτα τὸ Κάθισμα τῶν Ἀγίων μετὰ τοῦ Θεοτοκίου ἀρ' ε' τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τοῦ Πεντηκοσταρίου, τὸ Μηνολόγιον, καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς Κυρια-

19. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἰστώμεν κατὰ τὴν Ἀπόδοσιν Στίχους μόνον η'.

κῆς τῶν Ἁγίων Πάντων. Αἱ Καταβασίαι Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, καὶ ἅπασα ἡ τάξις τοῦ Ἐωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα στιχολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν, τὸ ἀναστάσιμον Ἐξηποστειλάριον, τὰ β' τῶν Ἁγίων καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἶνους Ἀναστάσιμα δ', καὶ τῶν Ἁγίων δ'. Δόξα τὸ Ἐωθινὸν Εἰς τὸ Ὅρος τοῖς Μαθηταῖς, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημενη, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

55. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ', καὶ δ' ἐκ τῆς ε' Ὁδῆς τοῦ Κανόνος τῶν Ἁγίων Ὡς ἔντιμον, ἐκλεκτόν. Μετὰ τὴν Εἰσοδὸν, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῶν Ἁγίων, τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῶν Ἁγίων. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἀξιόν ἐστίν, Κοινωνικὸν Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ, τοῖς εὐθέσι πρέπει αἰνεσις, Εἶδομεν τὸ φῶς, Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου, καὶ Ἀπόλυσις.

Εὐξείνος
Ποντίων Νάου
Εθνική Βιβλιοθήκη Ἀργυρούπολης